

தமிழ்முதம்

பூவரசு

Poovarasu

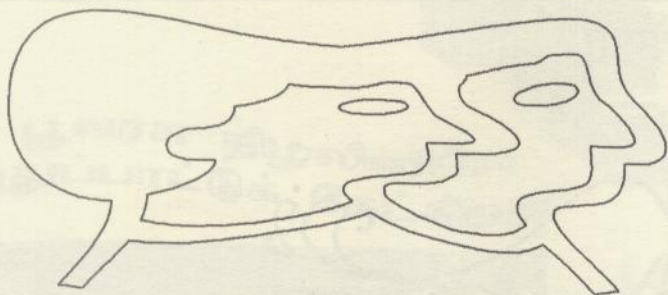

பூவரசு 2000
சிறப்பிதழ்-3

இனிய தமிழ் ஏடு
இரு திங்கள் உளறு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayan@noolaham.org

உள்ளே...

புரியா சில நொடிகள்

புஷ்பராணி ஜோர்ஜ்

எழுதும்
நெடுங்கதை

புவரஸு

**உலகமே நம் இல்லம்
உள்ளமெல்லாம் நம் சொந்தம்**

இதழ்: 63

மையாசி-ஆனி 2000

Mai-Juni 2000

10

வரு ஆண்டு

Poovarasu

Tamilische Kultur Magazin

Herausgeber:

Poovarasu Kultur und Literatur Organisation

ஆசிரியர்: இந்துமகேஷ்

முகவரி:

Poovarasu

Sinniah Maheswaran,

Postfach: 10 34 01,

28034 Bremen,

Germany

Fax: 0421 / 59 70 82 2

சிறப்பிதழ்-3

வாசகர் இதயப் பூங்காவிலிருந்து..

வாழ்த்துகிறோம்!

எம் ஈழப் பூவரசே எல்லையில் நின்றுகொண்டு எழிலாகக் கிளைபரப்பி எண்திசையும் தமிழ்ப்பரப்பி உன் நிலையில் உறுதிபுடன் தென்றலாய் பவனிவரும் இதமான உன் கவையை இதயத்தால் வாழ்த்துகிறேன்.

-தாமரா சுப்பிரமணியம்
(சால்ஸ்கவுசன்)

கனவுகளில் கலைந்தவர்கள்
நெடுங்கதை பற்றி...

பூவரசு2000 சிறப்பிதழ் - 1ல் வெளியான

இந்துமகேஷ் எழுதிய கனவுகளில் கலைந்தவர்கள்
நெடுங்கதை அற்புகதம். வாசித்து அழுதேவிட்டேன்.
கொஞ்சநேரம் என் குடும்பத்துக்குள் ஏற்பட்ட நிகழ்வு போல்...
ஓர் உணர்வில், என்னால் அதை விபரிக்க முடியவில்லை...

திருமதி ச.சத்தியநாதன்
(கிறீவன்புறோச்)

இந்துமகேஷ் எழுதிய கனவுகளில் கலைந்தவர்கள் நெடுங்கதையைப் பல வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழருவி பத்திரிகையில் தொடராக வாசித்தபோதே அது மனதில் பதிந்திருந்தது.

இப்போது புவரசு சிறப்பிதழில் அது நெடுங்கதையாகப் புதிய வடிவம் பெற்றிருந்தது. நம்மைச் சூழவாழும் பாத்திரங்களாக இந்தக் கதையின் பாத்திரங்கள் வாழ்கிறார்கள்...

திருமதி சா.பத்மகுமார்
(பிறேமன்)

புவரசு சிறப்பிதழ்-2ல் வெளிவந்த பாதை தெரியாத பயணங்கள் நெடுங்கதையைப் படித்தேன். தொடர்ந்து படிக்கவே கஷ்டமாக இருந்தது. அப்பப்பா! எப்படியொரு சோகமான நடை.

மனதைத் தொடத்தக்கவிதமான கதையின் போக்கு என் உள்ளத்தை மிகவுமே நெகிழ வைத்துவிட்டதைச் சொல்லித் தீரவேண்டும்போல் இருந்தபடியினால்தான் இதை எழுதுகிறேன். நமது புவரசுக்குக் கிடைத்த அருமையான அற்புதமான எழுத்தாளராக சகோதரர் இராஜன் முருகவேல் அவர்களை நான் உணரமுடிந்தது.

கதையின்முடிவில் என் கண்கள் உண்மையிலேயே பனித்து விட்டன.

வெறும் பாராட்டுக்காக இதை எழுதவில்லை.

அவரைப்போன்ற தெளிந்த கண்ணோட்டமுள்ள எழுத்தாளர்களே இப்போதைய எழுத்துலகுக்கு மிகத்தேவைப்படுகின்றார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

தெள்ளுத்தமிழில் படைத்திடும்போது

தெள்ளிய சிந்தனை அதில் கலந்தோடின்

மெல்லிய சின்னஞ் சிறு சம்பவமும்

துல்லியமாகவே புத்துயிர் பெறுமே!

சரியாய் ஓவியன் கரத்தில் இருந்தால்

சரியாய் வண்ணங்கள் ஓவியம் ஆகும்

இராஜன் முருகவேல் கைபுடன் கதையில்

இலக்கியம் பிறந்திடும் வழியிருந் திடுமே!

~எழிலன்

பாதை தெரியாத பயணங்கள் பற்றி..

பங்குனி -சித்திரை 2000 சிறப்பிதழ் 2ன் அட்டைப்படம் சிறப்பு. பூவரசு தரம்கொண்டு மிளிர ஆரம்பித்திருப்பதற்கு சாட்சி அது.

விழியோரக் கனவுகளைத்தேக்கி அந்த இரண்டு மழலைகளும்ஏதோ ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே! என்ன அது?

கண்டுபிடிக்கும் பணியில் எப்போதும்போல் கவிஞர்களுக்கு உள்ளே ஏதாவது அறிவித்தல் வந்திருக்குமோ என்று ஆராய்ந்தேன். ஏதுமில்லை, வழக்கம்போல் அட்டைப் படத்துக்கு ஒரு கவிதைவரையும்படி சொல்லியிருக்கலாம் நீங்கள்.

அன்புடன்
அரவிந்தன்.

சொன்னால்தான் எழுதுவீர்களா என்ன?
எழுதத்தோன்றுவதை எழுதுங்கள். உங்கள் ஆக்கங்களுக்கு களம் அமைத்துத் தருவதற்காய் உருவானதுதானே பூவரசு. உங்கள் கடிதத்தோடு உங்கள் ஆக்கமும் வந்திருந்தால் மகிழ்ந்திருப்பேன். தாமதமானால் என்ன? எழுதுங்கள் ஒரு கவிதை.
அந்த அட்டைப்படத்து இளந்தனிகள் என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள்? இந்த அன்புக்கட்டளை உங்களுக்கு மட்டுமல்ல.
எல்லாக் கவிஞர்களுக்கும்.

-ஆசிரியர்.

அன்புடன் பூவரசு ஆசிரியருக்கு!

பங்குனி-சித்திரை 2000 சிறப்பிதழ் -2ல் எனது கதைக்கு - அதாவது எனக்கு விசாலமான அறிமுகம் தந்தமைக்கு நன்றிகள்.
பூவரசிலுள்ள ஓவியங்கள் வித்தியாசமானவையாகவும்-தனித்தன்மையாகவும்- குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை அப்படியே வெளிக்கொணருவதாகவும் உள்ளன. பூவரசுக்குள் மறைந்து நிற்கும் ஓவியர் யாரோ?
பாராட்டுக்கள்!
நன்றி!

அன்புடன்
இராஜன் முருகவேல்.

பூவரசு சிறப்பிதழ்களின் உள்ளே அலங்கரிக்கும் ஓவியங்களை
வரைந்துகொண்டிருப்பவர் - பிரசன்னா!

**பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை -ஜெர்மனி
நடாத்தும்**

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகள் 2000

பீறேமன் நகரில் தொடங்கப்பெற்று,
ஜெர்மானிய நகரங்கள் எங்கும் பரந்து மணம்பரப்பி,
ஐரோப்பிய வலம்வந்து,
கின்று உலகெங்கும் வாழும்
தமிழ்க் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள்தம்
கரங்களில் தவழும் கினிய தமிழ் ஏடு பூவரசின்
பத்தாவது ஆண்டு நிறைவைக் குறிக்கும்முகமாக
படைப்பாளர்களைக் கௌரவிக்கும் விதத்தில்
நடாத்தப்படும் கிப்போட்டிகளில்
பங்குகொள்ள விரும்பும் படைப்பாளர்கள்
போட்டிகள் பற்றிய விபரங்களையும்
விண்ணப்பப் பத்திரங்களையும்
பூவரசு முகவரிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

போட்டிகளுக்கான முடிவு திகதி: 15.10.2000

**Poovarasu
Postfach 10 34 01
28034 Bremen
Germany.**

நாங்களும் கதை எழுதுவோம்.

பூவரசு சிறப்பிதழ் 2000 வெளியீட்டு
வைபவத்தின்போது அறிமுகம் செய்யப்பட்டது-
'நாங்களும் கதை எழுதுவோம்.'எனும் இலக்கிய நிகழ்வு.

'ஒரு படைப்பாளர் அல்லது வாசகர் ஒரு கதையை
ஆரம்பித்து வைக்க ஏனைய வாசகர்கள் கதையை வளர்த்துச்
செல்லவேண்டும்!' என்று என்னால் கோரப்பட்டது.
எனது வேண்டுகோளை ஏற்று எழுத்தாளர் இராஜன்
முருகவேல் உடனடியாக தொடக்கிவைத்த கதை-

இவளுக்கு என்ன நடந்தது?

எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகும் இவள் தனது
தந்தையிடம் ஏன் 'வன் வன்'என நாயாகிறான் எனப் புரியாமல்
விழித்தான் தயாள். அவனது தந்தை ஜோர்மனிக்கு வந்து
ஒரு கிழமைதானாகிறது. அதற்குள் அவளிடம் இன்னொரு
முகம் புதிதாக முகிழ்த்து விட்டது.
தயாளுக்குப் புரியவில்லை!

-இப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட கதை சில வாசகர்களால்
வளர்த்துச் செல்லப்பட்டது.
பெரும்பாலான வாசகர்கள் ஒரேவிதமான கருத்தையே
கதையின் கருப்புவனாகக் கொண்டிருந்ததை அவதானிக்க
முடிந்தது.

முக்கியமாக திருமதி பராசக்தி பாலசுப்பிரமணியம்,
திரு.எஸ்.இராஜகுமார், திரு எஸ்.தேவராஜா (சால்ஸ்கிறார்),
திருமதி.சசிகலா தேவராஜா(பிறேமன்) திரு.கே.விக்னேஷ்,
திரு.எஸ்.செல்வரெத்தினம், திரு.சு.மகேந்திரமூர்த்தி
ஆகியோரால் தரப்பட்ட கருத்துக்களோடு எனது கற்பனையை
இணைத்து இந்தக்கதையை நிறைவு செய்திருக்கிறேன்.
இந்தக்கதைக்கு ஒரு தலைப்பிடும்படி கோரப்பட்டபோது பல
தலைப்புக்கள் இடப்பட்டன.
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைப்பு:
"உள்ளக் குழல்"

உள்ளக்குமுறல்

இவளுக்கு என்ன நடந்தது?

எல்லோருடனும் அன்பாகப்பழகும் இவள் தனது தந்தையிடம் ஏன் 'வள் வள்' என நாயாகிறாள் எனப்பிரியாமல் விழித்தான் தயாள்.

அவனது தந்தை ஜெர்மனிக்கு வந்து ஒரு கிழமைதானாகிறது. அதற்குள் அவளிடம் இன்னொரு முகம் புதிதாக முகிழ்த்து விட்டது.

தயாளுக்குப் புரியவில்லை.

காரணம் என்னவாக இருக்கும்?

தூக்கமின்றிப் படுக்கையில் புரண்டவனின் மனத்தில் ஆயிரமாயிரம் கேள்விகள்.

எது சரியான விடை?

இவனது படுக்கையின் அருகே-

நிர்மலா!

இவனது அழகான காதல்மனைவியாக இவனைக் கைப்பிடித்து இவனோடு வாழ்வந்தவள்.

ஊரில் துளிர்விட்ட காதல்!

நாட்டுப் பிரச்சனைகளால் ஓரிடத்தில் நிலைபெற முடியாமல் இவன் ஜெர்மனியிலும் அவள் ஊரிலுமாக வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்கிடையிலும் செடியாகிவளர்ந்து கிளைபரப்பிப் படர்ந்த காதல்!

இப்போது இவன் மனைவியாகி இவன் அருகே அவள்.

இவனுக்கும் அவளுக்கும் இடையில் இன்னும் வாழும் அதே காதல்!

அதே நெருக்கம்.

இடையில் மலர்ந்த பூக்களாய்-

லாவண்யா, ராதிகா, தேவிகா என்று மூன்று பெண் செல்வங்களோடு கூடவே ஆண்பிள்ளை இல்லை என்பதற்காகப் பிறந்தாற்போல் ஜனித்துவிட்ட 'செல்வந்தன்' 'என் செல்வமே அவன்தான்!' என்று சீராட்டிக் கொள்வான் தயாள்.

"அப்பிடியண்டால் மூத்ததுகள் மூண்டும்?"

"அதுகள் பொம்பிளைப் பிள்ளையன்"

"பொம்பிளைப் பிள்ளையளிலைதான் தகப்பன்மாருக்குச் சரியான பாசமாய் இருக்கும் எண்டுதான் எல்லாரும் சொல்லுவினம்!"

"ஆர் சொல்லுறது? திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடிறது ஆம்பிளைப் பிள்ளைதானை... அதாலைதான் செல்வந்தன் என்றை செல்வம்..."

தனக்குள் சிரித்துக்கொள்வாள் நிர்மலா.

தன் பெண்மக்கள் முவரிலும் அவன் கொண்டுள்ள அளவுகடந்த பாசம் அவன் அறியாததா என்ன?

பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து முடிக்கும்வரை ஒரு பெண் அனைத்துமே தானாகி ஆணின் வாழ்வை அலங்கரிக்கிறாள்.

மகள், சகோதரி, தோழி, காதலி, மனைவி, அம்மா, பாட்டி என்று அவள் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் ஆணின் வாழ்வை அமுகுபடுத்துகிறாள். அர்த்தமுள்ளதாகிடுகிறாள். ஒரு ஆணின் உயிரும் அவளாகி, உயிர்த்துடிப்பும் அவளாகி, உயிர் அடங்கும் போது உயிர்மூச்சும் அவளாகி, எல்லாம் அவளானபோது-
பெண்...?

"எனக்கென்ன..! ஊரிலை எண்டால் மூண்டுபெட்டையன் எண்ட உடனை சிலபேருக்கு முச்சு நிண்டு போகும்..இது ஜெர்மனி... ஆண்பிள்ளை எண்டாலும் பொம்பிளைப் பிள்ளை எண்டாலும் எல்லாம் ஒண்டுதான் இங்கை..."

தயாள் சொல்லிக்கொள்வாள்.

"ஆனால்- எங்கடை சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் சாத்தியமா அது? ஜெர்மன்காரங்களுக்கு வேணுமெண்டால் அது சாத்தியப்படலாம்..ஆனால் தமிழரான எங்களுக்கு? எந்தத் தேசம் போனாலும் எந்த நாட்டிலை வாழ்ந்தாலும் பொம்பிளையன் எண்டால் அவையன் வாழ்விக்கப்பட வேண்டியவையன்... வாழ்விக்கிறது ஆம்பிளையனின்ரை கடமைஎண்ட எண்ணம் இருக்கிறவரைக்கும்...ஆம்பிளையும் பொம்பிளையும் சரிசமன்னெண்ட நிலைப்பாடு சரிதானா?"

அவளுள் கேள்வி எழும்.

அதுவே விவாதமாக மாறும்பொழுது இடையில் வெட்டிக் கொள்வான் தயாள்.

"அதைவிடு...! மற்றவையனைப்பற்றி எங்களுக்கென்ன... நாங்கள் சரியா வாழ்ந்தால் சரி!..."

அவளோடு விவாதத்தை வளர்த்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் தன்னுள் விவாதம் தொடரும்.

காலகாலமாக இப்படித்தான்...பெண்ணைப் பராமரிப்பது ஆண் என்ற நிலையில்தான் மனிதவாழ்வு தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

தகப்பனாய், சகோதரனாய் அவளை இன்னொரு ஆணின் கையில் பிடித்துக் கொடுக்கிறவரையில் கண்ணுக்குள் எண்ணெய்விட்டுக்கொண்டு அவளைப் பாதுகாத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அவளுடைய வாழ்வின் சிறப்புக்களில் பெருமீதம் கொள்வதும், அவளது துயரங்களில் கரைந்து தமக்குள் குமுறுவதுமே ஆணின் கடமையாகப் போய்விடுகிறது.

இவனுக்கு முன்று பெண்கள்.

இந்த வசதியான நாட்டுக்கு வந்து வாழ்க்கைவசதிகளை மேலும் பெருக்கிக் கொண்டபோதும் பெற்றுவிட்ட பெண்பிள்ளைகளின் எதிர்காலம்பற்றிய அக்கறை இப்போதே தொற்றிக்கொண்டு விட்டது.

அவர்களை எப்படி வளர்க்கவேண்டும் எப்படி வாழ்விக்க வேண்டும் என்பது பற்றி கணவனும் மனைவியுமாக இப்போதே திட்டங்கள் தீட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

இந்தப் புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் அவர்களது வாழ்வு நிரந்தரமானதாக இருக்குமோ இல்லையோ ஆனால் அவர்களது எதிர்காலம் பற்றி இப்போது நாங்கள் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

"நாங்கள் பெரிசாய் ஒண்டும் செய்யத் தேவையில்லை.

ஒவ்வொரு பொம்பிளைப் பிள்ளைக்கும் ஒவ்வொரு வீடு கட்டிக் குடுக்காட்டிலும் எல்லாருமாய் ஒரு சொந்த வீட்டிலை இருக்கிற மாதிரியாவது இங்கை ஒரு வீட்டை வாங்கிப்போடவேணும்!"

ஒருநாள் பேச்சு வாக்கில் தன் விருப்பத்தைச் சொன்னாள் நிர்மலா.

தயாள் சிரித்தாள்.

"வீடுவாங்கிறதெண்டால்...அது லேசான காரியமே!...நடக்கிறதைப்பற்றிக் கதை..!"

"உங்களுக்கு எதிலையும் நம்பிக்கை இல்லை... முடியுமெண்டு நினைச்சால் முடியாத காரியம் எண்டு ஒண்டு இருக்கே..."

"ஆனால் எங்களுக்கு ஊரிலை இருக்கிற பொறுப்புக்களைப் பற்றியும் கொஞ்சம் யோசிக்கவேணும்..."

"அதை ஆர் யோசிக்கவேணாமெண்டது...அத்தோடை இதையும் கொஞ்சம் யோசிச்சால் என்ன?"

"இன்னும் ரெண்டு தங்கச்சிமார்... அவையளின்ரை வாழ்க்கைக்கும் ஒரு வழிசெய்திட்டு அதுக்குப் பிறகு இங்கை வீடு வாங்கிறதைப்பற்றி யோசிப்பம்!"

கணவனின் இந்தப் பதிலில் முகம் கறுத்தாள் நிர்மலா.

"எல்லாரும் காதலிக்கலாம் கலியாணம் முடிக்கலாம்..ஆனால் இப்பிடி ஆறேழு பொம்பிளைச் சகோதரங்களோடை பிறந்த ஆம்பிளையன் ஒருநாளும் காதல் கலியாணம் எண்டு இறங்கப்படாது!" என்று தனக்குமட்டும் கேட்கிற மாதிரி முனகிக் கொண்டாள் அவள்.

தயாளின் உதடுகளில் ஒரு புன்னகை ஊர்ந்தது.

காதல் இளமைக்கு வனப்பூட்டுகிறது. ஆனால் கல்யாணம் என்று வரும்போது அந்தக் காதலின் வனப்பை வாழ்வின் பிரச்சனைகள் ஓரம்கட்டிவிடுகின்றன.

அப்பாவை நினைத்துப் பார்த்தான் தயாள்.

ஆறுபெண்களைப் பெற்றவர்.

ஆசையருமையாகப் பிறந்த ஒரேயொரு ஆண்பிள்ளை இவன்தான். என்றாலும் சகோதரிகளை வாழ்விக்கும் பொறுப்பை இவன் தலையில் சுமத்திவிடாது, தான் பெற்ற பெண்களைத் தானே தனியாளாக சுமந்துகொண்டு மகனையும் நன்றாகப் படிக்க வைத்தார். அரசாங்க உத்தியோகம் ஒன்றிலும் அமர்த்தினார்.

நான்கு பெண்களை வாழ்வித்து முடித்த கையோடு, நாட்டின் பிரச்சனைகள் அதிகரிக்க மகனை வெளிநாட்டுக்கும் அனுப்பிவைத்தார். அவனது விருப்பப்படியே அவன் விரும்பியவளையும் அவனுக்கு மணமுடித்து வைத்தார்.

முத்த பெண்கள் நால்வரும் தத்தம் கணவன்மாருடன் வெவ்வேறு நாடுகளுக்குப் போய் குடியேறிவிட்டார்கள்.

இப்போது ஊரில் இன்னும் மிச்சமாய் இரண்டு பெண்கள்.

அவர்கள் இருவரும் தயாளுக்கு இளையவர்கள் என்பதால் அவர்களை வாழ்விக்கும் பணியில் தயாளின் ஒத்துழைப்பும் அவருக்குக் கொஞ்சம் தேவையாயிருந்தது.

ஆனாலும் ஒருபோதும் அவர் இவனை வற்புறுத்தியதில்லை. முடிந்தால் செய் என்பதுபோல்தான் கடிதம் எழுதுவார்.

அண்மையில் அவர் கொழும்புக்கு வந்தபோதுதான் அவரை ஜெர்மனிக்கு வரும்படி அழைத்தான் தயாள்.

அம்மா உயிரோடு இருந்திருந்தால் அவளையும் அப்பாவோடு சேர்த்துக் கூப்பிட்டிருக்கலாம்.

வந்து பார்த்துவிட்டு மூன்று மாதங்களில் திரும்பிவிடுவேன் என்ற ஒப்பந்தத்தோடுதான் அவர் மகன் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார்.

உபசரிப்புகள் எல்லாம் பலமாகத்தானிருந்தது.

பேரப்பிள்ளைகள் தாத்தாவின் அன்பில் நெகிழ்ந்து போயிருந்தார்கள். செல்வந்தன் அவரது மடியே தஞ்சமாய் இறங்கிக்கொள்ள மறுத்தான். 'அப்படியே என்றை அப்பா மாதிரி!' என்று அவர் சொல்லிக்கொண்டார். நிர்மலாவுக்கும் நிறைந்த மகிழ்ச்சிதான். தயாளை தான் மணந்துகொள்வதற்கு எந்தத் தடையுமின்றி சம்மதம் தந்த ஒரு நல்லவராயிற்றே அவர். அவரது மனப்பூர்வமான ஆசீர்வாதம் தான் தாங்கள் இன்று நலமாக சுகமாக வாழ்வதற்கு உறுதுணைபுரிகிறது என்று நிச்சயமாக நம்பினாள் அவள். பெற்றோரின் நெஞ்சங்களைப் புண்படுத்தி வாழ்வைத் தொடங்கியவர்கள் தத்தம் மனங்களுக்குள் புழுங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் அவள் அறிவாள்.

□

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை என்பதால் தயாளும் பிள்ளைகளும் வீட்டிலிருந்தார்கள்.

எல்லோரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து உணவருந்தலாம் என்று அப்பா ஆசைப்பட்டார்.

பேரப்பிள்ளைகளும் உற்சாகமாகத் தாத்தாவின் விருப்பத்துக்கு ஒத்தாதினார்கள். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது பல்வேறு வகையான விடயங்களும் இடையிடையே கதைக்கப்பட்டன.

ஊர் நிலவரம் பற்றிப்பேச்சு வந்தபோது சில வினாடிகளுக்கு அப்பாவால் எதுவும் பேசமுடியவில்லை. கண்கள் கலங்க உணவுத்தட்டையே சில நிமிடங்களுக்கு வெறித்துப் பார்த்தார்.

ஊர் ஞாபகம் வந்து அவரது உள்ளத்தை அலைக்கழித்தது.

"இப்ப ஏனப்பா அதுகளைப் பற்றிக் கதைச்சு மாமாவை வருத்தியிள்... பாருங்கோ.. மாமா சாப்பிடமுடியாமல் அந்தரப்படுறார்!" என்று கணவனை மெள்ளக் கடிந்துகொண்டே மாமனாரின் அருகில் வந்து நின்று கொண்டாள் நிர்மலா.

"நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ மாமா... ஊர் நிலவரம் எப்பவும் உள்ளமாதிரித்தானே... எல்லாத்துக்கும் கடவுள் ஒருத்தன் இருக்கிறான்... நல்லகாலம் வராமலா போகப் போகுது!" என்று அவரை ஆறுதல்படுத்தினாள்.

"இண்டைக்கு வெதர் நல்லா இருக்குது.. சாப்பிட்டிடு எல்லாரும் கொஞ்சநேரம் பார்க் பக்கம் போயிற்றுவருவம்!" என்று கதையைத் திசை திரும்பினாள் அவள். மறுபடியும் கதை ஜெர்மன் வாழ்க்கைக்குத் திசை திரும்பியது.

அப்போதுதான் சின்னவள் தேவிகா தாத்தாவிடம் உற்சாகமாகத் தொடங்கினாள்- "தாத்தா.. தெரியுமே! நாங்கள் ஒரு புதுவீடெல்லே வாங்கப் போறம்!" தயாளும் நிர்மலாவும் திடுக்கிட்டாற்போல அவளைப் பார்த்தார்கள்.

எப்படித் தெரிந்தது இது இவளுக்கு?

அதை இப்போது இவரிடம் வேறு சொல்லிவிட்டாளே!

"தேவிகா...என்னடி" என்று நிர்மலா அதட்டினாற்போல ஆரம்பிக்கு முதல் அப்பா முந்திக் கொண்டார்.

"சொந்தவீடு வாங்கிறது நல்லதுதானே...!" என்று அவர் சொன்னதை நம்ப முடியாதவன்போல் அவரைப் பார்த்தான் தயான்.

அப்பா இதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவே மாட்டார் என்ற அவனது நம்பிக்கை பொய்த்ததில் அவனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது.

ஆனால் சில நிமிடநேரத்துக்குத்தான்.

"இப்ப வீட்டை வாங்கினாலும் அங்கைபோய்க் குடியிருக்க ஏலாதே..!"

"ஏன் தாத்தா?"

"அங்கை இப்ப சண்டை தொடர்ந்துநடக்குது... சிலவேளை வீட்டுக்கு ஏதாகிலும் நடந்தாலும் நடக்கும்!"

"ஐயோ தாத்தா...நாங்கள் வீடு வாங்கப்போறது இங்கை ஜேர்மனியிலை!" என்று அழுத்தமாகச் சொன்னாள் லாவண்யா.

"ஜேர்மனியிலையோ?" என்று கேட்ட அப்பாவின் முகத்தில் சந்தோசம் இருக்கவில்லை.

"இங்கை வீட்டை வாங்கி என்ன செய்யப்போறியள்... அந்தக் காகக்கு அங்கை எவ்வளவோ செய்யலாம்!" என்ற அவரது அபிப்பிராயம் நிர்மலாவுக்குத் திருப்தியைத் தரவில்லை.

அதுவரை அவர்மீது வைத்திருந்த நல்லெண்ணத்தில் ஏதோ கீறல் விழுந்ததைப்போல உணர்ந்தாள் அவள்.

'இவரின்ரை மகள்மாரெல்லாம் கனடாவிலும் லண்டனிலும் சொந்த வீட்டிலை குடியிருக்கினம். ஆனால் மகன் சொந்தவீடு வாங்கிறதெண்டால் மனிசனுக்கு வெறுப்பா இருக்குது... என்ன நாங்கள் வீடு வாங்கிட்டால் தன்ரை அடுத்த ரெண்டு பொம்பிளைப் பிள்ளையாளுக்கு மகன் உதவி செய்யமாட்டார் எண்டு நினைச்சிறேற... அதுதான்!'

தனக்குள் குமுறிக் கொண்டாள் அவள்.

ஜேர்மனியில் இப்போது ஒவ்வொருத்தரும் சொந்த வீடு வாங்குவதைப் பற்றித்தான் கதைக்கிறார்கள். நாங்கள் வாடகை வீட்டிலை இருக்கிறம் எண்டிறது எவ்வளவு கேவலமாக் கிடக்குது! வந்த புதிசிலை எல்லாரும் விசாவைப் பற்றிக் கதைச்சினம் ஆரிட்டை நல்ல விசா இருக்குதோ அவைதான் பெரிய ஆக்கள். பிறகு டொச் படிக்கிறதைப் பற்றிக் கதைச்சினம் அப்ப நல்லா டொச் படிச்சவைதான்பெரிய ஆக்கள்.பிறகு நிரந்தரவேலை செய்யிறதைப்பற்றிக் கதைச்சினம். அப்பிடி வேலை கிடைச்சிட்டா அவைதான் பெரிய ஆக்கள். பிறகு கார் வைச்சிருக்கிறதைப்பற்றிக் கதைச்சினம். ஆரிட்டை நல்ல கார் இருக்குதோ அவைதான் பெரிய ஆக்கள். இப்ப சொந்தவீடு வாங்கிறதைப் பற்றித்தான் கதைக்கினம். இனியும் வாடகை வீட்டிலை குடியிருந்தால் ஆரும் எங்களை மதிக்க மாட்டினம்..

-அவள் எண்ணங்கள் விரிந்தன.

சொந்த வீடு வாங்குவதற்கு யார் தடையாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது வெறுப்பாக வந்தது. அந்த வெறுப்பு இப்போது மாமாவின் மீது. அவர்மீது கொண்ட அந்த வெறுப்பின் பிரதிபலிப்பு அவளது செயல்களில் தெரிந்தது.

□

விசா முடிந்து அப்பா மறுபடியும் ஊருக்குத் திரும்ப ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார். என்னதான் அவர்மீது உள்ளூரக் கோபம் இருந்தாலும் அவர் புறப்படப்போகிறார் என்றதும் மனதுக்கு கொஞ்சம் கவலையாகத்தான் இருந்தது.

மாமாவுக்கு அதுபிடிக்கும் இது பிடிக்கும் என்று பல்வகைப் பொருட்களையும் வாங்கிச் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள்.

ஊரிலிருக்கும் மைத்துனிமாருக்கும் அதே போலச் சேர்த்தாள்.

புறப்படும் வேளை வந்தது.

விமான நிலையம்வரை போகலாம் என்று பிள்ளைகள் அடம்பிடித்தார்கள்.

எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

விடைபெறுமுன் அப்பா மகனையும் மருமகனையும் அழைத்தார்.

"இனி மறுபடி எப்ப சந்திப்பனோ அல்லது சந்திக்காமலே போவனோ தெரியாது.

(தொடர்ச்சி 55ம் பக்கம்)

அன்புள்ள தம்பிக்கு

உன்கடிதம் கிடைத்தது.

ஆனையிறவு இராணுவ முகாமை புலிகள் கைப்பற்றியதை அறிந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்ததாக எழுதியிருந்தாய்.

உண்மைதான். உலகத்தமிழினமே இச்செய்தி கேட்டு இன்ப அதிர்ச்சியடைந்தது.

இதற்கு நீயும் விதிவிலக்காகிவிட முடியுமா என்ன?

சுமார் 240 ஆண்டு காலம் எதிரிகளிடம் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த ஆனையிறவு முகாமை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இக்கால கட்டத்தில் மீட்டார்கள் என எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

பதினேழாயிரம் படைகளையும் நவீன ஆயுதங்களையும் வைத்துள்ள ஆனையிறவு இராணுவ முகாமை புலிகள் நெருங்கவே முடியாது என்றே சிறிலங்கா அரசு முழுமையாக நம்பி இருந்தது. ஆனால் அந்த நம்பிக்கை தகர்ந்தபோது சிறிலங்கா இராணுவமே திருக்குற்றது. நீ எழுதியிருந்ததைப்போல சிறிலங்கா இராணுவம் பலவீன மடைந்திருந்ததை எவரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இராணுவம் பலவீனமடையவில்லை. ஆனால் விடுதலைப் புலிகள் பலமடைந்து விட்டார்கள் என்பதுதான் உண்மை.

1995ம் ஆண்டு யாழ்குடாவை விட்டு மக்கள் வெளியேறியபோது விடுதலைப் புலிகள் தங்களைப் பலப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். நான்கு ஆண்டுகளில் மீண்டும் யாழ்குடாவை நோக்கிப் படையெடுக்கும் அளவுக்கு தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொண்டார்கள். தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு.வே.பிரபாகரனின் வழிகாட்டல் என்பது இந்த இடத்தில் தான் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

95ம் ஆண்டிற்கு முன்பு யாழ்குடாவின் பெரும்பகுதி புலிகள் வசம் இருந்தது. ஆனால் குடாவின் இருதயமாக விளங்கும் ஆனையிறவு வெற்றினைக் கேணி பகுதிகள் இராணுவத்தின் வசமே இருந்தன. மறுபுறத்தில் பலாலி இராணுவத் தளம் இருந்தது.

இவற்றையும் இழந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சிறிலங்காவின் முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் படை எடுக்கவில்லை.

ஆனால் இப்போது நடந்தது என்ன என்பதை நீயே அறிந்திருப்பாய்.
 'ஜனாதிபதி சந்திரிகா செய்த பாதகம் தமிழருக்கு நன்மையாகவே முடிந்துவிட்டது பார்த்தீர்களா?' என நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் தெரிவித்தார்.
 புலிகள் உலகின் பலமிக்க இராணுவப் படைகளின் பாராட்டைப் பெறும் அளவுக்கு நான்கு ஆண்டுகளில் தம்மை தயார்படுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள்.
 ஆனால் இந்தச் சூழலில் இந்தியா எடுத்த முடிவை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தியா இவ்வாறானதொரு முடிவை எடுக்கும் என எதிர்பார்க்கவே இல்லை என நீ எழுதியிருந்தாய்.

இந்தியாவின் உறுதியான தலைமைதான் இதற்குக் காரணம். சிறிலங்காவுக்கு இராணுவ உதவிசெய்யமாட்டோம் ஏற்கனவே செய்த தவறை இந்தியா மீண்டும் செய்யாது என இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு.ஜோர்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிவருகின்றார்.

இந்தியா இராணுவ உதவி செய்யவேண்டும் என சிறிலங்கா அரசு பல வழிகளிலும் அழுத்தம் கொடுத்து வந்தது. அமெரிக்கா மூலமாகக்கூட இந்த முயற்சியை சிறிலங்கா அரசு மேற்கொண்டு வந்தது.

ஆனால் இந்தியாவின் உறுதிக்கு முன்னே அமெரிக்காவும் பின்வாங்கிவிட்டதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் வெற்றியை தமிழ்நாடு முழுமையாகக் கொண்டாடுகின்றது.

இதில் வியப்பேதும் கொள்ளத் தேவையில்லை. தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஏழு கோடி தமிழ்மக்களின் பார்வையும் இன்று தமிழீழத்தின் பக்கம் திரும்பிவிட்டது.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் புனிதப் போராட்டத்திற்குக் கிடைத்த மகத்தான வெற்றி இது என்று நான் சொல்வதில் பெருமையடைகின்றேன்.

தமிழக மக்களின் உறுதியில்தான் இந்தியாவின்முடிவு தங்கியுள்ளது.இந்தியாவின் முடிவில்தான் உலகநாடுகளின் முடிவும் தங்கியுள்ளது எனக் கூறலாம். எனவே தமிழீழம் அமையும் என்பதில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை உலகத் தமிழினத்திற்கு வந்துவிட்டது.

எப்போது தமிழீழம் மலரும் சொல்லுங்கள் எனக் கேட்டு எழுதியிருந்தாய். குறிப்பிட்ட இலக்கைநாம் நெருங்கிக்கெண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்தாலும் எமது ஆதரவும் பங்களிப்பும் அதிகரிப்பதைப் பொறுத்தே எவ்வளவு விரைவில் தமிழீழம் மலரும் என்பதைக் கணிப்பீட முடியும்.

தமிழர்கள் அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாக விடுதலையில் பங்கெடுக்கவேண்டும் என தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் குறிப்பிட்டு வருகின்றார்.

அவர் குறிப்பிடும் ஒரு வாசகத்தை நான் இங்கு தருகின்றேன்.வாசித்துப்பார்.

"உலகின் எந்தப்பகுதியில் எந்தச்சூழலில் எந்தத்தகுதியுடன் நீங்கள் வாழ்ந்தாலும் இந்தத் தாயக பூமியில்தான் உங்களுது வேர் ஆழப் புதைந்து கிடக்கின்றது. இந்த மண்ணில்தான் உங்களின் இனத் தனித்துவத்தின் அடையாளம் பதிந்து கிடக்கின்றது. இந்தமண் உங்களின் இரத்தத்தோடும் ஆன்மாவோடும் உங்களின் வரலாற்றோடும் ஒன்றுகலந்து கிடக்கிறது. இத் தாயக தேசம் எதிரியின்

ஆதிக்கப்பிடிக்குள் சிக்கி அழிந்துபோகாது பாதுகாப்பதில் உங்களுக்குப் பெரும் பங்குண்டு கடப்பாடு உண்டு.”

தலைவர் திருவேபிரபாகரன் அவர்கள் உலகின் பல தகவல் தொடர் சாதனங்களினாலும் இராணுவ ஆய்வாளர்களினாலும் பாராட்டுப்படுகின்றார். தமிழர்களுக்கு இன்று தாயகம் அமைக்கும் போரில் விலை மதிப்பில்லாத உயிரைக் கொடுக்கும் உறுதியுடன் திட்டமிட்டு மதிநுட்பத்துடன் செயற்படும் அவரின் நோக்கம் நிச்சயம் நிறைவேறும் என அவை குறிப்பிட்டுள்ளன.

சிறிலங்கா அரசு உலக நாடுகளிடம் ஆயுத உதவியோ இராணுவ உதவியோ புரியுமாறு கையேந்தி நிற்கின்றது. பலநாடுகள் சிறிலங்கா அரசின் வேண்டுகலை நிராகரித்துவிட்டன. ஆனால் இஸ்ரேல் ஆயுத உதவி செய்ய முன்வந்துள்ளது. பணம் கொடுத்தே அந்த நாட்டிடம் இருந்து ஆயுதம் வாங்கவேண்டும். அப்படி ஆயுதவிற்பனை செய்யவும் இஸ்ரேல் நிபந்தனையொன்றை விதித்தது. முப்பது வருட காலமாக சிறிலங்காவுக்கும் இஸ்ரேலுக்குமிடையே தூதரக தொடர்பு இருக்கவில்லை. அதனை உடனடியாகப் புதுப்பிக்குமாறு இஸ்ரேல் விதித்த நிபந்தனையை சந்திரிகா ஏற்றுக் கொண்டார்.

சிறிலங்காவிலுள்ள இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான செயல் இது என்று நீ கேட்கலாம். ஆமாம். இதற்கு எதிராக இஸ்லாமியர்கள் திரண்டு எழுவார்கள் என்றே அனைவரும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. இஸ்லாமியத் தலைவர்கள் இதனை அனுமதிக்கமுடியாது என கூக்குரலிட்ட போதும் சந்திரிகாவுடன் கதைத்ததன்பின்பு அடங்கிப்போனார்கள்.

மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராகப் பாவிக்கப்பட்ட இஸ்ரேலின் ஆயுதங்கள் இப்போது தமிழீழத் தமிழர்களுக்கு எதிராகவும் பாவிக்கப்படுகின்றது. தமிழீழ விடிவிற்காய் எந்த எதிர்ப்பையும் முறியடிக்க தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தயாராகிவிட்டார்கள்.

ஓயாத அலைகள் 3 நடவடிக்கை ஒட்டுகட்டானில் ஆரம்பித்து தென்மராட்சியின் சாவகச்சேரியையும் கடந்து தொடர்ந்தும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. யாழ் குடாவை மீட்கும்வரை தமிழீழவிடுதலைப் புலிகளின் ஓயாத அலைகள் ஓயமாட்டாது என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓயாத அலைகள் வெற்றிவிழா தமிழீழத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. தமிழீழ வெற்றிவிழா எப்போது...?

மீண்டும் எழுதுகிறேன்.

அன்புடன்

அண்ணன்

வீ. சூர். வரதராஜா

நெடுங்கதை

புரியா சில நொடிகள்

-புஷ்பராணி ஜோர்ஜ்

புரியா சில நொடிகள்

வைகறைப் பொழுது, வையகம் சிறிது சிறிதாக விழிக்க, முகம் காட்டி, கிழக்கே பரிதி தன் படுக்கையை விரிக்கத் தலைப்பட மாதுரி விழித்தெழுந்து தனது அன்றாடக் கடமைகளை கட கடவென முடித்துத் தான் வேலைக்குப் போகும் அவசர நிலையில் கால்களில் கொதி தண்ணீர் ஊற்றிய மாதிரியான துடிப்பில் பம்பரமாகச் சுழன்றாள். அவள் தங்கை உலகவாழ்வை மறந்தவளாய்த் தன்னிலை மறந்து துங்கியவள், எழுந்துகொண்டாள். எழுந்த பிறகுதான் அவளுக்குத் தனது பாடசாலை வாழ்க்கை நினைவுக்கு வருவது வழமையாகும். நேரம் கழித்து எழுந்தவள்,

‘அக்கா! என் புத்தகங்கள் எங்கே? பென்சில் எங்கே?’ என்று தேடியபடி இருந்தவள்,
‘அக்கா! தலையை இழுத்து விடு. சட்டையை எடுத்துத் தா’ என அதிகாரமிட்டபடி தமக்கையை எதையுமே சுயமாய் சிந்திக்கவிடாது இடைஞ்சலுக்கு உட்படுத்தியபடியே தனது காலை நேரப் பள்ளியெழுச்சியைச் சினுசினுத்துப் பாடினாள்.

புஷ்பராணி ஜோர்ஜ்

அக்கா மாதூரி தங்கையின் பாட்டிற்குப் பக்கதாளம் போட்டபடி தங்கைக்கான சகல பணிவிடைகளையும் மறுக்காது செய்து, சாப்பாடும் தானே ஊட்டிவிட்டுப் புறப்பட இருந்தவனின் காதுகளில் காலை நேரப் யூபாளம் வானொலி மூலம் இசையாக ஓடிவந்து அவளது இதயத்தைத் தொட்டு நின்றது.

"பிள்ளை மாதூரி" என அவளது அப்பா கூப்பிட்ட குரல் கேட்டுப் பாட்டில் சென்ற புலனை நிறுத்தினாள்.

"நீ தனிமரமாய் நின்று வீட்டு வேலைகளையும் குடும்பச் சுமையையும் சிலுவைபோல் சுமந்து செல்கிறாய். இவள் மைதிலியை வேளைக்கு எழுப்பி அவளையும் தன் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யப் பழக்கு. செல்லம் கொடுக்கே அவளை நீதான் கெடுக்கிறாய்."

வீட்டுக்குள் இருந்து அப்பாவின் குரல் கிணற்றுள் இருந்து ஒலிக்கும் சத்தமாக சத்தின்று வந்தது. மெதுவாக எழுந்து படுக்கைகளைச் சரி செய்து வைத்துவிட்டு வெளியே வந்த அப்பா...

"நீ பிள்ளை ஒரு நாள் வீட்டைவிட்டுப் போக வேண்டி வந்தால், உவன் என்ன செய்வான்?"

பெண் என்று பிறந்தால் எப்படியும் பிறந்த வீட்டில் தொடர்ந்து இருக்க முடியாது என்பதை அப்பா நாகுக்காக ஞாபகப்படுத்தினார்.

புருவங்களை வளைத்து மாதூரி அமைதியான முகத்திடை மின்னல் கீற்றாய் செல்வரியோடிய உதட்டை மெதுவாக விரித்துச் செய்த புன்னகை மட்டுமே அவள் அப்பாவின் வார்த்தைக்குப் பதிலாக அமைந்தது.

அப்பாவை எதிர்த்துப் பேச முடியாதவளாய் அவள் வளர்க்கப்பட்டாலும் வேலைக்குத் தான் போகும் அவசரத்தை வினாடிகள் தொலைத்துக் கொண்டு மணிக்கூடு ஓடிக் கொண்டே காட்டி நின்றதாலும் எதுவும் அவள் வாய் திறக்கவில்லை. மௌனித்தாள்.

"பிள்ளை... பத்த வைக்கச் சுருட்டு முடிஞ்சுபோச்சு. வரயுக்கை வேண்டிக் கொண்டு வா."

இது அப்பாவின் வேண்டுகோள்.

"அக்கா, எத்தனை நாள் கொப்பி வேணும் என்றை கொப்பி முடிஞ்சு போச்செண்டு சொல்லுறன். இண்டைக்கு கட்டாயம் வேண்டிக் கொண்டு வா. நீ கொண்டு வராவிட்டால் நான் நாளைக்குப் பாடசாலை போகமாட்டேன். சொல்லிப்போட்டன்."

இது தங்கை மைதிலியின் அதிகார விண்ணப்பம்.

அக்கா சரியெனத் தலையாட்டிவிட்டு,

"அப்பா, சாப்பாடெல்லாம் எடுத்து மேசையில் வைச்சிருக்கிறன். போட்டு வடிவாகச் சாப்பிடுங்கோ. நான் போட்டு வாறன்" என்று சொல்லியபடி மாதூரி அவசர அவசரமாகக் காலில் சில்லுப் பூட்டியது போன்று ஓடிச் சென்றாள்.

அவள் ஓடிச் சென்றதைக் கண்ட தகப்பன் சுந்தரத்தால் பொறுக்க முடியவில்லை. நெஞ்சக் கனதியைக் குறைக்க பெருமூச்சொன்றை விட அவர் எத்தனித்து முடியாதநிலையில் அவர் நெஞ்சம் கனத்தது.

'பாவம் மாதிரி... வாழ வேண்டிய வயது வந்தும் தன் சுகங்களை மறந்து நான் சுமக்க வேண்டிய சுமைகளை பெற்ற கடனுக்காகவும் உதிரத்தால் கூடி இருந்த குற்றத்திற்காகவும் இந்த குடும்ப வண்டியை ஒற்றை மடாக நின்று சலியாது இழுக்கிறாள். பின்னைச் செல்வங்களைத் தந்த ஆண்டவன் இரண்டையும் பெண் குஞ்சுகளாகவே தந்துவிட்டான். தகப்பன் என்ற தகுதி கொண்ட என்னால் என்ன பிரயோசனம்? என்னையும் அவளே தனது தோளில் சுமக்கும் விதி. மகனாகப் பிறக்க வேண்டியவன் பெண்ணாகப் பிறந்து தன் மடியில் என்னையும் வைத்துத் தாயாகத் தாலாட்டுகிறாள். நானும் அவளுக்குப் பாரமாக அமைந்துவிட்டன் எனத் தனக்குள் ஒரு குற்றப் பத்திரிகையைச் சுமந்தபடி இருந்தவரின் கண்கள் நிறைந்து குளமாகித் தளும்பி வழிந்தோடியது. மூச்சை வெளியே எடுக்கக் கஷ்டப்பட்டபடி.

'சீ... சீ... நான் இப்படியே யோசித்துக் கொண்டிருந்தால் இப்ப ஏதாவது எனக்கு நடந்துவிட்டால் இரண்டும் அனாதரவாய் போய்விடுங்கள். அவர்கள் ஆண் என்ற பெயரில் உள்ள காவல்காரனான என்னையும் இழுந்துவிடுவார்கள். பிறகு இவர்களுக்கு யார் துணை?' என எண்ணியபடி தனது வேலைகளை தொடர மூச்சிழுக்க மூச்சிழுக்க புறப்பட்டவரை, அவரது இளைய மகள் மைதிலி.

"அப்பா, போட்டு வாறன்" எனக் கிளியாகப் பேசி தென்றலில் ஆடிவரும் வெள்ளை ரோஜாவாய் தேராய் நகர்ந்து சென்றாள்.

எழுந்த கதிரவன் தன் கதிரீக் கரங்களால் சுட்டபடி நாளாந்த கடமைகளை முடித்துக் கொண்டு தன் பாயைச் சுருட்டிக் கொண்டு மேற்கு நோக்கி விரைந்து சென்றான். கடிகாரமும் வினாடிகளைக் கழித்து நாட்கள் மாறி வருவதற்காகத் தம் கடமைகளை சுயமாகச் செய்தன. எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இன்றி தாம் செயற்படுவதாக கடிகார முட்களால் சுந்தரத்தின் இதயத்தை சோகங்கள் போட்டுக் கிளறின.

மாலை வீடு வந்து சேர்ந்த மாதிரி சிறிது களையாற இருக்கையில் இருந்தாள். இளவேனிற் கால இளந் தளிராக ஏதோ தனக்குள் பாடியபடி புத்தகப் பை அவள் முதுகில் வீக்கம் காட்ட வீசிவரும் காற்றில் கைகளை ஆட்டியபடி தங்கை மைதிலி எதிர்ப்பட்டாள்.

அவளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவளின் குழந்தைத்தனத்தைக் கண்டு அக்காவுக்குக் குதூகலம் வழிந்தோடும். அந்தச் சின்ன மலரைத் தான், பூசை மலராகப் பார்க்கவேண்டுமென அவள் சிந்தனையில் நிறுத்தியே அவளுக்காகவே தான் பிறப்பெடுத்ததாக தன் கடமைகளைச் சரியாகச் சலியாது நிறைவேற்றி வந்தாள்.

அப்பா இயலாத நிலையில் இருந்தாலும் பிள்ளைகளை கண்டவுடன் தேவீர் வைத்துக் கொண்டு வந்து இருவருக்கும் கொடுத்தார்.

மாதிரி அப்பா கேட்ட சுருட்டையும், தங்கை கேட்ட கொப்பிகளையும் கொடுத்துவிட்டு பின்னேர வேலைகளுக்காய் அடுப்படியில் ஒதுங்கிவிட்டாள்.

மைதிலியும் ஏதோ விளையாட்டில் சுவாரசியமாக இருந்தாள். அப்பா அவள் அருகில் போய், “அம்மா மைதிலி, அக்காவுக்குக் கூடமாடக் கை உதவிசெய்ய காலமைதான் உனக்கு எழும்பக்கஷ்டம், ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இப்ப போய் உதவி செய்யலாம்தானே. அக்கா பாவம். ஏதாவது போய் செய்து கொடேன்”

இது அப்பாவின் ஏவல் வார்த்தைகள்.

“நான் இப்ப சின்னப்பிள்ளை. அக்கா அளவு பெரிசாவர நான் செய்வன்தானே, அப்பா. நான் போனாலும் அக்கா சொல்லுவா, மைதா... நீ போய்ப் படி என்று. அக்கா ஒன்றும் சொல்லமாட்டா. நீங்கள்தான் சும்மா என்னைப் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறீயன்” எனச் சினுங்கினாள் மைதிலி—

“சரி. நீயாச்சு உன்ரை கொக்கா ஆச்சு” என அவர் ஒதுங்கிக் கொண்டார்.

ஆனாலும் அவரது எண்ணங்கள் கடல் அலைகள்போல் பெருக்கெடுத்து கரையில்வந்து மோதித் தள்ளாடித்தணிந்து அங்கும் அவர் இதயம் சோகத்துள் புதைந்து கொண்டது.

அவரது மகள் மாதுரி என்ற வீணைக்குள்ளே பல சோகராகங்கள் அமிழ்ந்தி உள்ளன. ஆனாலும் தங்கை என்ற மைதிலியும்தான் இப்போ இரைமீட்டுகிறது. தனது சகோதர பாசத்தை அவள் தற்போது வாசித்துக்கொண்டே இருக்கிறாள் என்பதை எண்ணி அவர் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாலும் தங்கையைக் கண்டித்து வளர்க்காமல் செல்லம் கொடுத்தே அக்கா தன்னை வருத்துகிறாள் என்பதே அவரது கவலை. நான் ஏதாவது சொன்னால் இந்தச் சின்னப் பூ அது தாங்காது வாடிவிடும். அதைவிட இயலாமையாளான அவரால் பிள்ளைகள் மனதையும் நோக வைக்க முடியவில்லை. “அப்பனே முருகா!” என நொந்தார்.

“அப்பா சாப்பாடு முடிந்துவிட்டது. வந்து சாப்பிடுங்கோ” என்ற குரல் அவர் சிந்தனையைத் தடைப்படுத்தியது.

கால மாற்றங்களில், வசந்த காலத்துப் பருவ எழிலில் தங்கை பூத்து வந்தாள். விபரம் அறியாத விடலைப் பருவம். அளவுக்கதிகமான அக்காவின் செல்லம். தாமில்லாத குறை அவனைத் தீண்டாது பராமரிக்கும் அக்கா முலை கொடாத் தாயானாள்.

ஒருநாள் அப்பா, “பிள்ளைமாது! இவள் சின்னவள் போக்கு வித்தியாசம்போல் படுகிறது. அவள் இப்ப குழந்தையல்ல... குமரி. அவளுக்கும் பொறுப்புக்கள் வரவேண்டும். அவள் போக்கில் விட்டுவிட்டால் பிறகு நாங்கள்தான் தலையில் கைவைத்து அழவேண்டி வரும்” என மூச்செடுக்க இயலாது நெடு மூச்செறிந்தார்.

தகப்பன் சொல்வது சரியாகப் பட்டாலும்,

அவள் குழந்தை உள்ளம் கொண்டவள். ஆனால் துடுக்கானவள். என்னைப்போல் பேசாமடந்தையல்ல. அவளை எந்தத் துன்பமும் தீண்டக் கூடாது” என அக்கா இதயம் மானசீகமாக இறைவனை வேண்டியது.

இரவு வெகுநேரம்வரை தூக்கமின்றிப் புரண்டுபடுத்திருந்தவேளை, “அக்கா..” என்ற தங்கையின் குரல் கேட்டு, “என்ன மைதா..” என்ற அக்காவை,

“அக்கா, நீ எந்தவித சலனமுமில்லாத மணிக்கூடு மாதிரி ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறாய். எனக்கு நித்திரை வரவில்லை. ஏதாவது சொல்லேன். உன் கதையைக் கேட்போம்” என்றான் மைதிலி.

இது என்ன ஒருகாலமும் இல்லாத மாதிரி பெரிய மனுவிமாதிரிக் கதைக்கிறான். இப்போ இவள் வளர்ந்துதான் இருக்கிறான். என்றாலும் என்னைப்பற்றிச் சொல்ல என்னதான் என்னிடம் உண்டு. நான் ஒரு சாதாரண குடும்பத்துச் சராசரிப் பெண்” என நினைத்துக் கொண்டிருந்தவளை, “அக்கா, ஒரு பெண்ணுக்குள்ளை எவ்வளவோ இருக்கும். சும்மா சொல்” என்றான்.

அக்காவும் ஏதோ சொல்லிச் சமாளிக்க, அவள் அயர்ந்துவிட்டாள்.

நேரத்திற்கு எழுந்துவிட்ட தங்கை பாடசாலைக்குவேளைக்குப் புறப்பட்டாள்.

“என்னடி இன்றைக்கு ஒருநாளும் இல்லாதபடி எனக்கு முதலில் வெளிக்கிட்டு விட்டாய்?” என்று அக்கா வினா எழுப்ப.

மைதிலி தனக்குள் சிரித்தபடி தலைகுனிந்து முகம் குங்குமமாய்ச் சிவக்கப் பூத்து, “இன்றைக்குப் பிரத்தியேக வகுப்புண்டு” என்று சொல்லியபடி நழுவிச் சென்றுவிட்டாள். அக்கா இல்லாது எதுவும் செய்யத் தெரியாத தங்கை, எப்போதும் அக்காவைச் சுற்றி வருபவள் அக்காவை விட்டுச் சிறிது சிறிதாக விலகிப் போய்க் கொண்டேயிருந்தாள்.

ஒரு சனிக்கிழமை. அவள் இப்படித்தான் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு வெளியே சென்றுவிட்டாள். மூச்சிழுக்க எழுந்த அப்பா தானும் தோளில் துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு வெளியே மெதுமெதுவாக நடந்து சென்று, வீடு வந்தார்.

“பிள்ளை மாதிரி, தரகர்வீடுவரை போய் வந்தனான். உனக்கு ஒரு சம்பந்தம் கூடி வருமாப்போலை கிடக்கு. சாதகம் எல்லாம் பொருத்தம். வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை. சீதனம் கனக்க வேண்டாமாம். இந்தா இந்தப் போட்டோவைப் பார்த்துப் பிடித்தால் சொல்லு. பெடியன் உங்கை வந்து நிக்கிறானாம். நீ ஓம் எண்டால் நல்லநாள் பார்த்து உன்னைத் தாலிகட்டி கூட்டிப் போவானாம்” என்று மூச்சு விட முடியாத நிலையிலும் இவ்வளவையும் அப்பா சொல்லி முடித்தார்.

அவள் முன்னால் போட்டோவை வைத்தார்.

“அப்பா, இப்ப எனக்கு ஒரு கலியாணம் வேணுமெண்டு நான் கேட்டேனா? விரலுக்குத் தக்க வீக்கம் வேண்டும். நான் ஏதோ நாலெழுத்துப் படித்ததால் வேலை பார்க்கிறேன். அது எனக்கு வாழ்நாள் முழுதும் சோறு போடும். நீங்கள், என் தங்கை இருவரும் நான் இல்லாவிட்டால் எப்படி வாழுவீர்கள்? அதுவும் நீங்கள் தேடியமாப்பிள்ளை வெளிநாடு. நான் சரி என்று சொன்னாலும், எங்களால் அள்ளிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், கிள்ளிக் கொடுக்கவாவது முடியுமா? ஏன் அப்பா, சும்மா சாதகக் குறிப்பைக் கொண்டு தரகர் வீட்டுக்கு இயலாத உடம்போடு வீணாக அலையறியுள்” என்றான்.

“பிள்ளை, நீ சொல்லுறது நியாயம்தான். ஆனால் பெற்றவர்கள் கடன் என்ற

நியதி ஒன்றுண்டல்லோ? பெண்ணெனப்பட்டவன் தாய் தகப்பனோடு பண்போடு வாழ்ந்து மரியாதைக்கு இலக்கணமானவனைச் சாய விடாது அவன் படர நல்லதொரு துணையான கொழுகொம்பைத் தேடி படரவிட வேண்டியதை காலக் கிரமத்தில் செய்து முடிக்க வேண்டிய துடிப்பில் நான் இருக்கிறேன். உனக்கும் வருஷம் ஒன்று மாற வயதும் ஏறிக் கொண்டே மறைகிறது. பருவம் தவறினால் பிறகு பலன்இல்லை. எங்களுக்காக உன்ரை வாழ்க்கையை வீணடிக்காதே. உன்ரை வேலையால் வந்த சேமலாப நிதி கொஞ்சம் உனக்காகப் பொத்திப் பொத்தி வைச்சிருக்கிறேன். எப்படியோ நான் அல்லோ சமாளிக்கிறது. நீ ஓம் என்று போட்டோவைப் பார்த்துப் பிடிச்சால் சொல்லு மேனை.”

அப்பா அவள் முன்னால் வைத்த போட்டோ என்னைப் பாராயோ எனத் துடித்தது. மாதூரியோ அதை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. அப்போது வெளியே போய் வந்த மைதிலி.

“அக்கா, என்ன போட்டோ ஒன்று இதிலை கிடக்குது” எனக் கேட்க,

“உது பிள்ளை அக்காவுக்கு ஒரு வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை பொருந்தி வந்திருக்கு. கொக்கா போட்டோவைப் பார்க்கவும் இல்லை. நீதான் அக்காவை எப்படி எண்டாலும் ஓம் எண்டு சொல்லப் பண்ணவேண்டும்” என்றார் அப்பா சுந்தரம்.

“அக்கா பசிக்குது. சாப்பாட்டைப் போடு. நான் கால்கைமுகம் கழுவிப்போட்டு வாறன்” என்ற மைதிலியை.

“மைதா, நீ இண்டைக்கு எங்கேயோ போட்டு நேரங்கழிச்சு வந்து நிற்கிறாய். ஒன்றுமே விளங்கியில்லை எனக்கு உன்ரை போக்கு” என்றவளை,

“அக்கா, நான் இப்ப குழந்தை இல்லை. நல்லது கெட்டது எனக்குத் தெரியும். உன்னைப்போல நான் பயந்தாங்கொள்ளியில்லை. நீ என்ன எண்டாலும் சும்மா ஆறுதல்படுத்தியே உன்ரை வாழ்க்கையை வாழத் தெரியாமல் பழுதாக்கிக் கொண்டு போறாய்” என்ற தங்கையின் சொற்கள் அவள் இதயத்தை ஊடுருவியது.

“உனக்கு காதலிக்கவும் தெரியாது. பேசி வாற மாப்பிள்ளையையும் ஏற்கத் தெரியாது. நீ ஒரு கோழை அக்கா” என்றபடி அவள் போய்க் கொண்டிருந்தாள்.

இரவு வெகுநேரம் மாதூரி தூங்கவில்லை.

“அக்கா, என்னில் கோபமா? ஏதோ அப்போதைய நிலையில் கதைத்து விட்டேன். என்னை மன்னித்துக்கொள். அக்கா உன்ரை பாடசாலை காலத்தில் நீ யாரையாவது காதலித்து ஏமாந்து விட்டாயா? உனக்குள் ஏதோ வெளியிட முடியாத சோகம் பொதிந்துகிடக்கு என்பது எனக்குத் தெரியக் கூடாது என்று நீ மறைக்கிறாய்” என்றாள் மைதிலி.

மாதூரியின் கண்கள் குளமாகி வழிந்தன. இதயம் வெகுவாகக் கனத்தது. நினைவுகள் நீண்டன. அவளின் அப்பா சுந்தரம் ஒரு உயர்தரக் குடும்பத்தவர். வசதி படைத்த குடும்பம். அவர் படித்து ஒரு நல்ல வேலையில் அமர்ந்து கொண்டார். அவர் வீட்டில் எடுபிடி வேலை செய்யும் வள்ளியின்

மகள் தோட்டத்தில் கூடமாட வேலை செய்ய வருவாள். அவள் நிறம் மாதாளம் பழம். மாம்பழத்துக் கன்னம். குறுகுறுத்து உருளும் விழிகள். கதை கேட்டால் நாணத்தில் சிரிக்கும் முத்துப் பல்வரிசை. துள்ளியோடும் மான். ஆனால் காவி படிந்த உடுப்புக்களையும் தைத்து நைந்துபோன சட்டைகளையுமே அவள் அணிவாள். பாடசாலைக்குப் போனவள். ஆனால் தொடர்ந்து படிக்கவில்லை. வீட்டுவேலைகளுக்காய் அவள் படிப்பு இடையில் முறிந்துவிட்டது. தாயோடு உதவிக்கு வேலை கூடிய காலங்களில் சுந்தரம் வீட்டிற்கு வந்து போவாள்.

ஒரு சாண் வயிற்றிற்கும், ஆறு முழம் புடவைக்கும் அவர்கள் படும்பாடு பெரும்பாடு. சாப்பாட்டு நேரத்தில் வெளிக் குந்தில் இருத்திச் சாப்பாடும் அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கோப்பையிலுமே தேனீர், குடிநீர் விநியோகம் நடைபெறும்.

சுந்தரத்திற்கு இவைகளைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தாலும், உயர்ந்த நிலையில் வளர்க்கப்பட்டதால் அவரவர்க்கு ஆண்டவன் எழுதிய எழுத்தென்று வாழாதிருந்தார்.

ஆனாலும் வள்ளிமகள் அவர் மனதைக் கள்ளியென நிதம் களவாடிக் கொண்டே இருந்தாள். அவர் ஆசைகள் அவரை மீறிய நிலையில் மனக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அடங்காது அவள் மேலே வேரோடி வளர்ந்து கொண்டே போயின. ஒருநாள் சந்தர்ப்பங்கள் சாதகமாகி வர, அவர் எண்ணங்களும் ஆசைகளும் ஈடேற, அதிகார வர்க்கத்தின் அச்சுறுத்தலுக்கு அடிபணிந்து, அத்துமீறி அவன் உடல் என்னும் வயலைக் காளை மாடு தன் ஆசை தீர மேய்ந்து சென்றது.

காலங்கள் கரைந்தன. அவன் வயிற்றில் கருவும் கனிந்தது. அவரது சொற்கேட்டுப் பயந்தநிலையில் அவன் வாய் ஊமையாகி உண்மையை மறைத்து நின்றது. தான் செய்த குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக ஏதோ அவளது குலத்தில் ஒருவனை தன் செலவில் கலியாணத்தை முடித்துக் கொடுக்க ஆயத்தம் நடந்தவேளை, அவன் மறுத்துவிட்டான்.

இந்தச் செய்தி எப்படியோ தெரியாமல் மறைக்க முடியவில்லை.

வீடு அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. வள்ளி மகள் மாதவி, தனது தாய்க்குத் தெரியாத இந்தச் சம்பவத்தை ஏற்கெனவே மணம் முடித்து ஒரு பத்து வயதுக் குழந்தைக்குத் தகப்பனான சுந்தரத்தின் மனைவி சாந்தாவுக்கு கண்ணீரோடு அவர் குற்றத்தை குரல் தழுதழுக்கக் கூறி நின்றாள். ஆனாலும் தராதரம், அந்தஸ்து, தாலி என்ற பந்தமான நீங்கா உரிமை அவளைக் கடிந்து, கணவன் என்ற சொந்தத்தைக் கடிந்தும் கடியாது துணை கொடுத்து அவர் குட்டு வெளிவராது காப்பாற்றியது. வள்ளிக்குக்கூட தனது மகளைக் கெடுத்த காழ்கனை மாதவி அடையாளம் காட்ட விடாது மாதவியின் வாய் இவர்களால் இறுகப் பூட்டப்பட்டது. அந்த அபலை வாயும் வயிறுமாக சோற்றுக்கின்றித் தள்ளாடியது.

காலங்கள் கடந்தன.

நாட்டுப் பிரச்சினை வீட்டுக்கு வீடு ஆட்களைக் குடியெழுப்பி பலரை நாயாக ஒடோட விரட்டியது. தகுதியான நிலையில் இருந்த சுந்தரத்தால்

வேலைக்குத் தொடர்ந்து போக முடியவில்லை. வெளிக்கிட்டுப் போன இடத்தில் தொடர் கஷ்டங்கள். சுந்தரத்தின் மனைவிக்கு விடாத சுரம். மருத்துவ வசதியில்லை. காலன் வர முன்பு மாதூரியின் அம்மா,

“அம்மா மாது, அந்த வள்ளி மகள் மாதவி பாவம். அப்பா செய்த பாவம் எங்களை ஏழேழு ஜென்மத்திற்கும் தொடரப் போகிறது” என்று அத்தனை உண்மைகளையும் கூறியபடி, “ஆண்டவன்தான் உன்னைக் காக்க வேண்டும்” என்றவாறு அம்மா கண்ணை மூடினாள்.

அம்மா சொன்ன கதை அவளை சிந்திக்க வைத்து, அவளுக்கு அப்பாவில் அடக்க முடியாத கோபத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஆனாலும் அவளின் தகப்பனை அவளால் எப்படிக் கேள்வி கேட்க முடியும்? நாட்கள் நகர்ந்தன. அப்பா வீட்டில் இருப்பது குறைவு. எங்கோ போய் வந்தார். பிறகும் இடம்பெயர வேண்டிய நிலை. எங்கோ பணைகள் நிறைந்த ஒரு கூடலுக்குள் மாதூரியைக் கூட்டிப் போனார். அங்கே அவளை விட்டுவிட்டு தான் எங்கோ போய்விட்டார். அவர் கொண்டு போய்விட்ட இடத்தில் ஒரு ஐந்து வயதுக் குழந்தை இவளிடம் அக்காவென ஓடிவந்து ஓட்டியது. அப்போ அவள் சிந்தனையில் தாய் சொன்ன செய்தி மின்னலாக அடித்தது.

“அந்தக் குழந்தைக்குத் தாய் இறந்து பல காலம். இந்தக் குழந்தை பிறந்து பிறந்த கையோடையே தாயைத் தின்ற குழந்தையாகிவிட்டது” என அதன் பேத்தியார் வள்ளி சொல்லிக் கண்ணீர்வடித்தாள்.

“இந்தக் குழந்தைக்குத் தகப்பன் இல்லையா” எனக் கேட்டதற்கு, “அது எங்கையம்மா, யாரோ ஒருவன்... அது பெற்றவளுக்குத்தான் தெரியும். எங்களுக்கு ஏதம்மா கலியாணம்... காட்சிகள்... அந்த மகராசன் உங்கடை அப்பா அடிக்கடி வந்து ஏதாவது இப்ப கொஞ்சநாளா தந்துவிட்டுப் போவார். அவர் புண்ணியத்தில்தான் இப்ப இந்தக் குழந்தை வளருது” என அந்தப் பேத்தி சுந்தரத்தை வாழ்த்தினாள்.

மாதூரிக்கு உடம்பெல்லாம் எரிந்தது. ஆனாலும் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு அப்பா வருமட்டும் காத்திருந்தாள்.

அப்பா வந்தார். “பிள்ளை, இனி வீட்டை போகலாம். வெளிக்கிடு. இப்ப பிரச்சினை இல்லை” என்றார்.

“ஏன் அப்பா, நெடுக ஓடிவராமல் இஞ்சையே இருக்கலாம்தானே” என்றவளை அதட்டிய தகப்பன், “உனக்கென்ன விசரே? வீடு வாசலை விட்டிட்டு இஞ்சை இருக்க இயலுமே. போவம் வீட்டை” என்றார்.

“அப்படி என்றால் இந்தக் குழந்தையும் எங்களோடே வரட்டும். வீட்டை கொண்டுபோய் வைச்சு வளர்ப்பம்” என்றவளை,

“எடி பைத்தியமே, இதை எப்படி வீட்டை கொண்டு போறது... இந்த இடத்துப் பிள்ளையை நாங்கள் வைச்சிருந்தால் ஊர் உலகம் எங்களைக் கழிச்சுப் போடும். நட வீட்டை பேசாமல்” என்றபடி தகப்பன் செல்ல,

(நித்யாபூஷி: 60ம் பக்கம்)

உறவுக் கோலங்கள்.

-சக்திபாலா.

அன்னையவள் பெற்றெடுத்தாள்
அவனியிலே நம் புகழ்பரவ
பின்னையென் குலம்காக்க
வந்தபிள்ளை நீயென்று
பெருமையுடன் வளர்த்துவிட்ட
அருமையான தந்தையவன்
நன்றிபல நாழுவரைக்க
நமக்குண்டோ அருகதைகள்?

வளம்கொண்ட நம்வாழ்வ
புலம்பெயர்ந்து விட்டாலும்
மனம் மிகுந்த நல்லுறவு
நமக்காக இருக்கென்று
உளம் பூத்த உவகையுடன்
உருகிவாழும் ஏழை உள்ளம்
உலகினிலே எத்தனையோ எத்தனையோ!

இட்ட பணிதனை மறந்து - உறவை
எட்டிவழி பார்த்திருந்து
கட்டிழந்து கடமை செய்து
காத்துநிற்கும் வெள்ளைமனம்
பட்டுவிட்ட பாடெல்லாம்
பாதியிலே முடியுமுன்னர்
கட்டெறிக்கும் செயலதனால்
சாகடிக்கும் வன்நெஞ்சம்
பூவுலகில் எத்தனையோ எத்தனையோ!

பற்றிருக்கும் மனிதரெல்லாம்
பாசமுடன் நடந்திட்டால்
உற்றிருந்து பார்த்திட்டு
உதுக்கு வேலையென்னவோ
என்றெல்லாம்
மெற்றியுடன் சொல்கின்ற

மேன்நெஞ்சம் எத்தனையோ — அதை
தாங்கிவரும் வேதனையில்
உள்ளங்கள் எத்தனையோ
எத்தனையோ!

வெகுளிபோல் நடந்திட்டு
வேடிக்கையாய் பொழுதுபோக்கி
தகுதியான வாழ்வுதனை
தரணியிலே கூத்தடித்து
மிகுதிவழி எஞ்சிருந்தால்
வீணுடனே நஞ்சகமாய்
மெருகிநிற்கும் உறவு என்ன
மேன்மையற்ற கோலந்தானென்ன?

உறவென்று பெயர் சொல்லி
உரிமையுடன் பரிவும் பூண்டு
உனக்குண்டு நாமெல்லாம்
மனக்கவலை ஏனப்பா
பணிவுடனே உனக்குதவ
பக்கபலம் நாமுண்டு
என்றுரைத்துப் புரண்டழுது
வஞ்சனையாய் வாழ்ந்துவரும்
கோரமுள்ள கொடுநெஞ்சம் புவியில்
எத்தனையோ? எத்தனையோ?

சொந்தமுடன் நட்புறவு
வந்திருக்கும் பல வென்று
சிந்தையெல்லாம் அர்ப்பணித்து
வாழ்ந்திருந்த காலமதில்
சந்தையிலே கண்டதுபோல்
வெந்துபோன காலமென்ன
வேதனையின் கோலந்தானென்ன?
சோதனையில் நொந்த உள்ளம்

சாதனைக்கு மாறுதில்லை!
பாசமுடன் வளர்ந்த நெஞ்சம்
பற்றறுக்க கேட்டிருமோ?
நேசமுடன் எடுத்துரைக்க
நல்வழிதான் என்னவுண்டு? — என
வாழ்நிற்கும் பேதை நெஞ்சம்
எத்தனையோ எத்தனையோ?

எஞ்சி நிற்கும் வாழ்வுதனில்
ஏற்றத் தாழ்வு பார்த்திட்டால்
பந்தமது வளர்ந்திருமோ?
பல்வினைகள்தான் தீர்ந்திருமோ?
மிஞ்சிவழி சிறந்திருக்க
சொந்தவழி அரவணைக்க
அன்புவழி தந்த நீபும்
பொங்கி அருள்நிமலோனே
ஐங்கரத்துப் பெருமானே!

புலம்பெயர்ந்திங்கே —
வந்தேறு குடிகள் நாம்
வழிதவறி வாழ்ந்திடாமல்
சிந்தையிலே நல்லுறவாய் நாம்
சீருடனே மகிழ்ந்திருக்க
வந்துவழி நடத்திடய்யா
வடிவழகா முருகோனே!

ஆனையிறவு தரும் அந்த இனிய சுகத்திலே...

விளைநிலம் சரியாக இருந்துவிட்டால் என்றும் விளைச்சலில் வினிராது
கூரத்திலும் சத்தியம் விதையாக விளைந்திலில் தோல்வியே வந்திடுது
பலத்திலே கூடியோன் பாதகன் ஆகவே அவன் பலம் வென்றிடுது
சிலதினம் முன் கேட்டிட்ட களவெற்றி சொல்வதோ சத்தியம் தோற்றிடுது!

விதையாகப் போனவர் விதைந்தேதான் போனவர் விளையாமல் போயினரோ?
கதையாகி அவர் வீரம் கண்விட்டு மறைந்தேதான் காணாமல் போயினதோ?
இதைப்போல எண்ணிநான் இருந்ததைப் பிழையென்று அவரின்று உறுதி செய்தார்
விதையான மாவீரம் மலைபோல விருட்சமாய்ச் சரித்திரம் படைத்துவிட்டார்.

சிங்களம் தெற்கிலே தீயாகத் தீமைக்குக் கனலுாட்டி நிற்கும்போது
அங்கார் வெல்லவே அமெரிக்கா உதவிடும் அதிர்ச்சியும் சேர்ந்தபோது
ஆணைபேர் கட்சியும் கைஉடை கட்சியும் அயல்நாடு தேடின
ஆனையி றவென்னும் தமிழிழ ஏட்டிலே முத்திரை குத்திவிட்டார்.

சின்திட்ட குருதியும் கொடுத்திட்ட உயிரும் வீண்போகப் போவதில்லை
இந்தியம் உட்பட உலகத்தில் எல்லாம் ஏற்காமல் போவதில்லை
செந்தமிழ் ஈழம் சுதந்திரம் பாடும் நாள்வெகு தூரமில்லை
வெந்திட்ட உள்ளம் குளிர்பெறும் காலை வெகுதூரம் இல்லை இல்லை.

-எழிலன்.

இங்கிலாந்து நாட்டுமக்களும்

அவர்கள்பேசும் மொழியான ஆங்கிலமும்.

— தமிழ்மணி அரங்கமுருகையன் (இலண்டன்)

நாம் வழக்கமாக இங்கிலாந்து என்று அழைக்கும் இந்நாடு உண்மையில் வேல்ஸ் (மக்கள் தொகை 30இலக்கம்), இசுகாட்லாந்து (மக்கள் தொகை 60இலக்கம்), வட அயர்லாந்து (மக்கள் தொகை 20 இலக்கம்) — தென்அயர்லாந்து தனிக்குடியரசாகத் திகழ்கின்றது — மற்றும் இங்கிலாந்து (மக்கள்தொகை 5கோடி) ஆகிய நான்கு நாடுகளை உள்ளடக்கிய நாட்டுத்தொகுதி பிரித்தானியா என்ற பெயரில் திகழ்வதாகும்.

மொத்த மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ ஆறுகோடிப் பேர்கள். இங்கிலாந்து மக்கள் எண்ணிக்கையிலும் வல்லாண்மையிலும் கையோங்கி உள்ளதால் உலக மக்கள் இங்கிலாந்து என்ற பெயரையே நன்கறிந்துள்ளனர் என்னலாம்.

மேற்கண்ட நான்கு நாடுகளுக்கும் தனித் தனிக்கொடிகள் இலச்சினை முதலியவை உள்ளன.

ஒலிம்பிக் போட்டிப் புந்தயங்கள் போன்ற உலகப் பொது நிகழ்ச்சிகளில் அவை தனித்தனியே தங்கள் நாட்டுப் பெயர் கொடியின் கீழ்ப் போட்டியிடுகின்றன.

பிரித்தானிய நாட்டு மக்களிடையே நிலவும் வேறுபாடுகள்.

இன அடிப்படையிலும் மேற்கண்ட நான்கு நாட்டு மக்களிடையே வேறுபாடு உள்ளது.

உணவு, உடை, பழக்க வழக்கங்களிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

இந்நான்கு நாட்டுப் பெண்டிரும் பாவாடை, மேலங்கி, (pina)காற்சட்டை போன்றவற்றை அணிவர் எனினும் இசுகாட்லாந்து ஆண்கள் மரபு வழக்கமான பாவாடை போன்ற கிஸ்ட் எனும் ஆடையை இடையில் உடுத்துவர்.

இக்காலாந்து 1707ஆம் ஆண்டுவுரை ஒரு தனிநாடாக முடியாட்சியுடையதாக இருந்து வந்தது.

இப்போது மீண்டும் தனிப் பாராளுமன்றம், தனியான மற்ற நாடுகளுக்கு மாறுபட்டதான நாணயம், (மதிப்பு ஏனைய நாடுகளுக்குரியது போன்றே உள்ளது) கல்வி, சட்டமுறை போன்றவற்றைக் கொண்டுள்ளது. வேல்ஸ், வட அயர்லாந்து நாடுகளுக்குத் தனித்தனியான சட்ட அவை மட்டும் உண்டு.

ஆங்கில மொழியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.

இனி ஆங்கில மொழியின் தோற்றம் வளர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பார்ப்போம். தீவாக உள்ள பிரித்தானிய நாட்டுத் தொகுதிக்குக் கடல்வழியாகப் பிறர் எளிதில் வர இயன்றதால் கி.மு.1800 வாக்கில் பீக்கர் இனத்தவரும், கி.மு.450 அளவில் ஐரோப்பாவிலிருந்து கெல்ட் இனத்தவரும், பின்னர் சாக்சன், நார்மன் இனத்தவரும், கிபி54ம் ஆண்டில் ஜூலியஸ் சீசர் தலைமையில் உரோமானியர்களும் வென்று குடியேறியிருக்கின்றனர்.

தென்மார்க் நாட்டவர்களான வைக்கிங்கு இனத்தவரும் சில பகுதிகளைக் கைப்பற்றியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு இந்நாட்டுக்கு வந்தேறியோர்களின் மொழிக் கூறுகள் ஆங்கிலப் பகுதியில் ஆழப்பதிந்துள்ளன. பின்னாளில் அதாவது கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளில் பிரித்தானியர் வீறுகொண்டெழுந்து தொழிற்புரட்சி முதலியவற்றின் விளைவாகவும், உலக நாடுகள் பலவற்றை வென்று கைப்பற்றியதன் விளைவாகவும், தமிழ், இந்தி, வங்காளி, சிங்களம், மலாய், அராபிய, பாரசீக, துருக்கி, ஐப்பானிய, சீன, திபெத்திய, ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழி, நியுசிலாந்து மக்களின் மாவுரி மொழிச் சொற்களும், எஸ்கிமோக்களின் மொழிச்சொற்களும், கரீபியக் கடல்பகுதி நாட்டுச் சொற்களும், பசிபிக் மாக்கடல் நாடுகளான ஹவாய் மொழிச்சொற்களும், போலீனீசிய மொழிச் சொற்களான பூ-18ம்=விலக்கப்பட்டவை.

பேட்டு=18ம்= படைவீட்டு முரசொலி போன்றவையும், தென் அமெரிக்காவின் பிரேசில், பெரு, மெக்சிகோ நாட்டு மொழிச்சொற்களும், வட அமெரிக்கச் செவ்வந்திய மொழிச் சொற்களான பாப்புஸ்=குழந்தை, காயாக்=தோணி போன்றவையும், ஆப்பிரிக்கநாட்டுச் சொற்களும்(எடுத்துக்காட்டு பனானா=வாழை, கொரில்லா=மனிதக்குரங்கு, ஆர்டுவாக்=எறும்புதிண்ணும் அலங்கு, மற்றும் ஒல்லாந்தியரின் இடச்சு, இத்தாலி, ஜெர்மானிய, இசுபானிய, நார்வேஜிய, சுவீடிஷ் மொழிச்சொற்களும் பல ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு மூல மொழிகளான இலத்தீன்,

கிரேக்க மொழிச் சொற்கள் எண்ணிறந்தனவும், பிரெஞ்சு, போர்த்துக்கேசிய மொழிச் சொற்களும் ஆங்கிலத்தை வளப்படுத்தியுள்ளன.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து 11ம் நூற்றாண்டு வரை பல மொழிக் கலவை மொழியான பழைய ஆங்கிலம் எனும் கொச்சைமொழி பழக்கத்தில் இருந்தது. 1066ல் பிரெஞ்சு நார்மன் இனத்தவர் பிரித்தானிய நாட்டின் பகுதிகளை வென்ற நேரத்தில் கெல்ட் இன மொழிகள், தென்மார்க் நாட்டு மொழியான டேனிக்ஷ், பிரெஞ்சு மொழிகள் ஆட்சி அதிகார மொழிகளாகவும், கிறித்தவ மதத் தொடர்பான மொழியாக இலத்தீனும் இருந்தன. இசுகாட்லாந்தில் துருமிடுகளின் கேலிக் மொழி, வெல்ஷ் மொழி, பிரெஞ்சு இலத்தீன் மொழிகளோடு ஆங்கிலமும் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தன. அரசவை மொழியாக 1362ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலம், (அதற்குமுன்பு அரசவை மொழியாக இருந்தது பிரெஞ்சு) ஆக்கப்பட்டது என்றாலும் ஆவணங்கள் இலத்தீன் மொழியிலேயே எழுதப்பெற்றன.

1477ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் கேக்ஸ்டன் இலண்டனில் அச்சியந்திரம் நிறுவியபோது ஆங்கிலத்தோடு பிரெஞ்சு இலத்தீன் ஆகியவை கலந்த கலவை மொழி பயன்படுத்தப் பெற்றது. 1611ஆம் ஆண்டு அளவில் முறையான ஆங்கில மொழி உருப்பெற்றது எனலாம். பதினாறாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இங்கிலாந்து வேல்ஸ், இசுகாட்லாந்து, அயர்லாந்து ஆகிய நாண்கு நாடுகளிலும் மிகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் பேசும் மொழியாக நிலைபெற்ற பின் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வட அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் நிறுவப் பெற்ற பின் கானடா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள் உள்ளிட்ட அமெரிக்கப் பகுதிகளில் கால்கொண்டது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே பன்னாட்டு மொழியான ஆங்கிலம்.

1755ம் ஆண்டில் முதலாவது ஆங்கில மொழி அகராதியை உருவாக்கிய முனைவர் சாமுவேல் ஜான்சன் ஆங்கில மொழியின் தந்தை எனக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றார்.

1776ம் ஆண்டில் அமெரிக்கச் சுதந்திர உடன்படிக்கை முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப் பெற்றதால் அப்போதே அது உலகின் பன்னாட்டுப் பல இன மக்களும் மதித்து ஏற்கும் ஓர் அனைத்துலக மொழியாக ஆகிவிட்டது எனலாம்.

உண்மையில் பிரித்தானியநாடு, வட அமெரிக்கா, கானடா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் மூன்றரைக்கோடி மக்களே ஆங்கிலத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் என்றாலும், இன்று உலகமெங்கும்வாழும் 140 கோடிப் பேர்கள் படித்தறிந்து பேசும் அனைத்துலக மொழியாக ஆங்கிலம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

கப்பல் வாணிகம், வானூர்திப் போக்குவரத்துப்பணி தொடர்பான அனைத்துச் செயல்களுக்கும் இப்போதெல்லாம் ஆங்கிலமே பயன்படுத்தப் பெறுகிறது.

தற்போது எல்லாத்துறைப் பணிகளுக்கும் இன்றியமையாததாக ஆகிவிட்டு கணிப்பொறி இயக்க நெறி மொழியாக ஆங்கிலமே பயன்படுத்தப்படுவதால் அதன் முகாமையையும் அனைத்துலகப் பொதுத் தன்மையையும் மேலும் விளக்க வேண்டியதில்லை.

ஆங்கில மொழித் தாக்கத்துக்கு எதிர்ப்பும் உண்டு.

இந்தியா, பிரான்சு, இசுபேயின், ஜெர்மனி, மெக்சிக்கோ, மியன்மார், பர்மா போன்ற நாடுகள் ஆங்கிலம் தங்கள் நாடுகளில் அளவுக்கதிகமாக ஊடுருவித் தங்கள் மொழி பண்பாடுகளை அழிக்கிறது என இயக்கங்கள் நிறுவிக் குரலெழுப்பி வருகின்றனர்.

ஆங்கில மொழியின் இலக்கிய வளம்.

இலக்கியக் கருவூலங்களில் மிகச் சிறந்த சிலவாகக் கருதப்படும் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் (வாழ்ந்த காலம் 1564—1616) நாடகங்களும் ஜான் மில்டன் (வாழ்ந்த காலம் 1608—1674) இயற்றிய இழந்த சுவர்க்கமும், ஜார்ஜ் கோர்டன் பைரன் (வாழ்ந்த காலம் 1788—1824) படைப்புக்களும் ஆலிவர் கோல்டுஸ்மித் (வாழ்ந்தகாலம் 1728—1774) ஜார்ஜ் பெர்னாடுஷா (வாழ்ந்த காலம் 1856—1950) படைப்பிலக்கியங்கள் போன்றவைகளும் ஆங்கில மொழியின் வளத்தினையும் மாண்பினையும் விளக்குகின்றன.

இன்று உலகெங்கணும் உள்ள பற்பல நாடுகளிலும் கணிசமான எண்ணிக்கை அளவில் ஆங்கிலத்தில் எழுத்துவன்மை உடையோர் உள்ளதால் நிறைய ஆங்கில மொழிப் படைப்பிலக்கியங்கள் வெளியிடப் பெறுகின்றன.

தமிழ்மொழி — தமிழர்களுக்கும் பிரித்தானிய நாட்டுக்கும் இடையேயான உறவு.

பிரித்தானிய நாடு மற்றும் ஆங்கில மொழிக்கும், தமிழர்—தமிழ் மொழிக்கும் நெடுங்காலத் தொடர்பு உண்டு.

திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி.யு.போப்பையரும், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதிய கால்டுவெல் பாதிரியாரும் இந்நாட்டவரே என்பதோடு, ஆங்கிலத்தில் ஏறத்தாழ ஈராயிரம் தமிழ்ச்சொற்கள் (எடுத்துக்காட்டு: அரிசி=RICE ஆனைகொன்றான்=ANACONDA, கட்டுமரம்=KATAMARAN, கமிறு=COIR, கறி=CURRY, காச=CASH, காலந்தெர்=CALENDAR, கூலி=COOLE, சுருட்டு=CHEROOT, பட்டறை=FACTORY, நாவாய்=NAVY, மிளகு நீர்=MULLIGATOWNY போன்றவை அம்மொழியை வளப்படுத்தியுள்ளன.

பிரித்தானிய நாட்டில் தமிழ்பயிலும் வாய்ப்பும் நூலகங்களில் தமிழ்நூல்களும்.

இலண்டன் மாநகரில் உள்ள பிரிட்டிசு நூல் நிலையத்தின் கீழை நாட்டுப் பகுதியில் தமிழ்மொழியில் வெளிவந்துள்ள நூல்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை பாதுகாத்து வைக்கப் பெற்றுள்ளன.

பனையோலையில் எழுத்தாணிகொண்டு எழுதப்பெற்ற பல அருஞ்சுவடிகள்— இதுகளும் அச்சேறாதவை— உள்ளன. இங்குள்ள ஆப்பிரிக்கக் கீழைநாட்டுமொழிப் பள்ளியிலும், எடின்பரோ பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழில் பட்டப்படிப்பும் அதற்கு மேனிலையிலான ஆய்வு நிலைப் படிப்பு போன்றவற்றிற்கும் வசதிவாய்ப்புக்கள் உண்டு. பெரும்பள்ளி இறுதிநிலை பல்கலைக் கழகப் புகுமுகநிலை வரையான அளவில் தமிழைக்கற்பிக்கும் பள்ளிகள் பல நம் தமிழ் ஆர்வலர்களால் இங்கு நடத்தப்பெறுகின்றன. அந்நிலைகளுக்கான தேர்வகள் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தினரால் நடத்தப் பெறுகின்றன.

பிரித்தானிய நாட்டுப் பழங்குடி மக்களான துருமிடுகள் திராவிடரா?

இந்நாட்டுப் பழங்குடி மக்கள் என மேலே குறிப்பிடப்பெற்ற துருமிடுகள் உண்மையில் திராவிட இனத்தவரா எனும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உரோமானியர்கள் பிரித்தானிய நாட்டைத் தி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வென்று இங்கு வாழ்ந்த துருமிடுகள் எனும் சூரியவணக்கம் முதலிய இயற்கை வழிபாட்டில் திளைத்த மக்களைக் கொன்றழித்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. சூரியனையும் திங்களையும் பரவி வழிபடத் துருமிடு இன மக்கள் எழுப்பிய இஸ்டோன்ஹெஞ்சு (STONE HENGE) எனும் இடத்தில் எழுப்பிய கற்கோயில் பெருமளவில் அழிபட்ட நிலையில் இன்றளவும் நாட்டு வரலாற்றுச் சின்னமாகப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பெற்று வருகிறது. கோடைகாலத்தின் நடு நாளில் (MID-SUMMER DAY) அதன் நடுவே உள்ள கல்மீது வைகறையில் கதிரவனின் பட்டொளி பரவுகிறது.

பழந்திராவிடர்கள் (தமிழர்) சிந்து ஆற்றங்கரையில் நிறுவியிருந்த மொகஞ்சதாரோ—அரப்பா பகுதிகள் இயற்கையின் சீற்றத்தால் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கியபோது படகுகளேறி அம்மக்கள் சிந்து ஆறு, அராபியக் கடல்வழிச் சுமேரியா (பின்னாளைய மெசபடோமியா—தற்போதைய ஈராக்) சென்று அங்கு ஊர் (UR) என்னும் குடியேற்றம் நிறுவிப் பின்னர் அங்கு வாழ்ந்தோரில் ஒரு பகுதியினர் வேறு புதுநாடுகளை நிறுவ எண்ணியவராய் நடுக்கடல்வழி ஆங்கிலேயக் கால்வாயைக் கடந்து இன்றையப் பிரித்தானிய நாட்டில்

குடியேறியிருக்கலாம் என்றும் திராவிடர் என்ற பெயரே மருவித் துருயிடு என்று ஆகியிருக்கலாம் என்றும் சில அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள்.

குரியவணக்கம் சில பண்பாட்டுக் கூறுகள் பிரித்தானிய மொழிகளில் திராவிட மொழிகளின் ஆட்சி முதலியவற்றை இதற்குச் சான்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

பாட்டனின் பெயரையே தமிழரைப் போல் பேரனுக்கிடல்.

ஆங்கில மொழி உருவாக்கத்தில் போ (GO), பெய்(PEE) பயல் அல்லது பையன்(BUY), குருளை(GIRL), தந்தை/தாதை (DAD) காண்(SCAN), கணு(KNEE) போர்(WAR) கொல்(KILL/CULL), பாகம்(FATHOM) போன்று எல்லாத் துறை ஆங்கிலச் சொற்களிலும் தமிழ் ஊடாடி நிற்பதையும், நம்மைப்போலவே இந்நாட்டவர் குடும்பத்தில் முதலில் பிறக்கும் ஆண்குழந்தைக்குத் தந்தைவழிப் பாட்டனின் பெயரை இடுதல் (எலிசபெத் அரசியாரின் மகள் ஆன் இளவரசிக்குக் குழந்தைபிறந்தபோது முறையாகப் பெயரிடும் மரபையொட்டிப் பீட்டர் என அக்குழந்தையின் தந்தைவழிப் பாட்டன் பெயரே இடப்பட்டது)

தும்மினால் வாழ்த்துதல்

நம்பிள்ளைகள் தும்மினால் நூறாண்டு வாழ்க என்பதன் குறுக்கமாக நூறு என்று கூறி வாழ்த்துவதைப்போலவே (எடுத்துக்காட்டு: வழத்தினான் தும்மினேனாக அழித்தழுதான் யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. (திருக்குறள் 1317—புலவி நுணுக்கம்) இவர்களும் நெடுநான் வாழ்க (BLESS YOU) என்று இயல்பாகக் கூறுவதையும் மேலதிகச் சான்றாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

இலக்கண அமைப்பிலும் ஆங்கிலம் தமிழைப் போன்றதாய் இருத்தல்

ஆங்கில மொழியின் இலக்கண அமைப்பிலும் நம் தமிழில் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என மூவிடங்கள் உள்ளதைப்போலவே FIRST PERSON, SECOND PERSON, THIRD PERSON என உள்ளன.

சில மொழிகளில் பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பின்னால் உரிச்சொல் வருவது போலன்றித் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போலவே ஆங்கிலத்திலும் பெயர்ச் சொல்லுக்குப் பின்னால் உரிச்சொல் வருவது போலன்றித் தமிழில் பயன்படுத்தப் படுவதுபோலவே ஆங்கிலத்திலும் பெயர்ச்சொல்லுக்கு முன்னால் உரிச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு:
GODD GOY.

ஆங்கிலப் பழமொழிகளில் தமிழின் செல்வாக்கு.

எந்த ஒரு நாட்டு மக்களின் எண்ணப்போக்கையும் தெள்ளத்தெளிவாக

வெளிப்படுத்துவது அந்நாட்டவரின் தாய்மொழியில் வழங்கிவரும் பழமொழிகளே என்றால் மிகையாகாது. ஆங்கிலமொழியில் வழங்கிவரும் பல பழமொழிகள் நம் தமிழ்ப் பழமொழிகளைப் போன்றோ அவற்றுக்கு இணையாகப் பொருள் தருபவனவாகவோ உள்ளன.

எடுத்துக்காட்டு:

1. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும். - THE FACE IS THE INDEX OF THE MIND
2. அழுதபிள்ளை பால் குடிக்கும் - A CRYING CHILD OBTAINS MILK
3. அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி - AS THE KING SO ARE THE SUBJECTS
4. பல துளி பெருவெள்ளம் - DROPS OF WATER MAKE AN OCEAN
5. பெண்டாட்டி கால்கட்டு, பிள்ளைகளோ வாய்க்கட்டு - WEDLOCK IS A PADLOCK

உழைப்பூதியமாக உப்பையும் தரலாமோ?

நாம் காலம் காலமாகப் பயன்படுத்திவரும் காரணப் பொருள்கொண்ட சொற்களை இவர்களும் அதே காரணத்துக்காக ஆனால் ஆங்கில மொழியில் பயன்படுத்துகிறார்கள். (எடுத்துக்காட்டு: நம் தமிழ் மூவேந்தர்கள் தங்களிடம் பணிபுரிந்த படைமறவர்களுக்கு உழைப்புக்கான ஊதியமாக நெல்லையும் உப்பையும் மற்றும் ஏனைய பொருள்களையும் சம்பளம் என்ற பெயரில் சம்பு - நெல், கூலம் அளம் - உப்பு) தந்து வந்தனராம். பின்பெல்லாம் அனைவர்க்கும் உழைப்புக்கான ஊதியம் பணமாகக் கொடுக்கப் பெற்றது என்றாலும் சம்பளம் என்ற சொல்லே உழைப்புக்கான ஊதியத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகத் தமிழில்நிலைபெற்றுவிட்டது. ஆங்கில மொழியிலும் உழைப்புக்கான ஊதியத்தை சேலரி (SALARY) என்கிறார்கள். இது சேலரியஸ் என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த சொல். - உரோமானியப் படைவீரர்களுக்கு உப்பு வாங்கக் கொடுக்கப்படும் பணம் எனப் பொருள்தருவது என்று ஆங்கிலச்சொற் பிறப்பியல் அவர முதலி விரித்துரைக்கிறது.

புத்தகமும் பஞ்சின் இழையும் நூல் எனப்படல்.

நூல் எனும் தமிழ்ச்சொல் பஞ்சாலான இழை, புத்தகம் எனப் பொருள் தருவதாகும். ஆங்கிலத்திலும் இவை முறையே TEXT என்றும் TEXTILES என்றும் ஒரே இலத்தீன் வேர்ச்சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தவையாக இருத்தல் வியப்பினும் வியப்பே!

மதி எனும் சொல் 1.அறிவு 2.சந்திரன் 3.மாதம் 4.அளவிடுதல் 5. பெருமையாகக் கருதுதல் 6.கடைதல் எனப்பட பொருள்தரும் சொல். ஆங்கிலத்திலும்

சந்திரனைக் குறிப்பதான சொல்லெனப்படும் LUNAR மற்றும் அறிவில்லா மதிக்கெட்ட தன்மையைக் குறிக்கும்சொல்லான LUNATIC என்ற இரண்டு சொற்களுமே LUNARIS எனும் ஒரே இலத்தீன் மொழி வோச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தவை.

பிரித்தானிய மக்கள் விரும்பிஉண்ணும் உணவுவகைகளான கறியும் மிளகுநீரும் மசியலும்.

நம்முடைய உணவு முறையும் பிரித்தானிய மக்களின் உணவு முறையும் வெவ்வேறானவை. எனினும் பிரித்தானிய மக்கள் தற்போது விரும்பி உண்ணும் உணவுகளாக நம் கறியும் 1598ம் ஆண்டிலேயே அவர்களைப்பெரிதும் கவர்ந்து ஆங்கில மொழியில் ஏறிவிட்டது. மிளகு நீரும்-MULLGATAWNY, மசிக்கப் பெற்ற உருளைக்கிழங்கு-MASH போன்றவையும் இன்று ஆங்கிலச் சொற்களாகவே கருதப்படுகின்றன.

கப்பல் கடலோடிச்செயல் தொடர்பான ஆங்கில மொழிச் சொற்களில் தமிழின் தாக்கம்.

நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்துள்ளதால் எல்லாப் பணிகளுக்கும் கப்பல்களையும் படகுகளையும் வெகுவாகப் பயன்படுத்தும் இந்நாட்டவரின் ஆங்கிலமொழியில் கட்டுமரம், நாவாய்போன்ற கடலில்செல்லும் கலங்கள் பற்றிய தமிழ்ச் சொற்களும் கடலைக் குறிப்பதான வாரணம் (MARINE) என்ற சொல்லும், கடலாழத்தை அளக்க நம்மைப் போலவே பாகம் (FATHOM) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துதலும் எல்லா இடங்களிலும் பொதுவான அளவை அறிய நம்மைப்போலவே காலடியின் அளவையும் (FOOT) சாண் (SPAN-DISTANCE BETWEEN TIPS OF THUMB & LITTLE FINGER - INCHES) அளவையும் பயன்படுத்துவதும் நம் பழங்கால நூல்களில் குறிப்பிடப் பெறும் யானையின் துதிக்கையும் மருப்பும் அரிமாவின் முகமும் உடலுமுடைய யானி-YALE என்ற சொல்லை அதேபோன்ற பழங்கால விந்தை விலங்கு ஒன்றினைக் குறிக்க இவர்களும் பயன்படுத்துவதும் நம்மை இறும்பூதச் செய்கின்றன.

எங்கள் இளந்தளிர்கள்

இனவொர்க்கான இணைப்பு
புரூசு 2000

சிறப்பிதழ்- 3

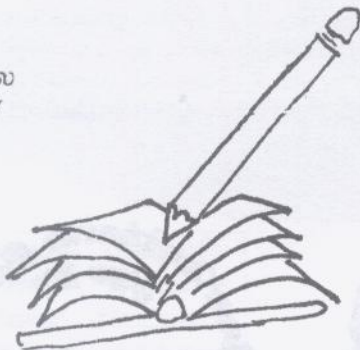
வைகாசி - ஆனி 2000

நாம் வாழத் தமிழ்வாழும்
தமிழ்வாழ நாம் வாழ்வோம்.

கல்வீ

இளந்தளிரே
நீ எழுந்திரு
பள்ளிக்கு
அழைத்துச் செல்ல
வேள்விச் சூரியன்
வீட்டு வாசலில்
காத்திருக்கிறது!

ஆனந்தமாய்
ஆயத்தப்படு!
காயப்படாமல்
வெற்றி பெற
கல்வியை
கரைத்துக் குடி!

இளம் கன்றே
மரமாவதற்கு
மலைக்காதே
நிழல் கொடுக்கச்
சளைக்காதே!

நீ அழைத்தால்
வரும் அன்புத்தாய்
களைத்தால்
தரும் அறிவுப்பால்!

நீ கல்
அறிவு உளியால்
அழகாய் செதுக்கி
கல்விச் சிற்பியால்
கலைப் பொக்கிஷமானால்
சூரியன்கூட - உன்
சொல்படி கேட்கும்!

பிணியும்
வறுமையும்
பின்பற்றி வந்தாலும்
உன்னைவிட்டு
விலகாத
உண்மை நண்பன்!
உயிர் போன பின்னாலும்
வரலாற்று பூமியின்
வற்றாத கடல்!

உன் மனத்தின்
இருட்டை விலக்கும்
வீட்டுக்கு வெளிச்சம்
நாட்டுக்கு அபீட்சம்
புயலுக்கும் அணையாத
புதிய விளக்கு!

இளைப்பாறாத
எறும்புகளாய்
அறிவைச் சேமிக்க
ஆசையோடு
பயணப்படு!

கல்விக்கு முதலில் - உன்னை
முதலீடாக்கு! - பின்
கல்வீ உனக்கு முதலீடாகும்!

அறிவுச் சுவடிகளின்
நூலகச் சங்கமமே
எப்பொழுதும்
அகராதியாய் இரு!
அகராதி நியானால்
முடியாதது
உலகிலில்லை!

-சீவன் குருசாமி

(நன்றி: செம்பருத்தி)

சுயநலம் பெரிதா?

சுயநலத்தோடு வாழ்வது புண்ணியமும் அல்ல. புத்திசாலித்தனமும் அல்ல. ஒரு மனிதன் ஆன்மாவையே இழந்துவிட்டு உலகத்தையே கைப்பற்றினாலும் அதில் என்ன பெருமை இருக்க முடியும்? மற்றவர்களுக்கு உதவுவது என்றைக்காவது பலனளிக்கும் இது சத்தியம்.

ஒரு பிரிட்டிஷ் செல்வந்தர்.

தன் குடும்பத்தோடு ஸ்காட்லாந்துக்குப் பிக்னிக் போனார்.

அங்கே ஒரு தோட்டத்தில் விளையாடப்போன அவருடைய ஏழு வயது மகன் ஏரியில் தவறிவிழ, தொலைவிலிருந்து ஓடிவந்த அந்த ஏழைச் சிறுவன் தண்ணீரில் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்த பணக்காரப் பையனைக் காப்பாற்றிக் கரைசேர்த்தான்.

மறுநாள் அந்தச் சிறுவனைச்சந்தித்து நன்றி தெரிவிக்கப் போன அந்தச்செல்வந்தர் அந்தக் குடும்பத்தின் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு அந்தப் பையனின் எதிர்காலம் பற்றிக் கேட்க என் அப்பாவைப்போல் நானும் விவசாயியாகவேண்டியதுதான் சார் என்றான் அவன்.

படிக்க ஆசையில்லையா என்று இவர் கேட்க,

ஆசைதான் டாக்டராகவேண்டும் என்று ஆசை வசதியில்லை என்றான் சிறுவன். ஏன் டாக்டராக முடியாது. நான் உன்னைப் படிக்க வைக்கிறேன் என்றார் பணக்காரர்.

அதிலிருந்து அவனுடைய கல்விச் செலவு அத்தனையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

வருஷங்கள் கழிந்தன.

1943ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வட ஆப்பிரிக்காவில் தங்கியிருந்த பிரிட்டிஷ் பிரதமர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் திடீரென நிமோனியா நோயால் பாதிக்கப்பட்டார். பிழைப்பது அரிது என்றார்கள். பென்சிலின் என்று புதுமருந்து ஒன்றை அலெக்ஸாண்டர் பிளேமிங் என்பவர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அது ஒன்றுதான் உன்னைக்காப்பாற்றும் என்று யாரோ தகவல் சொல்ல பிளேமிங்குக்கு அவசர அழைப்பு போனது. உடனே ஒரு ஸ்பெஷல் விமானத்தில் பறந்து வந்த பிளேமிங் பிரிட்டிஷ் பிரதமருக்கு சிகிச்சை தர உயிர் பிழைத்த சர்ச்சில் பிளேமிங்கைப் பார்த்து நன்றியுடன் இரண்டாவது முறை என்னைக் காப்பாற்றியிருக்கிறீர்கள் என்று புன்னகைத்தார்.

ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவிக்கொள்ளாமல் இருந்திருந்தால் பிரதமரும் கிடைக்காமல் பென்சிலினும் கிடைக்காமல் உலகச் சரித்திரமே மாறிப் போயிருக்கும்.

-படித்தில் கிடைத்தது: தயா.

பர்டியக் கதை.

இரண்டு நண்பர்கள்.

பர்மாவில் இரண்டு நண்பர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக வெளியூர் செல்லப் புறப்பட்டார்கள். வெளியூர் சென்று பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கும்போது தன் நண்பனைக்கொன்று அவன் பணத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் என்ன என்று நினைத்தான் அவர்களில் ஒருவன்.

ஆகவே அவன் தன் நண்பனை அடி அடியென்று அடித்துக் கொன்றுவிட்டான்.

சாகும் தறுவாயில் அவன், "நீ என்னைக் கொல்லுவதை யாரும் பார்க்கவில்லை என்று நினைக்காதே அதோ ஆகாயத்தில் செல்லும் மேகம் நீ என்னைக் கொல்வதைக் கண்டுவிட்டது. அது நிச்சயமாக என் மனைவியிடம் இதைப் பற்றிச் சொல்லும்!" என்று சொல்லிவிட்டுக் கண்ணை மூடிக் கொண்டான். இதைக் கேட்டு அவனைக் கொன்று நண்பன் சிரித்தான். 'மேகமாவது போய்ச்சொல்லுவதாவது' என்று எண்ணியபடி அவன் பணத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஊர் திரும்பினான்.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் இவன் தன் வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தபோது ஆகாயத்தில் மேகங்கள் செல்வதைப் பார்த்து 'மேகம் போய்ச் சொல்லும் என்று சொன்னானே அந்த மடையன் இன்னும் போய்ச் சொல்லவில்லையே' என்று சிரித்தான். திடீரென்று கணவன் சிரிப்பதைப் பார்த்து அவன் மனைவி காரணம் என்னவென்று கேட்டான்.

முதலில் அவன் சொல்ல மறுத்துவிட்டான்.

மனைவி விட்டாளா? திரும்பத் திரும்ப கேட்டுக் கொண்டே இருந்தான். மனைவியின் கரைச்சல் தாங்காமல் கடந்த விடயங்களைக் கூறி, 'இதை யாரிடமும் சொல்லாதே மிகவும் இரகசியமாக வைத்துக்கொள்!' என்றான்.

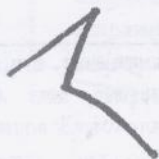
ஆனால் இரகசியம் பெண்களிடம் இருக்குமா, இதை யாரிடமும் சொல்லாதே என்று தனது உற்ற நண்பியிடம் கூறிவைத்தான். ஆனால் அவள் இந்த இரகசியத்தை யாரிடமும் கூறிவிடாதே என்று தன் நண்பியிடம் கூறினாள். அவள் அதனை இன்னொரு சிநேகிதியிடம் சொன்னாள்.

இப்படியாகப் பரவி கடைசியில் இறந்தவனின் மனைவிக்கு தெரிய வந்துவிட்டது. மனைவி கவலையுடன் ஓடிப்போய் பொலிசாரிடம் முறையிட்டாள். பொலிசார் வந்து அவனை கைது செய்து சிறையில் அடைத்தனர்.

'மேகம் எப்படியோ இரகசியத்தை சொல்லிவிட்டது பார்த்தாயா?' என்று நினைத்து துக்கப் பட்டான்.

- ஜெயா நேசன்.

சித்திரப்போட்டி -1

தம்பி தங்கைகளே!

மேலுள்ள சதுரத்தினுள் ஒரு படம் மறைந்திருக்கிறது.
உங்கள் கண்களுக்குத் தெரிகின்ற கோடுகளுடன் உங்கள் கற்பனையை
இணைத்து படம் வரையுங்கள்.

நீங்கள் வரைந்த படத்தை பூவரசு முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.
பூவரசு பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் உங்கள் படங்களுக்கான
பரிசுகள் காத்திருக்கின்றன.

ஈசாப் கதைகள்

ஈசாப் கிரேக்க நாட்டவர். வாழ்ந்த காலம் கி.மு. 520-560. அவர் ஓர் அடிமை. ஊர் கூடித் திரண்டு அவரைக் கொன்றது. கொலைக்குக் காரணம் பல கூறுகிறார்கள். ஈசாப் அழகில்லாதவர். குறைபுடையவர் கிண்டல்காரர். கதை சொல்லி மாந்தரை- மன்னரைக் கேலிசெய்தார். குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்களை நிறைகுண மாந்தராக்க முயன்றார். அடிமையாக முடக்கப்பட்டார். ஆயினும் அறிவரசனாய் இருந்து கதை சொன்னார். அவர்சொன்ன கதைகள் சிலவே. அவை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குள் எண்ணிக்கையில் வளர்ந்துவிட்டது. வளர்த்துவிட்டார்கள் என்பதே தெளிவான கூற்று.

குதிரை அடிமையான கதை.

வளமான புல்வெளி. பசும்புற்கள் செறிந்திருந்தன. அப் புல்வெளிக்கு உரிமை கொண்டாடியது ஒரு குதிரை. வேறு எந்த விலங்கும் அங்கு வந்து மேய்வதை விரும்பவில்லை அக்குதிரை. ஒருநாள் கலைமான் ஒன்று அங்கே வந்து மேயத் தொடங்கியது. கொம்புள்ள கலைமானை விரட்ட அஞ்சிய குதிரை ஒரு வழிப்போக்கன் உதவியை நாடியது. வாயில் கடிவாளம் பூண்டு தன்னைச் சுமப்பதாயிருந்தால், தான் கலைமானைத் தக்க முறையில் தண்டிப்பதாகக் கூறினான் அவன். மகிழ்ச்சியுடன் இசைந்தது குதிரை. குதிரைக்குக் கடிவாளம் பூட்டிக் குதித்து ஏறி உட்கார்ந்தான் மனிதன். குதிரைச் சவாரி அளவிலாத இன்பம் தந்தது. மகிழ்ச்சியில் திளைத்து மனிதன் கலைமானைப் பழிவாங்க மறந்தே போனான். குதிரை மனிதனுக்கு நிலைத்த அடிமையாகி விட்டது.

அறிவுரை:

உரிமை பொன்போல் போற்றத்தக்கது. சோற்றுக்காக சுதந்திரத்தை இழக்கக் கூடாது. இழந்த உரிமையை மீண்டும் பெறுதல் எளிதல்ல. குறைந்த வருவாய் உடைய சுதந்திரவாழ்வு பெருவருவாய் தரும் அடிமை வாழ்வைவிடச் சிறந்தது. ஆசைப்படுவோன் அடிமையாவான். நிலைத்த அடிமையாகித் துன்புறுவான்.

வெளவால் கொள்கை.

பறவைகளுக்கும் விலங்குகட்குமிடையே போர் மூண்டது. பறவைகள் எல்லாம் ஒரு பக்கம் திரண்டு நின்றன. எதிர்ப்பக்கம் மிருகங்கள் கூடி நின்றன. வெளவால் எந்தக் கட்சியிலும் சேராமல் ஒதுங்கி நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. போர் தொடங்கியது. வெற்றி விலங்குகட்கே. உடனே வெளவால் விலங்குகளிடம் விரைந்தோடிப் போய்த் தன் விலங்கியல்பை விளக்கியது. விலங்குகளோடு சேர்ந்தது. மறுபடியும் போர் மூண்டது. அப்போது பறவைகளே வெற்றிபெறும் நிலையில் இருந்தன. உடனே வெளவால் மகிழ்ச்சியுடன் சிறகடித்துப் பறந்து பறவைகளை நாடியது. தான் பறவை என்பதை விளக்கியது. தானும் பறவைகளில் ஒன்றாய் வாழத் தொடங்கியது. சிலநாள்களின் விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் சமாதானம் ஏற்பட்டது. இரு கட்சிகளுமே வெளவாலை வெறுக்கத் தொடங்கின. பறவைகளுக்கு அஞ்சிப் பகலில் பறப்பதை நிறுத்தியது. மிருகங்கள் கண்ணில் படாமல் இரவு நேரத்தில் வெளியேறியது வெளவால்.

அறிவுரை:

அச்சத்தாலோ சுயநலங்கருதியோ தன் நாடு அல்லது இனத்துக்கு எதிரான அமைப்புக்களில் சேர்ந்திருப்பவரை எல்லாரும் வெறுப்பர். அவர்கள் வெளியே தலைகாட்ட முடியாது. வாழ்நாளெல்லாம் அவமானத்தால் அடைபட்டுக் கிடப்பர். அவர்களுக்குப் பொது வாழ்வில் இடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

ஆட்டுக்குக் காவல் ஓநாய்.

நெடுநாட்களாக ஆடுகளைப் பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது ஓர் ஓநாய். ஆனால் எந்த ஆட்டையும் கடிக்கவில்லை. இடையன் இதைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்தான்.

ஆட்டைக் கடிக்காத நல்ல இயல்புடைய ஓநாய் போலும் என்று எண்ணினான். ஓநாய்மீது அளவில்லாத நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கினான்.

இடையன் ஒருநாள் அவசரமாக வெளியூர் போக வேண்டியிருந்தது. ஆடுகளை யார் பொறுப்பில் விட்டுச்செல்வது என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. ஆட்டுக்குக் காவல் ஓநாய்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

ஆடுகளை ஓநாயின் பொறுப்பிலே விட்டுச் சென்றான். திரும்பிவந்தபோது அநேக ஆடுகள் கடியுண்டு செத்துக் கிடப்பதைக் கண்டான். ஓநாயை நம்பி ஆடுகளை ஒப்படைத்துச்சென்றது பெருந்தவறு என்பதை உணர்ந்தான்.

அறிவுரை:

கவர சிலர் நல்லவர் போல் பாசாங்கு செய்வர்.

ஆனால் கேடுசெய்யக் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பர்.

ஆதலால் கவரை எளிதில் நம்பவுண்டாது. முக்கியமான காரியங்களை அவர்கள் பொறுப்பில் விடவுண்டாது.

தொகுப்பு: பிரியந்தன்.

(குறிப்பு: இந்தக்கதைகள் மு.க.அருள்சாமி எழுதிய ஈசாய் நீதிக் கதைகள் நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. நூலாசிரியருக்கு நன்றி)

தெரியுமா!

இங்கிலாந்து தேசத்தில் கணிதப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய சார்லஸ் பேபேஜ் என்பவர் 1812ம் ஆண்டில் ஓர் அரிய செயலைப் பொறுமையும் பொறுப்புமாகச் செய்து முடித்தார். அவரைத் தொடர்ந்து ஜார்ஜ் போலே, ஜோஸப் மேரி ஜேக்வார்டு, ஹெர்மன் ஹாலிரித், ஹோவார்டு எச் அய்க்கன், அம்ப்ரோஸ் பிளேமிங், ஜான் பபின்பு மாக்லி, பிரெஸ் பேர் ஹெக்கார்ட், ஜான் வான் நியூமன், ஆர்தர் பபின்பு பர்க்ஸ் ஆகியோர் சார்லஸ் பேபேஜ் புரிந்த அரிய செயலில் பிறந்த அற்புதக் கருவியைத் திருத்தித் திருத்தித் திருத்திச் செம்மைப் படுத்திச் சிறப்பாகப் படைத்தார்கள்.

அது என்ன கருவி?

கம்ப்யூட்டர் எனும் கணணி.

உலகமொழிகளில் வான்மறை.

சான்றாண்மை ஒளிரும் திருவள்ளுவரின் சத்தியச் சுபராகத்திலும் திருக்குறள் உலகெலாம் ஒதி உணர்ந்து ஏற்றிப் போற்றும் புனித நூலாக விளங்குகிறது. ஆமாம்! இலத்தீன், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம் முதலிய உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றிருக்கிற நற்றமிழ் நூனநூலான திருக்குறளை மொழி பெயர்த்திருப்பவர்கள் இவர்கள்தான்:

சி.ஜே.பெஸ்கிபாதிரியார் (வீரமா முனிவர்)

-இலத்தீன்.

சி.சு.கவர், பபின்பு. எசுட்டரு, ஜி.வி.போப், வா.வ.சு.ஐயர் ஆகியோர்

-ஆங்கிலம்.

எம். வெமரேஸ்

-பிரெஞ்சு

ஏ.எவ்.காமரேஸ்

-ஜெர்மன்

நீதி குகம மாலா, அப்பா திச்சிதர் ஆகியோர்

-சமஸ்கிருதம்

ஷேமானந்த ராகத்

-ஹிந்தி

கனுப்பர்த்தி ஷெங்கராம ஸ்ரீவைத்யநாதர்

-தெலுங்கு

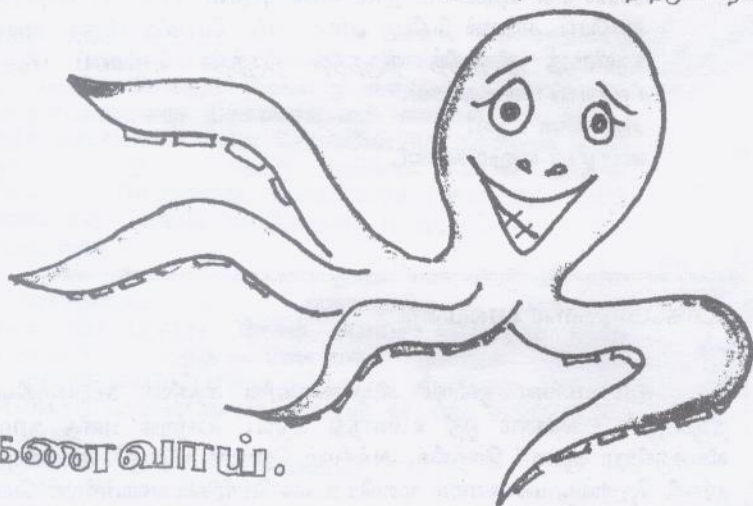
திவான் பகதூர் கோவிந்த பிள்ளை

-மலையாளம்.

கடல்வாழ் உயிரினங்கள்.

தம்பி தங்கைகளே!

கடலின் அடியில் பலவகையான உயிரினங்கள் வாழ்வதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இவ்வுயிரினங்களுள் கணவாயும் ஒன்று. அம்மா கணவாய்க் கறி சமைத்துத் தர உங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சாய்ப்பிட்டுருப்பீர்கள். எனினும் எத்தனைப்பேர் இக் கணவாயைப்பற்றித் தெரிந்துவைத்திருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்காக கணவாயைப்பற்றி சில தகவல்களைத் தருகின்றேன்.

கணவாய்.

கணவாயில் பலவகை உண்டு.

அவற்றுள் ஒட்டுக் கணவாய், கூந்தற் கணவாய், பெய்க் கணவாய் என்பன முக்கியமானவை. கணவாய்களின் உடம்பு நுங்கைப் போன்று மென்மையானது.

அதனால் சிறு சிறு கால் இடுக்குகளிலும் இவை நுழைந்து செல்லும். கணவாய்க்குத் தலையிலிருந்தே கால்கள் முளைத்திருக்கும். இவற்றுக்கு எட்டு முதல் பத்துக் கால்கள்வரை உண்டு. இவையே இவற்றுக்குக் கைகளாகவும் உதவுகின்றன. இக்கால்களின் நடுவில் வாய் இருக்கிறது.

கணவாய்களின் கால்கள் அரை மீட்டர் நீளம் இருக்கும்.

15 மீட்டர் நீளமுள்ள இவைகளும் இருக்கின்றன.

கணவாய்கள் கால் களினால் இரையைப் பற்றித் தின்கின்றன.

இக்கால்களில் சிறு சிறு கிண்ணங்கள் போன்ற உறுப்புகள் இருக்கின்றன. இரையின் இரத்தத்தை இந்தக் கிண்ணங்கள் உறிஞ்சிக் கொள்கின்றன.

கணவாயின் தலையில் இரு கண்கள் உண்டு.

கணவாய்கள் வேண்டும்போது தம் நிறத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் தன்மை உடையவை. வேறு உயிரினங்கள் தம்மை தின்ன வரும்பொழுது இக்கணவாய்கள் தம் உடம்பிலுள்ள ஒரு வகையான மையைக் கக்குகின்றன. இந்த மை மோப்ப உணர்ச்சியை இழந்து விடுகின்றன. இதனால் இக்கணவாய்கள் தமக்கு வரும் ஆபத்துக்களிலிருந்து தப்பிக்கொள்கின்றன. சிப்பிகளும் நண்டுகளும் கணவாயின் உணவுகளாகும். கணவாய் முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொறிக்கின்றன.

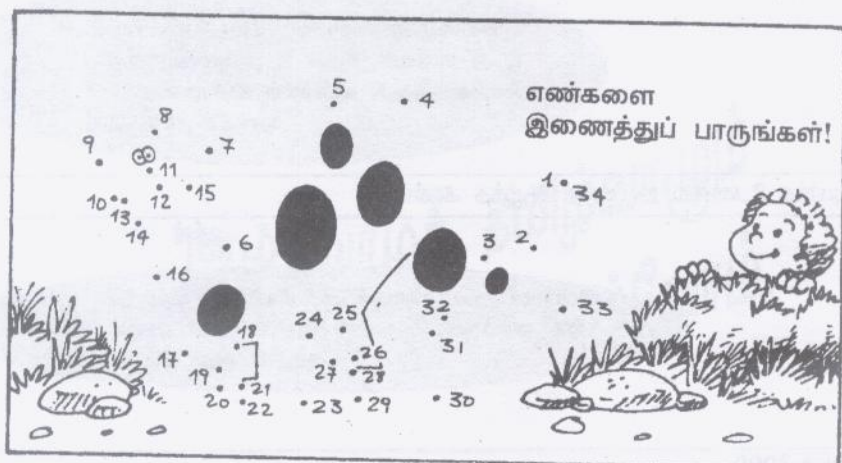
தம்பி தங்கைகளே!

கணவாயை கவனித்து உண்ட உங்களுக்கு இப்பொழுது கணவாயைப்

பற்றிய தகவல்களும் தெரிந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்த இதழில் வேறு சில உயிரினங்களைப் பற்றி உங்களுக்கு அறியத் தருகிறேன்.

-புஷ்பா அக்கா.

கவியோன்ற அண்டமும் அன்பினால் உதகும்.
அன்புள்ளவன் கன் கிழந்தவன் ஆயினும் எங்கும் பார்க்கும்
வல்லமை அவனுக்கு உண்டு. அவன் துன்பத்தையும்
கின்பத்தையும் அன்பினால் ஒன்று படுத்துவான்.

-எம்ரசன்

வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியில்
உங்களுக்கு மிக விருப்பமான
அன்பான நண்பர்களை அடையலாம்.
ஆனால் உங்களுடைய தாயின்மூலம்
கிடைத்த விபரிக்கமுடியாத அன்பையும்
கண்ணியத்தையும் வேறு யார்
வாயிலாகவும் பெறமுடியாது.

-மெக்காலே

தீய்க்கிறதெத்தவனிடம் அன்பு செலுக்குவது
உன் தருமம். உன் உறவினன் தவறு
செய்வதற்குக் காரணம் அறிமானம்.

- மார்க் அரேலியர்.

உயர்ந்த உண்மை மலர்வது ஆழ்ந்த அன்பிலே.

-ஹின்

அன்பைப் பரிசுவேண்டும் மீண்டும் மீண்டும் பரிந்து
கற்கவேண்டும். அதற்கு முடிவே கிடையாது.

-கதரின் ஆன் போர்ட்டர்

மரியாதையை விதைப்பவன் நட்பை அழுவதை
 செய்வான். அன்பைப் பயிர் செய்பவன்
 அருளைப்பெறுவான்.

-முனீசர் பேஸர்-

ஒருவர்க்கொருவர் புரிந்துகொண்டு அன்பை
 வளர்க்கும்போது பல பிரச்சனைகளுக்கு
 அங்கே இடமிருக்காது.

~கோபஸ்போன்

அனுபவ முத்துக்கள்

தொகுப்பு: திருமதி லோசா மூர்த்தி.

வானிலையில் வந்தவைகள்

ஆலமரமும் ஈழமரமும்.

நமது மண்ணிலே ஆழ வேரூன்றி நிற்கும் ஆலமரத்துக்கும் நமது மனதிலே ஆழ வேரூன்றி நிற்கும் ஈழமரத்துக்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு.

வெயிலிலே களைத்துச் சோர்ந்த மனிதனுக்கு தனது மடியிலே இடம் கொடுத்து நிழலிலே சுகம்கொடுப்பது ஆலமரம். ஈழமண்ணும் அப்படித்தான். தனது வளங்களால் மனிதனைத் தாலாட்டி வந்திருக்கிறது.

மற்றைய மரங்களுக்கு இல்லாத தனிச்சிறப்பு ஒன்று ஆலமரத்துக்கு உண்டு. அடிமரத்தைத்தாங்கும் ஆணிவேரும் அகலப் பரந்து நிற்கும் கிளைகளின் விழுதுவேரும் ஆலமரத்துக்கு இருக்கின்றன. அதனாற்றான் அந்த மரம் ஏனைய மரங்களைப்போல் அழிந்துவிடாது குறாவனிகளுக்கு கெல்லாம் முகங்கொடுத்து பல்லாண்டு வாழ்கின்றது.

தாயகப் போருக்கு உயிருட்டி உயிர்கொடுத்துப் போராடும் வீரத் தமிழர்கள் அங்கு ஆணிவேராக ஆழக்கால் பதித்து நிற்கின்றார்கள். கிளையாகப் பரந்து உலகெல்லாம் நிறைந்து வாழும் ஈழத்தமிழ் உறவுகளின் விழுதுவேர்கள் அந்த ஈழமரத்தைத் தாங்கிக் காப்பாற்றி வருகின்றன.

அதேவேளை ஒரு வேறுபாடும் உண்டு.

ஆலமரத்தின் வேர்களை மண் தாங்குகின்றது.

ஈழமரத்தின் வேர்கள் மண்ணைத் தாங்குகின்றன.

தமிழ்ஒலி வானொலியில் தர்ஷனுடனான தொலைபேசிமூலமான பேட்டியொன்றில் திரு.காசி ஆனந்தன் அவர்கள் சொன்னது.

இரசித்தவர்: எஸ்.தேவராஜா (பிறேமன்)

வானஸையில் வந்தவைகள் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு:

உலகெங்கும் வாழ் தமிழர்களிடையே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் ஐரோப்பியத் தமிழ்வானொலிகளில் ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளில் உங்களைக் கவர்ந்த விடயங்களைப் புவரசு வாசகர்களுடன் நீங்கள் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக உருவான புதிய பகுதி-

வானஸையில் வந்தவைகள்.

கடந்த இதழில் இதுபற்றி அறிவிப்பு வந்ததும் வாசகர்கள் பலரும் பல்வேறு வகையான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு அனைத்துலகக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு (ஐபிசி-தமிழ்) பிரபல அறிவிப்பாளர் திரு.பி.எச் அப்துல்ஹமீத் அவர்கள் வந்திருந்தபோது தொலைபேசியூலம் அவருடன் உரையாடக் கிடைத்தது.

30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கைவானொலிக்கு நான் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் ஏற்பட்ட சந்திப்பை அவர் நினைவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாரா என்பதை அறிவதற்காகவே அவருடன் பேசினேன்.

பல்வேறு நாடுகளுக்கும் பயணித்து பல்லாயிரக்கணக்கான கலைஞர்களை நேயர்களைச் சந்தித்து வரும் அவர் என்னை மறந்திருக்கக்கூடும் என்ற எனது நினைப்பு பொய்த்தது.

இந்துமகேஷை அவர் அறியாமல் போனாவும் சி.மகேஸ்வரன் என்ற அந்த எழுத்தாளனை அவர் மறக்காமல் பேசினார். படைப்புக்கள்பற்றிக் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

அப்போது அவர் சொன்ன ஒரு கருத்து என்மனதில் பதிந்தது-

வானொலிக்கென எழுதும் படைப்பாளர்கள் காற்றில் கவிதை வரைகிறோம்! என்பதே அது.

அப்போதுதான் வானொலிகளில் வருகின்ற நல்ல விடயங்களைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்து புவரசில் பதிப்பித்து வைத்தால் என்ன என்று எனக்குத் தோன்றிற்று.

(ஒரு சிலவற்றையேனும் காற்றில் கரைந்துபோகாமல் காப்பாற்றலாம் அல்லவா?) அதனாலேயே வானொலியில் வந்தவைகள் என்ற புதிய பக்கத்தை புவரசில் தேர்ந்தேன்.

இந்தப்பக்கத்தில் எழுதும் பணியும் வாசகர்களாகிய உங்களுடையதே!

வானொலியில்வந்து உங்கள் மனதில் இடம்பிடித்த எத்தகைய அம்சத்தையும் இந்தப்பக்கத்தில் நீங்கள் எழுதலாம். ஆனால் விடயதானங்கள் சுருக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.

தொடர்வோம்.

-இந்துமகேஷ்.

சிறுகதை வளர்ச்சி- ஒரு கண்ணோட்டம்

கனடாவிலிருந்து
மதுரகவி வி.கந்தவனம்.

சிறுகதை என்றால் என்ன என்று தெரியாமலே கனடாவிலும் பிற புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் பலர் சிறுகதைகள் எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்த அளவில் கதையை எப்படி வேண்டுமென்றாலும் எழுதலாம். ஆனால் அது சிறிய அளவினதாக இருந்தாற் போதும் என்னும் கருத்துள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் போலத் தெரிகிறது. பலரது கதைகள் வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் போலவும் சம்பவங்களே இல்லாத சிந்தனை ஓட்டங்கள் போலவும் இலக்கிய நயம் எதுவும் இன்றிக் காணப்படுகின்றன.

சிறுகதை எழுதும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்குப் பின்வரும் தகவல்கள் பயனுடையவையாக இருக்கும்.

சிறுகதையின் தோற்றம் தொன்மை வாய்ந்தது. காலாதி காலமாக புராணக் கதைகள் என்றும் வனதேவதைக் கதைகள் என்றும் நீதிக் கதைகள் என்றும் கிராமியக் கதைகள் என்றும் நொடிக் கதைகள் என்றும் பலவிதமான கதைகள் வாய்மொழியாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. எழுத்து வடிவில் எகிப்தியர்கள் கி.மு. 3000 ஆண்டளவில் சிறுகதைகள் ஆக்கத் தொடங்கிவிட்டனரெனத் தெரியவருகின்றது. சங்க நூல்களிலும் ஏராளமான சம்பவங்கள் சிறுசிறு கதைகளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. விவிலியம் நீதிக் கதைகளுக்குப் பெயர் பெற்றது.

எனினும் மத்திய காலப் பகுதியில் வெளியிடப் பெற்ற தெக்காமரன் (The Decameron), கன்ரபெரிக் கதைகள் (The Canterbury Tales) ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளுமே சிறுகதை வரலாற்றில் முன்னோடிப் படைப்புகள் எனக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 1349-1353க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் தொகுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் தெக்காமரன் 100 கதைகளைக் கொண்டுள்ளது. தொகுத்தவர் இத்தாலிய எழுத்தாளர் Giovanni Boccaccio என்பவர். கன்ரபெரிக் கதைகள் (1385-1400) என்னும் தொகுதி 24 கதைகளைக் கொண்டது; ஆங்கிலப் புலவர் ஜெபிரி சாசர் (Geoffrey Chaucer) அவர்களால் தொகுக்கப் பெற்றது.

சிறுகதை என்றால் என்ன?

சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் மிகவும் பழைமை வாய்ந்ததெனினும், 1800களிலேயே அதன் தனித்துவத் தன்மை உணரப்படலாயிற்று. பல எழுத்தாளர்கள் சிறுகதையை இலக்கியத்தின் ஒரு தனித்துவ வடிவமாகக் கருதத் தொடங்கினர். அதனைப் பரந்த அளவில் விமரிசிக்கத் தொடங்கியவரும் அதற்கு ஒரு இலக்கியம் சார்ந்த வரைவிலக்கணத்தை முதன் முதலில் 1842ல் அளித்தவரும் எட்கா அலன் போ(Edgar Allan Poe) என்ற அமெரிக்க எழுத்தாளராவர்.

சிறுகதை என்பது 'ஒரே முறையில் படித்து முடிக்கத் தக்கதும் தனித்துவமான அல்லது ஒருமுகப்பட்ட ஒரு விளைவை ஏற்படுத்த வல்லதுமான உரைநடை ஆக்கம்' என்று விளக்கினார் போ. ஒரே முறையில் என்று அவர் சொன்னது அரை மணித்தியாலத்திலிருந்து இரண்டு மணித்தியாலத்துக்கிடப்பட்ட கால எல்லையை. அதாவது ஒரே இரையில் இருந்து இந்தக் கால எல்லைக்குட் படித்து முடிக்கக் கூடியதாகக் கதை அமைதல் வேண்டும்.

அலன் போ வகுத்த வரைவிலக்கணத்தின் மற்றைய அம்சம் சிறுகதை தனியொரு விளைவை(Single effect) மட்டும் தருவதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது. பிற விவரங்கள் அனைத்தும் அதற்குத் துணையாக இருக்கவேண்டுமேயன்றி அதனை விஞ்சுவதாக இருத்தலாகாது.

சிறுகதை எழுதுங் கலைபற்றி வெளிவந்த முதற் புத்தகம் அமெரிக்க விமர்சகர் பிரண்டர் மத்தியூஸ் எழுதிய The Philosophy of the Short-story என்பது. 1901ல் வெளிவந்த இந்நூல் போவின் கருத்துக்கள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது.

போ விமர்சனம் செய்த காலங்களில் சிறுகதைகள் கிராமியக் கதைகளின் வாசனையை அதிகம் கொண்டிருந்தன. அதாவது, சிக்கலான சம்பவங்கள், அதீத கற்பனை, இயற்கைக்கு மாறான சம்பவங்கள் என்பன சிறுகதைகளில் மிகுந்திருந்தன.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலும் சிறுகதைகளின் போக்கில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

சிறுகதையில் பலவகையான இலக்கிய உத்திமுறைகளை எழுத்தாளர் வளர்த்தெடுத்தனர். அவற்றுள் ஆச்சரிய முடிவு, குறிப்புப் பொருள் ஆகிய இரண்டும் பிரபல்யமானவை.

சிறுகதைகளை எதிர்பாராத திருப்பம் ஒன்றுடன் முடித்துப் படிப்பவரை ஆச்சரியத்துக்கு உள்ளாக்கும் உத்திமுறையைப் பெருமளவிற கையாண்டவர் அமெரிக்கச் சிறுகதை எழுத்தாளர் ஓ ஹென்றி என்பவர்.

குறிப்புப் பொருள் உத்திமுறையை (epiphany) வளர்த்தெடுத்தவர், அயர்லாந்து எழுத்தாளர் ஜேம்ஸ் ஜோயிலஸ் என்பவர். கதையின் சிக்கல்களை விடுவிக்கத்தக்க அல்லது அவற்றின் அர்த்தங்களை விளங்கிக் கொள்ளத் தக்க பொருள்களை மறைமுகமாக அல்லது குறியீடாகச் சொல்வது இவரது வழக்கம். இவரது *Dubliners* (1914) என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

இவ்வித கற்பனைகள், திருப்பங்கள், ஆச்சரியங்கள், மறைபொருள்கள் என்று எதுவுமே இல்லாமல் கதைகள் எழுதமுடியாதா?

முடியும் என்று காட்டியவர் இரசிய எழுத்தாளர் அன்ரன் செக்கோவ். அவரது சிறுகதைப் பாணி சாதாரண வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும் யதார்த்தப் போக்கினையும் கொண்டிருந்தது. இந்த முறையைப் பல எழுத்தாளர் கையாளவும் தொடங்கினார்.

அவர்களில் கை டி மாப்பசான் (பிரான்ஸ்), ஹென்றி ஜேம்ஸ் (அமெரிக்கா), ஜோசெப் கொன்ராட் (இங்கிலாந்து) என்போர் பிரபல்யமானவர்கள்.

ஆக, தேவதைகளும் இராசா இராசத்திகளும் முக்கிய பங்கு வகித்த கதைகள், காலப்போக்கில் மனிதர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கும் கதைகளாக மாறலாயின. நடைபெறமுடியாத கற்பனைகளுக்குப் பதிலாக நடைமுறைப் பிரச்சனைகள் கதைகளில் இடம்பெறலாயின. சிக்கலான சம்பவங்களுக்குப் பதிலாக எளிமையான சம்பவங்களை எழுத்தாளர் தெரிவுசெய்யத் தொடங்கினர்.

சம்பவத் தெரிவு, கதை அமைப்பு, பாத்திரப்படைப்பு, கதையை நகர்த்தும் உத்திமுறை முதலிய அனைத்திலும் இலக்கிய நயம் இழையோடும் கதைகளே சிறந்த கதைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சிறுகதைக்கான வரைவிலக்கணத்தைப் பொறுத்த அளவில் எட்கா அலன் போ குறிப்பிட்ட பல கருத்துக்கள் இன்றும் பிரதானமானவை.

கதை அளவு சிறியதாக இருத்தலோடு சிறுகதையில் ஒரேயொரு சம்பவம் மட்டும் மையமாக அமைதல் வேண்டும். நாவலில் வருவதுபோன்று பல சம்பவங்களுக்கோ நீண்ட வருணனைகளுக்கோ சிறுகதையில் இடம் இல்லை.

பல பாத்திரங்களுக்கும் சிறுகதையில் இடம் இல்லை. ஒரேயொரு சம்பவமாதலால் ஒருசில பாத்திரங்களே போதுமானவை. பாத்திரங்களைக் கொண்டே சம்பவத்தை உருவாக்குதல் வேண்டும். பாத்திரங்களின் சிந்தனை, செயற்பாடுகள், தொடர்பாக்கம் என்பவற்றைத் திறமையாகக் கையாண்டு சம்பவத்தை வளர்த்துக் கதையை முடித்தல் வேண்டும்.

சிறுகதைகள் இன்பம், துன்பம், ஏமாற்றம், அதிர்ச்சி, வியப்பு எனப் பலவகையான விளைவுகளைக்கொண்டு முடியலாம்; மரபு, யதார்த்தம், இயற்கைத்துவம் (யேவரசயடளைஅ) என்னும் மூவகைப் போக்குகளில் ஒன்றாகவும் அமைக்கப்படலாம்.

அமைக்கும் முறையிலேயே கதையின் வெற்றி அமைந்துள்ளது. கதைக்கு எந்தப் பொருளும் கருவாகலாம். ஆனால் அதனை எழுத்தாளன் சொல்ல எடுத்துக் கொள்ளும் உத்திமுறையிலேயே அதன் இலக்கியத் தன்மை தங்கியுள்ளது. ஓர் ஆரம்பம், உச்சக் கட்டம், முடிவு என நாவலுக்கு அல்லது பிற இலக்கிய வடிவங்களுக்கு இருக்கும் அமைப்பு முறைகள் சிறுகதைக்கும் உள்ளன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கதையை ஏன் எழுதவேண்டும்?

கதையின் உயிர்நாடி படிப்பவர் உள்ளத்தைக் கிள்ளுவதாக இருக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் கதையை ஏன் எழுதவேண்டும்? சிறுகதை எழுத்தாளர் தமது கதை மூலம் வாசகரோடு பேசுதல் வேண்டும். அந்தப் பேச்சுச் சுவாரசியமாக இல்லையென்றால் வாசகர் அதனைக் கேட்கப்போவதில்லை.

அதனால் -

1. சிறுகதைப் பாத்திரங்களை வாசகருக்குப் பழக்கமான பாத்திரங்களைப் போல அமைத்தல்வேண்டும்.
2. மொழி, சம்பவம், உட்புலம் (Insight) என்பன செறிவாகவும்

முழுமையாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

3. கதை வாசகரின் அனுபவமாதல் வேண்டும் என்பார் ஹெமிங்வே (Hemingway).
4. எழுத்தாளரின் நேர்மைத் திறம் மிக அழுத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்பார் ரால்ஸ்ராய் (Tolstoy).
5. எழுத்தாளரின் விவேகம், அனுபவம், திறமை எல்லாமே வாசகரைக் கட்டிப்போட வேண்டும்.
6. கதையைப் படித்து முடிந்ததும் கதை உலகத்தில் இருந்து வாசகர் தமது உலகத்துக்கு வரச் சிறிது நேரமாவது எடுக்கவேண்டும்.
7. அதாவது, ஒருவித உணர்வும் விளக்கமும் அவரை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.
8. வாசகரின் கருத்தை, மனப்பான்மையைச் சிறுகதை அகல்விப்பதாய் அமைதல் வேண்டும்.

தனித்துவம் வேண்டும்!

சிறுகதை எழுதவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உள்ளவர் விரும்பிய சிறுகதை எழுத்தாளர் சிலரின் கதைகளைப் படித்துப் பார்த்தல் நல்லது. ஈழத்தில் சம்பந்தன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, க.வே., செங்கை ஆழியான், து. வைத்திலிங்கம், தமிழ் நாட்டில் புதுமைப்பித்தன், அகிலன், ஜெயகாந்தன், சுஜாதா போன்றவர்கள் பெயர் பெற்ற சிறுகதை எழுத்தாளர்கள்.

ஒரு வாசகர் நிலையில் இருந்தும் பின்னர் ஓர் ஆய்வாளரைப் போலவும் இரண்டு மூன்று முறைகள் சில கதைகளைப் படித்துப் பாரத்துக் கதைச் சம்பவங்கள், உத்திமுறை, மொழிப் பிரயோகம் என்பவற்றை அவதானித்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு எழுத்தாளருக்கும் ஒவ்வொரு பாணி உண்டு. அது அவரவர் தனித்துவம். அவர்களைப் போல எழுதவேண்டும் என்று ஆசைப்படும் ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் ஒருபோதும் உருப்பட மாட்டார்கள்.

(நன்றி: அரும்பு)

(IIம் பக்கத் தொடர்ச்சி : உள்ளக் குழறல்)

ஆனால் ஒண்டு. இது உங்கடை சொந்த நாடு இல்லை. எங்களுக்கெண்டு ஒரு நாடு இருக்குது. அங்கைதான் எங்கடை உறவுகளும் இருக்குது. அந்நிய தேசங்கள் நமக்கு எப்பவும் அடைக்கலம் தராது. ஒருகாலம் இதுகளைவிட்டு ஓடவேண்டியும் வரும். அப்ப எங்களைப் பராமரிக்கப் போறது எங்கடை நாடுதான். தயான்! நீ இங்கை வீடு வாங்கிறதை நான் வேணாமெண்டு சொல்லேல்லை.. உனக்கு வசதியிருந்தால் செய்.. ஆனால் எங்கடை முதிசக்காணி ஒண்டு ஊரிலை கிடக்கு..பரம்பரை பரம்பரையாய் நாங்கள் வாழ்ந்த நிலம்.. இப்ப அதிலை இராணுவம் இருக்குது..இன்னும் கொஞ்ச நாளையிலை அவங்கள் போயிருவாங்கள்.. பிறகு நாங்கள் போய்க் குடியேறுவாம்... அப்ப அதை சீர்படுத்த வேணும்.. புதுவீடு கட்டி குடிபுகவேணும்.. அதுக்கும் கொஞ்சம் சேர்த்து வைச்சுக்கொண்டு மிச்சம் இருந்தால் இங்கை வீடு வாங்கு! உனக்கு சொந்த வீடுகட்ட அப்பா என்றை காணியை உனக்குமட்டும்தான் எழுதிவைச்சிருக்கிறன்.. ஏனெண்டால் தகப்பன்ரை பேர் சொல்லுறது ஆம்பிளைப் பிள்ளையள்தான்.. வம்சமும் தழைக்கிறது அவங்களால்தான்..பொம்பிளைப்பிள்ளையள் புகுந்தவீட்டை வாழ்விக்கிறதுதான் நடைமுறை.. உன்ரை அம்மாவின்ரை ஞாபகமாயும் என்ரை ஞாபகமாயும் உனக்கு எங்கடை காணியை எழுதி வைக்கிறன்.. மறக்காமல் அதிலை ஒரு வீடு கட்டிப்போடு!”

அவர் மளமளவெனப் பேசிமுடித்துவிட்டு மருமகளின் முகம்பார்த்தார்.
”என்ரை மகனுக்கேத்த மகாலட்சுமி நீண்டுதான் உன்னை என்றை மகனுக்குக் கட்டி வைச்சன்... நீ சந்தோசமா இருந்தாத்தான் அவனும் சந்தோசமா இருப்பான். நீ கண்கலங்கிறதை நான் விரும்பமாட்டன் பிள்ளை.. இவனை வழிநடத்திறது நீதான்.. இப்ப நீ ஒரு தாய்! உன்ரை பிள்ளையளின்ரை எதிர்காலத்தை திட்டமிடுகிறபோது இந்த மாமன் சொன்னதுகளையும் நினைவிலை வைச்சுக்கொள்! என்ன பிள்ளை வரட்டே!” என்றவர் பேரன் செல்வந்தனை வாரி அணைத்து முத்தமிட்டார்.

”இவனும் ஒரு சொந்த வீடு கட்டுவான் அது தமிழீழத்திலை!” என்றார்.
விமானம் அவரை ஏற்றிக்கொண்டு பறந்தபின் காரில் ஏறி அமர்ந்தாள் நிர்மலா.
”தாத்தா இனி எப்ப வருவார்?” என்று தன் மழலையில் கேட்டான் செல்வந்தன்.
”அவர் எப்பவும் எங்களோட்தான் இருக்கிறார்!” என்ற நிர்மலாவை அதிசயமாகப் பார்த்தான் தயாள்.

”என்னப்பா..செல்வந்தனைப் பாருங்கோ... மாமாவைப் போலவே சிரிக்கிறான்!”

□□□

(இராஜன் முருகவேல் ஆரம்பித்த கதையை வாசகர்கள் இப்படி நிறைவு செய்திருக்கிறார்கள். இராஜன் முருகவேல் ஆரம்பித்த கதையை அவரே நிறைவுசெய்து தந்திருக்கிறார். அந்தக்கதை அடுத்த இதழில்!)

ஓயாத அலைகள்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஓயாத அலைகள் மூன்று ஏற்படுத்திய வெற்றிகள் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்படவேண்டியவை.

தமிழகமும் நல்லுலகம் இதுவரை பெறாத வெற்றிகள் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு. வே.பிரபாகரனின் வழிகாட்டலில் பெறப்பட்டுள்ளது குறித்து இராணுவ வட்டாரங்களில் அதிர்ச்சி தெரிவிக்கப் படுகின்றது.

வெற்றிலைக்கேணி கடற்படை முகாம் தாக்கியழிக்கப்பட்டது குறித்து வல்லரசு நாடுகளின் இராணுவத் தளபதிகளே வியப்புத் தெரிவித்துள்ளனர். இந்த கடற்படை முகாம் பூரணத்துவம்பெற்ற நவீன ஆயுதங்களைக் கொண்ட முகாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1991ம் ஆண்டு விடுதலைப்புலிகள் ஆனையிறவைத் தாக்கியபோது தோல்வியடைந்ததற்கு இந்த முகாமே காரணமாகும்.

வெற்றிலைக்கேணி முகாமுக்கூடாக ஆனையிறவுக்கு பொருட்களும் படைகளும் அனுப்பப்பட்டதனால் புலிகள் அன்று தோல்வியைச் சந்தித்தனர். அதனால் இம்முறை ஆனையிறவு முகாமைத் தாக்குவதற்கு முன்பு வெற்றிலைக்கேணி முகாம் புலிகளின் கடுமையான தாக்குதலுக்கு இலக்கானது.

இவ்வாறான முகாம் ஒன்றைத் தாக்குவதென்பது சாதாரண விடயமல்ல. நன்கு பயிற்சிபெற்ற தேசிய இராணுவத்தினரால்கூட குறைந்தது ஒருமாத தாக்குதலின் பின்பே வெற்றிகொள்ள முடியும்.

ஆனால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் சிறப்புப் படையணி கடலிலிருந்தவாறே இம்முகாமை இரண்டே நாட்களில் தாக்கியழித்துக்கொண்டு தரையிறங்கியது.

2 ஆயிரம் சிறப்புப்படையணிகள் இதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப் படுகின்றது.

வெற்றிலைக்கேணி கடற்பகுதியைக் கைப்பற்றிய புலிகள் கட்டைக்காடு, செம்பியன்பற்று, குடாரப்பு ஆகிய இராணுவ முகாம்களையும் தாக்கி அழித்ததன் மூலம் முக்கிய கடற்பகுதி எம் வசமாகியது. அதன் பின்பே ஆனையிறவு மீதான தாக்குதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஆனையிறவு இராணுவமுகாம் தாக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஏ-9 பிரதானபாதையை புலிகள் கைப்பற்றினர். இதனால் முகாமுக்கு கடல் தரை வழிகளால் தடை ஏற்பட்டது.

மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் தலைவரின் வழிநடத்தலில் இந்தத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. குறைந்தளவு இழப்புடன் மிகப் பெரும் பிரதேசத்தை புலிகள் கைப்பற்றியுள்ளனர். ஆனையிறவு முகாமை புலிகள் கைப்பற்றியபோதே ஏராளமான ஆயுதங்கள் அங்கு கிடந்தன.

ஓயாத அலைகள் மூன்று நடவடிக்கையினால் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவு பெருந்தொகையான நவீன ஆயுதங்களை புலிகள் கைப்பற்றியுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓயாத அலைகள் மூன்று இராணுவ நடவடிக்கை 2.11.99 அன்று வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் ஒட்டிகட்டான், நெடுங்கேணி பகுதிகளைக் கைப்பற்றியதுடன் ஆரம்பமாகி வெற்றிகரமாக யாழ்குடாவை மீட்பதில் மும்முரமாக நிற்கின்றன. சிறிலங்கா அரசு கைப்பற்றிய தமிழீழத்தின் பகுதிகளை புலிகள் நிதானத்துடன் வெற்றிகரமாகக் கைப்பற்றி வருகின்றார்கள்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம்வாய்ந்த ஆனையிறவு முகாமை புலிகள் 23.04 அன்று கைப்பற்றியுள்ளார்கள்.

மாறிமாறி 240 ஆண்டு காலமாக வெளிநாட்டு சக்திகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த ஆனையிறவு முகாம் இன்று தமிழர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டுள்ளது.

ஏ-9 பாதையில் ஓமந்தை முதல் சாவகச்சேரிவரை விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்துவிட்டது.

பூநகரி கேரத்வுக்கடாக நாவற்குழியையும் தாண்டி யாழ்கச்சேரிக்கு அண்மித்ததாக எமது படையணி நிலைகொண்டுள்ளது.

பலாலி இராணுவ முகாம் விமான ஓடுபாதைகள் புலிகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியதும் இராணுவத்தினரை பாதுகாப்பாக கொண்டுவர சிறிலங்கா அரசு இந்தியா உட்பட பலநாடுகளின் உதவியை நாடியது. இதனால் போர் நிறுத்தத்தை அறிவிக்கத் தயார் என்றும் இராணுவத்தினரை பலாலியைவிட்டு அழைத்துச் செல்லலாம் என்றும் விடுதலைப் புலிகள் அறிவித்தது சந்திரிகாவுக்கு நெத்தியடி.

மற்றொரு நாட்டின் படையுடன் விடுதலைப் புலிகளை போரிட வைக்கும் தந்திரம் பலிக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தை முற்றுமுழுதாக கைப்பற்றும் புலிகளின் இராணுவ நடவடிக்கை தொடர்வதற்கு உலகத் தமிழினம் இன்று ஆசி கூறி நிற்கின்றது.

விரைவில் வவுனியாவிலிருந்து யாழ் குடாவரை சிறிலங்காவின் இராணுவமற்ற பகுதியாக மாறத்தான் போகின்றது.

தமிழீழம் என்ற சொல் இன்று உலகின் பலநாடுகளிலும் ஒலித்து நிற்கின்றது.

ஆனால் சிறிலங்காவில் உள்ள மக்கள் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள். சிறிலங்கா இராணுவம் படுதோல்வியடைந்து வருவது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவசரகாலச்சட்டத்தின் கீழ் யுத்தத்தைப் பற்றிக் கதைப்பதே குற்றம் எனத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. நாடு பிரிந்து தமிழீழம் அமைந்தாலும் அந்த மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதற்காகவே இவை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

—வீ.ஆர்.வீ.

பாரதியின் சுற்றுலா.

த.சு.மணியம்
(சால்ஸ்கவுசன்)

பாயிலுள்ள மூட்டைகளின் கடியும் தாங்கி
படுத்திருந்தேன் சோர்வாக திண்ணை தன்னில்
செருப்புகளின் ஒலியோசை கேட்டு நானும்
சற்று எழுந்திருந்தேன் பார்வைகளை ஓடவிட்டேன்
பாண்டியா என்று ஒரு சத்தம் என்னை
அழைத்தவனை அடையாளம் கண்டு கொண்டேன்.
பாரதி என் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தான்
பாமரனே நலம்தானா வினவி நின்றான்.

தயங்கியே நான் அவனை உற்று நோக்கி
நலமென்றேன் சிறிதுநேர அமைதி காத்து.
பூலோகம் சுற்றிவாறீர் எனஅறிந்தேன்
புதுமைகள் ஏதுமுண்டா கேட்டு நின்றேன்.

வன்னியிலே கண்டேன் என் புதுமைப்பெண்ணை
மனம் மகிழ்ந்தேன் என்கனவு பலித்ததென்று
தம்பியர்கள் தோள்வலிமை கண்டு நானும்
பாடிய என் பாடலினால் மகிழ்ந்துபோனேன்.
எட்டப்பர் கூட்டத்தில் சிலரைக் கண்டேன்
ஏனியர்கள் இதுவரையும் ஒழியவில்லை.

தமிழகத்தை ஒரு நாள்தான் சுற்றிவந்தேன்
தமிழ்சினிமா ஒன்றைப்பார்த்து கண்ணீர் விட்டேன்
சாராயம் காய்ச்சுவவர் தொகையைக் கண்டேன்
சாதிமத சண்டைகளால் அழிவைக் கண்டேன்.
தமிழிலே கலப்படங்கள் மிகுதி கண்டேன்
தமிழ்தானோ என்று நானும் ஐயம்கொண்டேன்
உண்மை நிலை ஏதென்று அறிய எண்ணி
தமிழறிஞர் பலரைக்காண ஒளித்தும் கொண்டார்

+ - X % = வாழும் முறைமை.

நல்லவற்றைக் கூட்டிக்கொள்
தீயவற்றைக் கழித்துக்கொள்
அன்பைப் பெருக்கிக்கொள்
வாழ்க்கையை நல்லமுறையில் வகுத்துக்கொள்!

—எமர்சன்.

சிலநாட்கள் ஐரோப்பாவைச் சுற்றிவந்தேன்
சின்னங்கள் மறைந்த பலர் சிறுமை கண்டேன்
புதுமைப் பெண் பாடிய என் தவறை எண்ணி
புவையரின் தோற்றம் கண்டு கூனிக்கொண்டேன்.
தமிழ் தெரியா தமிழ்சிறார்கள் பலரைக் கண்டேன்
அவர் பெயர்கள் தமிழ்தானோ ஐயம் கொண்டேன்.
வட்டிக்கு வாங்கியவர் அழிவைக் கண்டேன்
வைத்திருந்தும் மண்மறந்தோர் பலரைக் கண்டேன்.
வேதனைகள் எனைவருத்த கண்ணீர் மல்கி
முக்காடு போட்டபடி வந்து சேர்ந்தேன்.

"அக்கா, என்ன ஒன்றுமே பேசாமல்" — மைதிலியின் குரல் கேட்ட மாதிரியின் சிந்தனை துண்டிக்கப்பட்டது.

"அக்கா, நித்திரை கொள்ளாமல் கனவு காணுகிறாய்" என்றவள் முகத்தை ஏறெடுத்துப் பார்த்த மாதிரியின் சிந்தனை மீண்டும் சிறகடித்தது. சென்ற காலங்களை நோக்கிய வேகத்தில்...

"அப்பா, நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டீர்களோ இல்லையோ, இந்தக் குழந்தையோடுதான் நான் வீடு வருவேன்".

அழுங்குப்பிடியில் சுந்தரம் இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்பானார். தன் மகளுக்கு ஏதோ புரியாத புதிர் விளங்கிவிட்டது. இந்த வள்ளிக் கிழவிதான் ஏதோ ஒதிவிட்டாளோ? அவளுக்குக்கூடத் தெரியாத விடயம் எப்படி?.. எப்படி... என்று தடுமாறியவேளை,

"அப்பா! அம்மா சாகும்போது எல்லாம் விபரமாகச் சொல்லிவிட்டு, மாதவி பாவம்.. அவள் குழந்தை எங்கள் வீட்டில் இருக்க வேண்டியது" என்று சொன்னவ. எப்போ இதற்கான பரிகாரம் உங்கள் சார்பாகத்தேட நான் துடித்தேன். இந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்குச் சாதகமாக அமைந்தது" எனச் சொல்லியபடி குழந்தையோடு வீடு நடந்தான்.

வழமையாகப் பாடசாலையில் மேற்படிப்புப் படித்த மாதிரி (பாடசாலை போய் வந்தவன்) தனது படிப்பை இடைநிறுத்தினான். அவனையே சுற்றி வந்த அவன் மனதால் நேசித்த, அவன் இல்லாமல் வாழ முடியாதென அடம்பிடித்தவன் ஒருவன், வேண்டாத இடத்துப் பிள்ளை இவன் வீட்டில் வளர்வது தெரிந்து அவளின் உறவை முடித்துக் கொண்டு வெளிநாடு சென்றுவிட்டான்.

தனது தகப்பன் செய்த குற்றத்தை தனக்குள் சுமந்தான் மாதிரி.

காங்கேசன்துறை சீமேந்து தொழிற்சாலையிலேயே சுந்தரம் வேலை செய்தார். அந்த வேலை கொடுத்த பரிசே அவருக்குச் சவாசப் பையில் "ஆஸ்மா" நோய் மூச்சிழுப்பு. அவர் கொடுத்த பரிசே அவன் முன்னால் அவனைப் புரியாது பேசிக் கொண்டிருக்கும் மைதிலி.

மைதிலி பாவம். அவன் செய்த குற்றமென்ன, அவன் நிலையைப் பிறப்பை நான் பகிரங்கப்படுத்த. அப்பாவிற்கு வருத்தம் வந்த பிறகு அவளுக்கு அப்பா மேல் இருந்த கோபம் பணியில் வெளிப்பட்டு கரைந்துவிட்டது. எல்லாம் சமூகச் சீர்கேடுதானே. ஒருநாள் தகப்பனும் மகளுமாக பேசியதையும் மீட்டான்.

"பிள்ளை மாதிரி, அம்மாவும் போய் அதிக காலம் நானும் மனச்சுமையோடு வாழுகின்றேன்" என்றார்.

"அப்பா, உங்கள் கடந்த கால வாழ்வை நான் கிண்டிப் பார்த்து உங்கள் உள்ளத்தை நோகடிக்க விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் நீங்கள் அம்மாவை விட்டு விலகிய செயல் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். எதுவுமே புரியாத ஒரு ஏழைச் சிறுமியின் வாழ்வைப் பாழாக்கி அவளை நிலத்திற்கும், ஊரின் பொல்லாப்புகளுக்கும் இரையாக்கி விட்டதுமல்லாமல் உங்கள் செயல்களுக்காய் அவளுக்கு நீதிவழங்காமல்... அம்மாவும் அவளுக்கு நல்லதைச் செய்யாமல் விட்ட மனப்பாரத்தோடேயே தன் இறுதிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தா. அதுதான்

எனக்கு மிகவும் வேதனையான விடயமாகி என்னையும் உறுத்துகிறது” என்றான் மாதூரி.

“பிள்ளை, ஆசைக்கு ஏது அச்சம், பாவம்? எனக்குத் தெரியாத மோகம் என்னை நிலைகுலைய வைத்தது. பின் விளைவுகள் அப்போ சிந்தனைக்கு வரவில்லை. நினைத்ததைச் செயலாக்க வேண்டும் என்ற அவசரம்... அதைவிட அவளில் நான் கொண்ட பரிதாபம்... ஆனால் அவளைத் தொட்ட பிறகுதான் அதன் தாக்கம் எவ்வளவு கனதி என உணர முடிந்தாலும் சமுதாயப் பாகுபாடு ஏற்ற தாழ்வுகளைச் சமநிலைப்படுத்த, எதிர்த்து வாதாட இயலாத கையாலாகாத நிலையில் நான். அதனால்தான் நான் அப்போது பச்சோந்தியாக மாறிவிட்டேன். எல்லாம் என் குற்றம்தான்” என்று தன் தவறுக்காக கண்ணீர் வடித்தார்.

“அம்மா மாதூரி, இப்ப இந்தக் குழந்தை இங்கு இருப்பதால் எனக்கு என் பாவத்திற்கு நான் பிராயச்சித்தம் தேடுவதாக, நான் உணர்ந்தாலும் என்னை மனச்சாட்சி சாட்டையாக அடித்துத் துன்புறுத்துகிறது. இதை எங்காவது ஒரு அனாதை மடத்தில் கொண்டுபோய் விடுவம். இந்தக் குழந்தையால் உன் வாழ்வும் பாழ்படும். ஏனெனில் எமது சமுதாயம் இதை நையாண்டி பண்ணி வேடிக்கை பார்த்து தமது பொழுதுபோக்கிற்காய் இதையே மென்று விழுங்கும். நீ சின்னப்பிள்ளை. இன்னும் அறியமுடியாத விடயங்கள் கனக்க உண்டு மோனை. நான் சொல்லுறதைக் கொஞ்சம் கேள்” என்றார்.

“அப்பா, அப்படி நீங்கள் செய்த பாவமே உங்களைப் பரிகாரம் தேட நிர்ப்பந்திக்கவில்லையா? சும்மா சமுதாயம் என்றபடி அவர்களை நம்பியே வாழுகிறீர்கள்? ஏன் சமுதாயம் சமுதாயம் என்று சாகிறீர்கள்? நீங்கள் ஒருவர் திருந்தினால் சமூகம் தானே திருந்தும்” என்றான். எவ்வளவோ முதியவளாக முன்னின்றான்.

தனது மகள் மாதூரியோடு அவரால் கதைத்து தன்வழிக்குக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. அவருக்குத் தகுதியுடன் பிறந்த மூத்த பெண் பிள்ளையை பிள்ளையாக ஏற்க முடிந்தது. ஆனால் அந்தச் சின்னப்பிஞ்சும் இவரது இரத்தம்தானே?! அதை ஏன் அவரால் ஏற்கமுடியவில்லை? இப்படி எத்தனையோ தலைமுறைகளுக்கு முந்தி நடந்த கதைத்தொடர்கள் இப்போதும் தொடர்ந்தபடியே உள்ளது. இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து முடிவு எழுத முடியாத விடயமாக இருந்தாலும் மாதூரி இதற்கு ஒரு சிறிய வடிவத்தைக் கொடுக்க முயன்று பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. தான் எடுத்த பொறுப்பை யாருக்கும் பயப்படாது பணியாது செய்துகொண்டு வருகிறான்.

அவள் முயற்சியின் பலபலனே மைதிலி என்ற தண்ணொளி. அவளே அந்த அக்கா என்ற பெருமரத்தைத் தழுவி நிற்கும் படர்கொடி. இன்று அக்காவைப் பார்த்து நகைத்துக் கேள்வி கேட்கிறது.

இவளுக்காகவே அவள் நேசித்த காதலன் மாதூரியைக் கை கழுவினான். இது அப்பாவிற்குத் தெரியாத விடயம். மைதிலிக்கு விளங்காத விடயம். அவளது காதல் அவள் மனக் காயம்தான். இனியொரு வாழ்வு அவளுக்குத் தேவை என்று படவில்லை. தன் தங்கையை நல்லபடி வாழ வைக்கவே இவள் இலட்சியக் கனவு காணும் ஒரு மாதூராக வாழுகிறான்.

இப்படியே மாதூரியின் சிந்தனைகள் எங்கோ குறுக்கும் மறுக்குமாக வளர்ந்து கொண்டே சென்றது.

"அக்கா, அக்கா! நான் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் இல்லையா?" என அக்காவின் நாடியைப் பிடித்து முகத்தை உயர்த்திய மைதிலி, அக்காவின் கண்கள் இரண்டும் அவள் முகத்தை நனைத்திருப்பது கண்டு,

"ஏன் அக்கா அழுகிறாய்? உனக்கு விருப்பம் இல்லையெண்டால் இந்தக் கலியாணம்வேண்டாம் என்று அப்பாவுக்கு நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் உன் மனத்தை எனக்குத் திறந்துகாட்டாயா?" எனக்கெஞ்சிய தங்கையின் முகத்தைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்க, அவளைத் தன் மாப்போடு அணைத்துக் கொண்டாள் மாதூரி.

"மைதா, நான் ஓர் அளவு உலகத்தைப் புரிந்து அதன் ஏற்றத் தாழ்வுகளுள் ஒடுங்கி வாழ்ந்தாலும் அந்த நிலம் உன்னைத் தொடரக் கூடாது என்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றேன். எந்தக் காரணம் கொண்டும் நான் கலியாணத்தைச் சந்திக்க விரும்பவில்லை..."

"அப்பா பாவம்... வருத்தக்காரர். நீ உலகம் அறியாத சின்னவள். உங்கள் இருவரையும் பிரிய எனக்குத் தற்சமயம் இஷ்டமில்லை... நீ நல்லபடி படித்து முன்னேறி இந்தச் சமுதாயத்திற்கு நல்லதுசெய்து வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும். உன் நடவடிக்கைகள் சிறிது காலம் ஏதோ மாறுபட்டு நடப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. இப்ப உள்ள காலம் பொல்லாத காலம். இராணுவக் கெடுபிடிகள் கூட. இவைகளைக் கடந்து வாழ்வதும் கடினம். ரொம்ப கவனமாக நிதானமாக நீ நடக்க வேண்டும்" என அக்கா அவளுக்குப் புத்தி போதித்தாள்.

இவ்வளவு தரமான இலக்கிய சஞ்சிகையா?

பிரபல திரைப்பட இயக்குனர் ப.புகழேந்தி வியப்பு!

பிரபல எழுத்தாளரும் திரைப்பட, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளரும், புத்தக வெளியீட்டாளரும், அறிஞர் அண்ணா கவிஞர் கண்ணதாசன் எம்ஜியார் சிவாஜிகணேசன் ஆகியோருடன் பல்லாண்டுகளாக இணைந்து டைரக்ஷன் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவரும் பல நூல்களினதும் பத்திரிகைகளினதும் ஆசிரியருமான திரு.ப.புகழேந்தி அவர்கள் சமீபத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றுக்கும் விஜயம் செய்திருந்தார்.

ஜெர்மனியில் அவர் எழுத்தாளர் திரு.எழிலனுடன் தங்கியிருந்தார். அப்போது அவருடனான கலை இலக்கியக் கலந்துரையாடலின்போது புவரசு ஏடு அவரது கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

"அக்கா, நீ வாழும் இந்த யுகத்தில்தான் நானும் வாழுகின்றேன். எனக்கும் நல்லதுகெட்டது நன்றாகப்பறியும். என்னைப்பற்றி நீ யோசிக்கத் தேவையில்லை. எமக்காக உன் எதிர்காலத்தைச் சூனியமாக்காதே. இந்தக் காலத்தைத் தவறவிட்டால் நீ தனித்து இருந்து வாழ முடியாது. சமூகம் உன்னை ஒருபடி தாழ்த்தித்தான் கணிக்கும். நீ எமக்காகத் தியாகத்தைத் தொடர்ந்தாலும் அது உனக்கு மனத் திருப்தியைத் தற்பொழுது கொடுப்பதாக நீ உணர்ந்து பெருமைப்பட்டாலும் எதிர்காலத்தில் சமுதாயத்தில் நீ ஒரு கேள்விக் குறியாகத்தான் இருப்பாய். இதற்குமேல் சின்னவள் என்னால் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. இனி உன் இஷ்டம்" என்று மைதிலி தன் ஆதங்கத்தை வெளிக்காட்டினாள்.

'இவ்வளவு சின்னவள் என்னவெல்லாம் கூறிவிட்டாள்' என்று அக்கா விறைத்து நின்றாள்.

அவள் சொல்வது நியாயமாகப்பட்டாலும் தன் தங்கையை மேலும் அனாதரவாக்க அவள் மனம் தொடுகிலும் இஷ்டப்படவில்லை. அக்கா, தங்கையின் வருகையால் காதலைத் தொலைத்தவள், மனம் உடைந்தவள் இன்னொரு வாழ்க்கையை ஏற்கும் தயார் நிலைக்கு தன்னை உடன்படுத்தவும் விருப்பமில்லை.

காலங்கள் புரண்டன. நாட்டுக் கெடுபிடிக்கள் கூடியது. இடம் பெயர வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயம். வருத்தம் நிதம் வாட்டும் அப்பா தன்னை விட்டுவிட்டு இவர்களைக் கெதியாய்ப்போகும்படி அவசரப்படுத்தினார். இருவரும்

அதனை வெகு நேரமாக ஆய்ந்த அவர் அச் சஞ்சிகை மிக உயர்ந்த தரமிக்க இலக்கிய சஞ்சிகையாகத் திகழ்வதாகவும் தானும் அதைப்படித்து அதற்கெழுதி அதன் இலக்கியப் பங்களிப்பில் பங்குகொள்ள ஆர்வம் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

கடல் கடந்த தமிழர் மத்தியில் தரமான வாசகர்களுக்காக மட்டுமே என்று வர்த்தக நோக்கோ விளம்பரநோக்கோ இன்றி வெளிவருகின்ற புவரசின் எழுத்தின்தரம் அதன் வாசகர்களின் தரத்தை தமக்கு உணர்த்துவதாக அவர் குறிப்பிட்டதுடன் புவரசு தமக்கு வியப்பை மட்டுமல்ல மட்டற்ற மகிழ்ச்சியையும் தந்திருப்பதாகக் கூறி அதன் வாசகனாகத் தம்மையும் சேர்த்துக் கொள்ளும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார்.

அவர் ஜெர்மனியைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது ரூசில்டோ.ப் விமான நிலையத்தில் அவருக்கு நொயிஸ் முத்தமிழ் மன்றத் தலைவர் திரு.நாதன் அவர்களால் விசேட தேனீர் விருந்து வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத் தக்கது.

தகவல்:

விஜயா அமலேந்திரன்

ஜெயலலிதா

நெடுங்கதை

அப்பாவை விட்டுப் போக மனமின்றி வெளிக்கிட்டு, வண்ணிக்குப் போக முடியாது இராணுவப் பிடிக்குள் சிக்கிக் கொண்டனர்.

ஒருநாள் கழிவது பெரும் யுகங்களைக் கழிப்பதான உணர்வு.

மைதிலிமிடம் முந்தைய கலகலப்பு இல்லை. ஒரே சோகம் ஏதோ பயந்தபடி இருப்பாள். எவ்வளவுதான் அக்கா துணை இருந்தும் அக்காவால் இந்த அநியாயக்காரர்களை எதிர்க்க முடியுமா?

மைதிலி பாடசாலைக்குப் போகப் பயந்தாள்.

அக்காவும் தங்கையும் ஒன்றாக வெளிக்கிட்டுப்போய் வந்தனர். பல நாட்கள் போகமுடியாது வீட்டுக்குள் முடங்கிக் கிடந்தனர்.

எவ்வளவோ துடிதுடித்த தங்கை துடிப்பின்றி வாடிவிட்டாள். தங்கைபற்றி எப்படி எல்லாம் கனவுகண்ட அக்காவும் சோர்ந்துவிட்டாள். ஒருநாள் வீட்டிற்கு இளைஞருடன் கூடிவந்த இராணுவத்தினர் உட்புகுந்தனர். என்றோ ஒருநாள் மைதிலியை ஏதோ கேட்டுக் கேலிபண்ணியதன் தொடராய் இவ் வீட்டிற்கு அவர்கள் திடீர் விஜயம் செய்தனர்.

அவர்களைக் கண்ட அப்பா வெளியே வர எத்தனிக்கும்பொழுது அவரை அடித்துத் தள்ளியதில் அக்கா மாதுரி, தங்கையை உள்ளேவிட்டு அப்பாவைத் தாங்க ஓடியவளை, அவர்கள் தங்களுக்குள் சிறைப் பிடித்தனர். அப்பா அன்று விழுந்தவர். அவர் முன்னாலேயே மாதுரி நாய் வாயில்பட்ட இறைச்சிமாதிரி குதறப்பட்டாள்.

அப்பாவிற்கு வாய் திறந்து கத்த முடியவில்லை. அப்படியே அவர் இழுத்து இழுத்து கஷ்டப்பட்டு எடுத்த மூச்சு இந்தக் காட்டிக் கொடுக்கும் கயவர்களால் மூச்சு வெளிவராது தன் சக்தியுற்று நின்றுவிட்டது. அக்காவின் அவலத்திற்கு தங்கையால் அப்போது என்ன செய்ய முடியும்? தாங்கள் வந்த விடயத்தைத் தங்கள் பசிதீரும் மட்டும் முடித்துவிட்டனர். அக்கம் பக்கம் ஏற்கனவே இவர்களை ஏன் என்று கேளாத அயலவர்கள் அப்போது இவர்களுக்காக

புரல இலக்கிய எழுத்தாளர் பொ.கருணாஹரமூர்த்தி எழுதுகிறார்.

வெளியே வந்து குரல் கொடுக்க விரும்பினாலும் இந்த அவலநிலைக்குக் கைகொடுக்க முடியாத பரிதாபம். அவர்கள் இவர்களுக்காக வந்தால் அடுத்த குறி அவர்களுக்கு. அவர்கள் வீடு பூந்து அட்டகாசம் நடத்துவார்கள். இது தற்சமய நடைமுறை வாழ்வாக மாறிய பரிதாபம் அங்கே.

மைதிலி வீட்டுக்குள்ளே அடங்கிவிட்டாள் அவர்கள் போகும்வரையில். ஆனால் அவர்கள் அக்காவை விட்டுவிட்டும் போகவில்லை. தங்களுடன் வெறும் ஐடமாக எடுத்து இழுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள்.

மைதிலி மீண்டும் அனாதையானாள்.

எல்லாம் நினைத்து விழிக்கமுதல் நடந்துவிட்டது. தங்கை... தங்கை என்று நிதம் சுமந்த அக்கா வீட்டில் இல்லை. அவளுக்கு என்ன நடந்திருக்கும் என மைதிலி தன்கூடப் படிப்பவர்களுடனும், தனக்குத் தெரிந்தவர்களுடனும் தேடித் திரிந்தாள். பதில்..... இல்லை.

தேடித் திரிந்து பிரயோசனம் எதுவும் இல்லை.

இனி தனக்கும் இதுதான் நடக்கும். சிந்தித்தாள். தனக்காக தன் வாழ்வையே தொலைத்தாள் அக்கா என்பது அக்காவின் அன்றாடப் பதிவுமூலம் தெரிந்து கொண்டாள்.

அக்காவிற்காக அவள் கண்கள் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. ஆனால் சராசரிப் பெண்ணாக அக்கா வாழ்வதுபோல் காட்டிக்கொண்டாலும் அவள் தனக்காக செய்த தியாகம் ஒருபக்கம், கொடிய இராணுவக் கெடுபிடியில் தங்கை அழியக்கூடாது என்பதற்காக முன்னோடித் தன்னையே அழித்த அக்கா அவள் மனதில் உயர்ந்துநின்றாள். தன் விழி நீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள். தனது அக்கா எங்கோ புதைந்து கொண்டது உறுதியாகிவிட்டது. அந்தப் புதைகுழிச் சரித்திரம் தொடராதது காக்க துணிவோடு புறப்பட்டுவிட்டாள் மாது உருவில் மைதிலி புதுயுகம் படைக்க.

சாதி அடக்குமுறையை அடக்க, பெண்ணடிமையை ஒதுக்க, நாட்டை மீட்க, அக்காபோல் மாண்டவர் மாண்பை நிலைநாட்ட, வாழாது என்னைப் பெற்றதாய் மண் புதைந்த என் மண்ணின் அறியாமை ஆணவம், அதிகாரம், அந்தஸ்துப் பேய்களை விரட்டி அடித்து தீழுட்டிப் பொசுக்கிட, இதயம் இரும்பாக எண்ணங்கள் திரைவிழ அங்கே படம் ஒன்று காட்சியாக, அதில் அப்பா சுந்தரம் ஊமையாய், அவள் அம்மா மாதவி கோழையாய், அவள் பெரியம்மா சாந்தா கணவர் குற்றத்திற்கு சகபாடியாய், யாரோ ஏமாற்றியதாய் அவள் அக்கா மாதூரி அவள் மனதில் மலையாய் எழுந்து அசையாத துணிச்சல்காரியாய், முக்கிய கதாபாத்திரமாகக் காண கண்ணீர் பெருந்திரளாக பெருக்கெடுக்க விரல்கள் நீரைத் துடைத்தெறிய, கண்கள் அனல் பிளம்பாக, மைதிலி கண்மை கரைய, வேங்கை உருவில் மறைந்து செல்கிறாள். அவள் உள்ளத்தில் அவள் அக்கா மாதூரி கோபுரச் சிலையாகி வாழுகிறாள்.

மணிபல்லவனின்

நீறுபுத்த நெருப்புகள்

கட்டுரைத் தொடர்
அடுத்த இதழில்...

பூவரசு சிறப்பிதழ்-2ல்

ஹைகூ எனும் சித்திரம்..

வாசித்தபோது முயற்சி செய்து பார்க்கலாமே எனத் தோன்றியது.

~இராஜன் முருகவேல்

ஹைகூக்கள்..

என் முகமுடியொன்று என்னைத் தூற்றுகிறது
அணிவதை நிறுத்திக் கொண்டதால்.

குப்பைத்தொட்டி கண்கலங்குகிறது
என் சிகரட்டின் அடிக்கட்டைகளைச் சுமந்தவாறு

பறவைகள் ஆனந்தமாகப் பறக்கின்றன
மனிதர்களின் கவலைகள் கணப்பதால்

புதிதாகச் சொல்ல என்ன இருக்கிறது
முளைகள் முளைகளானாவும்
புதிய வரவாகத் தானே இருக்கிறது!

நீழலைக் கைகொண்டு அழிப்பது
எவ்வளவு அசாத்தியமான காரியமோ
அதைப் போன்றதே
சத்தியத்தை அழிக்க நினைப்பதும்
நீதியை மறைக்க முனைவதும் ஆகும்.

சத்தியத்தின் சுவடுகள்

-எழிலன்

20

**சத்தியத்தின் சுவடுகள் என்னும் கித்தொடர்
இந்த கிதழுடன் நிறைவுபெறுகிறது.
கித்தொடர் பற்றிய வாசகர்களின் கருத்துக்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.**

அநீதியின் கரங்கள் சட்டமென்ற போர்வைக்குள் கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கட்டிப்போட முனைந்ததன் விளைவாக ஓர் உன்னதமான மனிதவுயிர் தனது நியாயத்துக்கான குரலெழுப்புவதலுக்காக அன்று பலிபீடத்தில் ஏற்றப்பட்டது.

சத்தியத்தின் பாதங்கள் முறிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவை பதித்துவீட்டுப்போன சுவடுகளை எதுவுமே செய்யமுடியாமல் போயிற்று.

திரு டொனால்டும் அவரது மனைவியும் பிக்கோவின் மரணத்தையடுத்து மிகக் கடுமையான கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் அரசின் அநீதிக்கொலைக்கெதிராக எழுதி நிறைத்தார்கள். மேடைகளில் மாபெருங்கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு முழங்கினார்கள். அரசு இயந்திரம் திகிலடைந்து பிக்கோவின் மரணத்துக்குப் பொய்யான காரணங்களை முன்வைத்துத் தப்பிக் கொள்ள பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்தது. அவனது கொலைக்குப் பொறுப்பாளியான அன்றைய பொலிஸ் அமைச்சர் குருகர் அவன் உண்ணாவிரதம் இருந்து மரணித்ததாக உளறினார். அதற்குச் சாவால் வீர்த்து அதை நிரூபிக்கும்படி டொனால்ட் வாதாடவே பலவீதங்களாக அவர் தமது கருத்துக்களை மாற்றி மாற்றி உரைத்து மாட்டிக் கொண்டார். இதன் பாதிப்பு பழிவாங்கலாக டொனால்டை அன்றைய தனிமைச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் முற்றாகச் செயலிழக்க வைத்ததோடு நாட்டை வீட்டே ஓடவும் செய்தது.

∴ ∴ ∴

பிக்கோவின் மரணச் சடங்கு ஆயத்தங்களின்போது டொனால்ட் பிக்கோவின் மனைவியுடன் சுவத்தைப் பொறுப்பேற்க சென்றிருந்தார். சுவ அறையில்
அவனது பாரிய உடலம் சரித்திரம் படைத்துவீட்டு பட்டமரமாய் ஓர் கட்டிலில்

கீடந்தது. அதை இழுத்தெடுத்து அதன் மீது போர்த்தப்பட்டிருந்த போர்வையை அகற்றினார் டொனால்ட்.

மரண வீசாரணைக்காக சவம் வெட்டிக்குதறப்பட்டு மீண்டும் தைக்கப்பட்டிருந்தது. உயிரோடு இருக்கையில் இருந்த அந்த கம்பிரமும் அழகும் ஒளிரவும் அப்படியே அகன்று போயிருந்த கொடிய காட்சி டொனால்டின் இதயத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது.

"ஓ ஸ்டீவ்..ஓ ஸ்டீவ் என்று பிக்கோவின் மனைவீ மென்குரலில் கதறியழுதாள்.

தலையில் பயங்கரமான காயம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

"சிறையிலிருக்கும் காலத்தில் எனக்கு மரணமேற்பட்டால் அது நானாக செய்து கொண்டதாக இருக்கவே இருக்காது. அப்படி யாராவது சொன்னால் அது பொய் என்று புரீந்து கொள்ள வேண்டும் நீங்கள்" என்று பிக்கோ ஏற்கனவே தன்னிடம் சொல்லியிருந்ததை டொனால்ட் நினைத்துப் பார்த்தார்.

பயத்தினால் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளும் கோழையல்ல பிக்கோ. எனவே அவனது முடிவு தெரிந்தே தொடுக்கப்பட்டது என்பதை அவர் தெளிவாகத் தெளிந்து கொண்டார். அவனது மரண வீசாரணையைச் சரியாகக் கையாள வைத்து அரசையும் அதன் அநீதிக்குத் துணைபோகும் கைக்கூலிகளையும் தோலுரிக்க முடிவெடுத்தார். அந்தப்பணியில் அவர் பட்ட கஷ்டங்களும் துயரங்களும் மிகமிக அதிகம் என்றாலும் சரீத்திரத்தில் அவரது பங்கு பதிந்துவிட்டது என்பதே வரலாறாகியது.

.. ..

மனிதனாக வாழவும் மனிதனாக வாழ வழிகாட்டவும் மனிதாபிமானத்தை மதித்து வாழ்ந்து காட்டிய ஓர் உத்தம மனிதனின் இறுதிப்பயணம் ஆரம்பமாகியது.

நாட்டின் நாலாதிசைகளிலிருந்தும் இளைஞர்கள் பெரியவர்கள் என்ற வீத்தியாசமின்றி மக்கள் வெள்ளம் வந்து குவீந்தவண்ணம் இருந்தது. பிக்கோவின் கறுப்பின வீழிப்புணர்வின் எதிர்பார்ப்பு அவனது இறுதிப்பயணத்தில் நனவாகக் கனிந்து கொண்டிருந்தது.

பெரும் மனக் கொதிப்புடன் மக்கள் வந்து குவியக்குவிய பெரும் கலவரம் தோன்றிவிடுமோ என்ற நியாயமான பயம் பிக்கோவின் வெள்ளையின நண்பர்கள் பலருக்கும் ஏன் டொனால்டுக்குமேகூட ஏற்பட்டது. அப்படியானவொரு கூட்டத்திலே அதாவது சுமார் இருபதாயிரம் பேரளவில் கலந்து கொண்ட தனிக்கறுப்பு இனமக்களுக்கு இடையிலே பிக்கோவின் உண்மையான நண்பர்களான ஒருசில வெள்ளையர்களுக்கு வெளியிலிருந்து வந்துகுவியும் கறுப்பின மக்களால் ஆபத்து ஏற்பட முடியாதென்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்று நினைத்தார் டொனால்ட்.

அப்படியொன்று நடக்குமென்றால்அதில் ஆச்சரியமில்லை என்றும் அது சரீதான் என்றும்தான் அவருக்கே பட்டது. என்றாலும் எதற்காகவும் பயந்து தமது கடமையை அவர் கைவிட நினைக்கவில்லை.

அவரைப்போலவே பிக்கோவின் இதர வெள்ளை நண்பர்களான கறுப்பின ஆதரவு இயக்க நண்பர்களும் நினைத்து கலந்துகொண்டமை கறுப்பின மக்களின் நேர்மையில் அவர்களுக்கிருந்த நம்பிக்கையைத்தான் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது எனலாம்.

பிக்கோவின் சவனூர்வலம் அமைதியாக நடந்தது. இறுதிக்கூட்டத்தில் அரசுக்கெதிரான கருத்துக்கள் மிகவும் கடுமையான வார்த்தைகளில் வர்ணிக்கப்பட்டன.

ஆனால் அதன் பிரதிபலிப்பு எந்தவிதத்திலும் வந்திருந்த வெள்ளையின நண்பர்களின் பக்கம் திரும்பாமல் இருந்தமையும் நட்புறவு மட்டுமே மலர்ந்து இருந்ததும் உண்மையில் ஓர் அதிசயம்தான் என்றாலும் ஒரு மாமனிதனின் நற்சிந்தனை எவ்வளவு தூரத்துக்கு ஆழமாக மக்களின் மனங்களில் பதிந்துவிட்டிருந்தது என்பதையே அது பறைசாற்றியது.

வார்த்தைகள் சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டுக் கருவிகளேயன்றி சிந்தனையேஇயக்கும் சக்தியாகும். அரசுகள் வாய்ப்பூட்டு போட்டுவிடுவதால் அமைக்கப்பட்டுவீரும் சரீயான சிந்தனைக்கான அடித்தளத்தை உடைத்துவிட முடியாது என்பதைத்தான் அன்றைய இறுதினூர்வலத்தில்கலந்து கொண்ட ஏழைகளும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் படித்தவரும்பாமரரும் இளைஞர்களும் வயோதிபர்களும் கூட்டாக நடந்து காட்டிதென்னாப்பிரிக்க அரசாங்கத்துக்கும் உலகத்துக்கும் உணர்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மனிதனை மனிதனாக மதிப்பது உறுதியானால் துவேஷங்களும் பகைமைகளும் குரோதங்களும் கோபங்களும் இல்லாத புனிதமிகு சொர்க்கமாக இந்த உலகம் ஆகலாம் என்பதையும் அதை ஆகவீடாமல் செய்யவர்கள் அதைத்தெரிந்தேதான் செய்கிறார்கள் என்பதையும் கவலையோடு நினைத்தவாறே வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த டொனால்ட் தம்பதியர்க்கு முற்றிலும் புதிய துயரம் தங்களைத் தொடர்வது புரிந்தது. அவர்களின் வாகனம் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது... அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.....

பெரும்பான்மையான இந்நாட்டுமக்களைப்போல ஒருமாபெரும் தலைவனை மட்டுமல்ல ... இளம் மேற்கல்வீ மாணவர்களைப்போல அவர்கள் சந்தித்துவந்த ஒரு தலைசிறந்த தத்துவஞானியை மட்டுமல்ல...வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டும் வீரும்பப்பட்டும் வந்த ஒரு பேச்சாளரை மட்டுமல்ல.... ஓர் மிக நேசமான ஒரு நண்பனை...எங்கள் இல்லத்தில் உரிமையோடு வந்து அமர்ந்து கொள்ளும் உரிமைமிக்கவனை...எங்களின் இல்லத்தில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்த கம்பிரமான குரலோசையையும் சிரிப்பையும் வெளிப்படையான பேச்சையும் தனக்கேயுரிய தனிப்பாணியில் சிகரெட்டை அவன் பற்ற வைக்கும் அந்தப் புன்முறுவலிக்கும் முகத்தையும் அழகாக பியர் டின்னை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் குழந்தையைப் பாசத்துடன் அணைத்து உறவாரும் ஓர் அற்புதமான மனிதநேயனான நண்பனை இழந்து விட்டோமே....

கண்ணீர் வழிந்தோடிக் கொண்டிருந்த வீழிகளை இருவருமே துடைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சத்தியத்தின் சுவடுகள் மண்ணறைக்குள் புதைபட்டுவிட்டதுவும் அது தந்த சென்ற பார்வைகள் தென்னாப்பிரிக்காவின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கப்போவதையும் அவர்களின் உள்ளங்கள் உணர்த்திக் கொண்டிருந்தன.

சத்தியம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

நியாயம் நசுக்கப்படலாம். ஆனால் அழிக்கப்படமாட்டாது.

சத்தியத்தின் சுவடுகளை நம்பிய சமுதாயம் விரைவில் மீண்டு நிற்கும்.

முற்றும்.

வென்று முடிப்பார் நாளை விருட்சமாய் எழுவாய்!

ஈழநதி பெற்றெடுத்த இளைய பொன்னம்பலமே!
சோழப் பரம்பரையில் வந்துதித்த சுதந்திரத்தின் பலமே
போராடினால்மட்டுமே தமிழா நீயெங்கேயுமே
வேரோடிட முடியுமென்ற வாதத்திற்கு நாளுமே
நீர் வார்த்தே யது போதாதென்றோ முடிவினிலே
நீர் (தமிழர்) வாழ நிலம்பாயக் குருதி சிந்தினாயோ?

முகிலும் முகிலுமுரசினாலோ மழை சிந்துமே
குமாரின் நாவும் சட்டமுமுரசினாலோ நீதி சிந்துமே
இனவாப் பூதத்தின் இரும்பு மாளிகைக்குள்ளேயே
இனமானவுணர்வு பொங்க விடித்துவுரை நிகழ்த்தினாயே!
இனவாதவலை வந்திளைஞர்தமை யிழுத்துச் செல்லுகையில்
நல்லபடகாக மாறியவர் பட்ட துன்பம் போக்கியே
வல்ல வழக்கறிஞனாய் வாழ்ந்த வுன்னை யன்றே
கொன்று முடித்த கொடியவர் யாரோ? எவரோ?
வென்று முடிப்பார் நாளை விருட்சமாய் எழுவாய்!

மாமனிதர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் நினைவாக...

-இ.சம்பந்தன்

-கே.முத்தாஸ்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன் -

சிந்துஜாவைச் சந்தித்த ஒவ்வொரு பொழுதிலும் 'இன்னுமொருமுறை அவளைச் சந்திக்க மாட்டோமா?' என்கின்ற ஏக்கம் ஜானிக்குள் அன்றிருந்தது.

அதுவே 'ஏண்டா அவளை அன்று சந்தித்தோம்?' என இன்றும் ஜானியால் நினைக்கத் தோன்றாமலில்லை.

வாழ்க்கை என்கின்ற பயணத்தில் சந்திப்பு என்பது தற்செயலானதுதான். ஆனாலும் சில பயணம் தொடராகிப் போனதுண்டு.

இன்னும் சில பயணங்கள் தொடராகித் தொடராமல் போவதுமுண்டு.

ஆனாலும் பயணங்கள் தொடர்கின்றன.

ஜானியின் பயணம் எப்படியோ...

காலைநேரங்களில் பத்திரிகை வாங்குவதற்காய் தினமும் ஜானி போக, அதே வழியில் சிந்துஜாவும் செல்ல இருவரது பார்வையும் ஒன்றாக காதலில் ஒன்றிப் போய்விட்டார்கள்.

பல காலைகள் வந்து போயின.

காதலும் நீடித்தது.

அப்பக்கார அன்னம்மா அந்த ஊரில் தினமும் அப்பம் சுட்டு விற்று அதில் வரும் பணத்தை வைத்து மகன் ஜானியைப் படிப்பித்துக்கொண்டிருக்க ஜானியோ காதலை படித்துக்கொண்டிருக்கின்றான்.

ஒருமுறை அவளிடம் பேச்சுக் கொடுத்துப் பார்த்தான் "அம்மா!"

"என்னடா காலங்காத்தாலே நெளிஞ்சுகொண்டிருக்கிறாய்?"

- தாயின் குரல்.

"ஒன்றுமில்லை.. நான் ஒரு பெண்ணை விரும்புறன்."

"நான் நினைச்சது சரியாப் போச்சது"

"என்ன நினைச்சியன்?"

— ஆவலோடு கேட்டான் ஜானி.

“இரண்டு மூன்றுதடவை கண்ணாடிக்கு முன்னாலை நிண்டு தலை இழுக்கேக்கையே நான் நினைச்சது சரியாப் போச்சு!”

மனதிற்குள் சிரித்துக்கொண்டான் ஜானி.

“அம்மா! நான் சிந்துஜாவை விரும்புறன்”

“எந்தச் சிந்துஜா?”

“அதுதானம்மா..அந்த உடுப்புக்கடை முதலாளி மாசிலாமணியின்மகள் சிந்துஜா”

“மகனே! நீ விரும்பிறது தப்பில்லை.. விரும்பிற இடம்தான் தப்பு. எங்களுக்கும் அவங்களுக்கும் ஒத்துவருமோ? காதலுக்கு கண் இல்லையென்று சொல்லுறது சரிபொலத்தான் கிடக்கு..மோனை ஆசைகள் எல்லாருக்கும் இருக்குத்தான் ஆனால் தகுதிக்கு ஏற்ற மாதிரித்தான் நாம் ஆசைப்படவேண்டும். அவர்கள் பணத்தை மதிப்பவர்கள் எங்கே மனத்தை மதிப்பார்கள்?”

“இல்லையம்மா..அவள் அப்படிப்பட்ட பெண்ணல்ல.. நல்ல பெண்ணம்மா!”

“டேய் ஜானி! யார் கெட்டவர்கள்.. யார் நல்லவர்கள்..பிறக்கும்போது எல்லோரும் நல்லவர்கள்தான். ஆனால் சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையன்தான் மனிதர்களை மாற்றுகது.. ராசா.. முதலிலை உன்ரை படிப்பைக் கவனி.. என்ரை கனவுகளை சிதைச்சுப் போடாதே!”

அழாக்குறையாய் சொன்னாள் அம்மா.

“என்ன வார்த்தை கதைக்கிறியன்? நீங்கள் நினைக்கிறமாதிரி இல்லையம்மா.. உங்கள் கனவுகளையும் சிதைக்கமாட்டேன்.. அம்மா நீங்கள் சம்மதித்தால் ஒருமுறை கூட்டிக்கொண்டு வாறன்.. கதைச்சுப் பாருங்கோ!”

ஒருமுறை சிந்துஜாவை வீட்டுக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனான்.

சிந்துஜாவை வரவேற்றாள் தாய்.

“பிள்ளை! என்ரை மகனை விரும்புகிறியோ?”

சுற்றி வளைக்காமல் கேட்டாள்.

“விரும்புறன்..ஆனால்..”

தாய் மகனைப் பார்த்தாள்.

அவள் ஜானியைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

“நான் விரும்புகது உண்மை.. இவரோடை பழகிறது உண்மை..ஆனால் இவரோடை வாழ்க்கை நடத்த வசதி வேணுமே அதைத்தான் யோசிக்கிறன்.. என்னோடை வசதிகளை விட்டுட்டு வரமுடியாது. உங்களுக்கு தகுதியிருந்தா வீட்டை வந்து பெண் கேளுங்க.. இல்லாட்டி என்னை விட்டுடுங்கோ..”

ஜானியோ என்ன பேசுவதென்றிருக்க சிலையாய் நின்றாள் அம்மா.

அவள்போய் பல நிமிடங்களுக்குப்பின் ஜானி தன் நிலைமைக்கு வர அம்மா தன் விழிநீரைத் துடைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அவள் காற்றாய்ப் பறந்துபோய்விட்டாள்.

அவளோடு அவளின் காதலும்தான் காற்றாய்ப் போனது.

காலமும் கடந்து போனது.

போனவள் போனவள்தான்.

ஜானி வாடிவிடவில்லை. வாழவேண்டுமென்கின்ற வைராக்கியத்துடன் செயற்படத் தொடங்கினான்.

செயற்பட்டதன் விளைவு ஒரு நிறுவனத்தின் மனேஜர் பதவி கிட்ட அவனது வாழ்வும் பளபளத்தது.

ஒரு காலைப் பொழுது.

அவசர அவசரமாய் வெளிக்கிட்டுக்கொண்டிருந்தான் ஜானி.

"அம்மா!"

அவசரமாய் அழைக்கவே அவனருகில் வந்து நின்றாள் அம்மா.

"என்ன தம்பி..?"

"நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கப்போறேன்!"

"என்ன.. நீ உண்மையாத்தான் சொல்லுறியோ?"

வியப்போடு கேட்டாள் தாய்.

"ஆமம்மா.. பெண்பார்க்கிற கஷ்டமும் உங்களுக்கு வைக்கேல்லை. நான் பார்த்திட்டன்.. உங்களுக்கு தெரிந்த பெண்தானம்மா!"

"என்னடா புதிர் போடுறாய்? ஆரடா? இதுவும் ஏமாறும் காதலோ?" கேள்விமேல் கேள்விகளைக் கேட்டாள் தாய்.

"இல்லையம்மா.. இந்த முறை நான் ஏமாறமாட்டேன்.. எங்க கம்பனியில் வேலை பார்க்கும் இந்துமதியைத்தான் விரும்புறன்!"

"ஓ.. அந்த விதவைப் பெண்ணையா?"

— அதிர்ந்து போய்க் கேட்டாள் அம்மா!

"ஏன்.. விதவையைக் கட்டக்கூடாது என்று ஏதாவது சட்டம் இருக்குதே?"

"ஏன்டா.. உனக்கென்ன பைத்தியமே பிடிச்சிட்டுது.. போயும் போயும் ஒரு விதவையே கிடைச்சது? உன்னை அழகுக்கும் அந்தஸ்திற்கும் பெண்தாறதிற்கு எண்டு எவ்வளவுபேர் காத்துக்கிடக்கினமெண்டு உனக்குத் தெரியுமே.. டேய் அவள் விதவையடா..!"

அம்மா அடிக்கடி விதவையென்று ஞாபகமூட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

"அம்மா!"

"நீங்கள் பழையகதை பழையவாழ்க்கையை மறந்திட்டியள் போலக் கிடக்குது!" ஆனால் நான் பழைய கதைகளை மறக்கேல்லை. இண்டைக்கு இவ்வளவு வசதியன் வாய்ப்புகளோடு இருக்கிறம். அது வேறே.. அண்டைக்கு நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறமெண்டு தெரிஞ்சும் எங்கள் உறவுகளே எங்களை ஒதுக்கியவர்கள்.. வாழ்வசதியில்லை என்று என்காதலை முறித்துக்கொண்டு போன ஒருத்தி.. ஆனால் இண்டைக்கு நிலமை மாறியிருக்கு.. எல்லா வசதிகளும் எங்களுக்குக் கிடைச்சிருக்கு.. அதற்காகவேண்டி என்வசதிகளை பெருக்குவதற்காய் வசதியான பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதைவிட யாரேனும் ஒரு பெண்ணுக்கு வாழ்வு கொடுக்க ஆசைப்படுகிறன். அம்மா! என்னைவிட வசதியான பெண்ணை திருமணம் செய்தால் என் காதலை புதைத்துவிட்டுப் போன சிந்துஜாவுக்கும் எனக்கும் என்னவித்தியாசம்? அதுதான் அம்மா இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறன்!"

"அதுசரி... நீ சொல்லுறதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்..ஆனால் அவள் விதவையா!"

"என்னம்மா? விதவை விதவையென்று பறைசாற்றுகிறீர்கள்? உங்களுக்கென்றொரு வேலையைப் போட்டு அதைத் தாண்டாதபடி இருப்பது நீங்கள் செய்த தவறு. அது உங்களோடு போகட்டும். இனி அந்த வேலிகளை உடைத்தெறியவேணும்.. அம்மா! நீங்கள் வாழ்ந்து முடித்த விதவை ஆனால் அவள் வாழப்போய் வாழாமல் வாழும் விதவையாய் நிற்கிறாள் அம்மா.. ஏனம்மா அந்தப் பெண் வாழக்கூடாது? ஏனம்மா அவளுக்கு ஒரு துணை கிடைக்கக்கூடாது?"

"இல்லை மகனே! நான் வாழ்ந்து முடித்து வாழ்க்கையை நிறுத்திக்கொண்டவந்தான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நீ வாழ்வைத் தொடரப்போகின்றவன். இந்தச்சமூகம் எப்படி உன்னை எடை போடுமென்று சொல்லு பார்ப்பம்."

"அம்மா! மனிதத்தனமில்லாத சமூகத்தைப்பற்றிக் கதைக்காதேங்கோ! சமூகம் சமூகம் என்று கதைக்கிறியன்.. அண்டைக்கு எங்களைத் தூற்றிய சனங்கள் இண்டைக்கு எங்களைப்பார்த்து போற்றுதுகள் என்றால் எங்கள்பால் அன்புகொண்டா? இல்லை.. இந்த வசதியன் வாய்ப்புக்கள்தான்.. எல்லோருமே பொய்முகங்களைப் போட்டு மேடையின்றி நடிக்கும் நடிக்கர்கள்.. அம்மா இவர்கள்.. என்னாலே அப்படி நடிக்கமுடியவில்லை!"

தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினான் ஜானி.

"என்னவோ நீ நடப்பது சரியாப்படெல்லை.. அவன் கணவன் இறந்து ஒருவருஷம் முடியேல்லை.. அதுதான் கொஞ்சம் யோசிக்கிறேன்..!"

"எதம்மா சரியில்லை.. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நானும் ஒரு விதவைதானம்மா..இரண்டுவருடமாய் சிந்துஜாவை நினைத்து வாழவில்லையா? இந்துமதி திருமணமாகி வாழ்வின் வசந்தங்களை நுகரமுடியாமல் அவள் கணவன் துரதிர்ஷ்டவசமாய் இறந்துபோனது அவன் செய்த குற்றமா? அவளுக்கு ஏன்இந்த விதவைப்பட்டம்?வேண்டாம் அம்மா.. அவன் பட்டத்தை நான் அழிக்கப் போறேன்.."

அம்மா கொஞ்சம் தெளிந்திருந்தாள்..

"அது சரியா இந்துமதியோடே இதைப்பற்றிக்கதைச்சனியே?"

"கதைச்சன்.. மனம்விட்டுக் கதைச்சோம்..உண்மைகளைக் கதைச்சம்..முதலிலை கொஞ்சம் பயந்தாள்..உங்களைமாதிரி..ஆனால் சமூகத்திற்காக அல்ல..எனக்காக பயந்தாள்.. என் எதிர்கால வாழ்வுக்காகப் பயப்பட்டாள்.. என் வசதிகளுக்காக அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.. இன்னுமொண்டு அவளில் பிடிச்சுக் கொண்டது அவளுடைய தன்னம்பிக்கை..மற்றப் பெண்களைப்போல் தன் வாழ்வு கசங்கிவிட்டதற்காய் நான்கு சுவருக்குள்ளிருந்து அழவில்லை..விதியை நோகவில்லை.. வாழ்க்கையை வாழப் பழகிக் கொண்டவன்.."

அம்மா இன்னும் தெளிவடைந்திருந்தாள்.

"அம்மா! சிந்துஜாவோடு நான் மனசோடுவாழ்ந்தவன்..இந்துமதியும் கணவனோடு

மனசால் வாழ்ந்தவன்..ஆக என்னோட வாழ்க்கையில் ஒரு பெண் வந்துபோனதுமாதிரி அவளோடை வாழ்க்கையிலும் ஒரு ஆண் வந்து போனவன்..அம்மா நீங்கள் அந்தப் பெண் விதவை என்று அறிஞ்சதாலேயே வேண்டாம் என்கிறமாதிரி நானும் ஒருவகையில் காதலில் தோற்றுப் போனவன்தானே.. இதை நீங்கள் புரிஞ்சுகொள்ளுறியன் இல்லை.. ஏன் ஆண்களுக்கு மறுமணம் புதுவிதி என்கின்றபோது பெண்களுக்கும்டும் ஏன் தலைவிதியாக இருக்கவேண்டும்? சீ..என்ன சமுதாயம்! சமுதாயம் சமுதாயம் எண்டு சொல்லுறீங்கள்..! யார்? நாம்தான் சமுதாயம்..நாம்தான் மாறவேண்டும்.. அம்மா என்றை வாழ்க்கையை தடுக்காதையுங்கோ.."

"சரி சரி உனக்கு சரியென்றுபட்டால் செய் ராசா எல்லாம் நல்லபடியாக அமைய வேண்டும்.."

அம்மா தன் விருப்பத்தைக் கூறினாள்..

ஜானி மீண்டும் தொடர்ந்தான்

"அம்மா! இண்டைக்கு எம் நாட்டில நடக்கின்ற அனர்த்தங்களாலை எத்தனையோ இளம்பெண்கள் விதவையாக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள்..அவர்கள் எல்லாம் இந்த சமுதயாத்திற்கு அஞ்சி வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமா? அவர்களும் இந்த உலகத்தில் வாழவேண்டும்..ஒரு ஜானியல்ல என்னைப்போல் பல ஜானிகள் உருவாகவேண்டும்..சமுதாய மாற்றம் என்பது வெறும் வார்த்தைகளாக இருக்கக்கூடாது.. அது வாழ்க்கையாக வேண்டும். அம்மா! இப்ப சொல்லுங்கள்..நான் எடுத்த முடிவு சரியா?"

தாயைப் பார்த்துக் கேட்டான் ஜானி.

"மகனே..என் ஆசைமகனே..எனக்கு இப்ப எல்லாம் விளங்கிட்டுது மகனே.. உன்னைப் பெற்றதற்காய் நான் பெருமைப்படுகின்றேன் ராசா..! டேய்.. இந்த விதவைத்தாய் சொல்கிறேன். போ.. இந்துமதியைக்கூட்டிக்கொண்டு வா..உன்னை எண்ணம்போல அவளுக்கு வாழ்க்கையைக் கொடு..நீ எடுத்துவைக்கின்ற வாழ்க்கைப் பயணம் மற்றவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமையட்டும் போய்வா மகனே! மருமகளை அழைத்து வா!"

அம்மாவிடமிருந்து விடைபெற்றான் ஜானி.

அவன் போகும் பாதையை அவன் மறையும்வரை பெருமிதத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அப்பக்கார அன்னம்மா.

□□□

புதிய வரலாறு படைத்த

தமிழீழ - ஜெர்மன் மக்களின் ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சி.

தமிழீழ மக்களின் துயர்நிலையை ஜெர்மன் மக்களுக்கு உணர்த்திய மாபெரும் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வொன்று கடந்த 26.03.2000 அன்று ஜெர்மனி ஒல்.பன் நகரில் நடைபெற்றது. பெருந்திரளான தாயக மக்களும் ஜெர்மன் மக்களுமாக வரலாறு காணாத விதத்தில் மக்கள் கூட்டம் நிரம்பிவழிய புனித வீற்றுஸ் ஆலயத்தில் அருட்திரு எஸ்.ஜே.இம்மானுவேல் அடிகளார், ஒல்.பன் பங்குக் குரவர் அருட்திரு ஒஸ்கார் முல்லர், துணைக்குரவர் யோகன் றையிடிக் கெல், அருட்பணியாளர் அல்பேட் கோலன், அருட்பணியாளர் அருள்ராஜ் ஆகியோர் இணைந்து திருப்பலியில் பங்குகொண்டார்கள். வழிபாடு இருமொழிகளிலும் நடைபெற்றது.

திருப்பலி முடிவில் லேயோ கவுஸ் பங்குச்சாரலை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற தமிழ்க் கலை நிகழ்ச்சிகளுடனும் வரவேற்புடனும் கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது.

வரவேற்பு நடனத்தை செல்வி ஆன் வினோலினி நடேசன் வழங்கினார். கலந்துரையாடலில் முதலில் அருட்திரு றையிடிக்ஸ் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைத்தொடர்ந்து அருட்திரு.இமானுவேல்அடிகளார் தாயக நிலைமைகளை சுமார் ஒரு மணித்தியாலத்துக்குமேல் தெட்டத்தெளிவாக விளக்கினார். அவையினர் அனைவரும் கண்கலங்க அவதானித்தார்கள்.

அருட்திரு அல்பேட் கோலன் அவர்களும் உரையாற்றினார்.

இங்கிருந்து அரசு திருப்பியனுப்பத் தீர்மானித்திருக்கும் தாயக மக்களை அவ்வாறு செய்துவிடாது தடுக்க இயன்ற அனைத்தையும் ஜெர்மன் மக்களும் இணைந்து செய்துதவ வேண்டும் என்ற கருத்து பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டதுடன் பத்திரிகையாளர்சந்திப்புக்கு வந்திருந்த ஏராளமான பத்திரிகையாளர் கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

அரசுக்குத் தமிழ்மக்களைத் திருப்பியனுப்புவது சம்பந்தமான எதிர்ப்பு மனுக்களை அனுப்பவும் இயன்ற ஏனைய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் வந்திருந்த ஜெர்மன் மக்கள் பெரிதும் ஆர்வம்காட்டியது குறிப்பிடத் தக்கது. தாயக உணவு வகைகளும் இந்நாட்டு உணவுகளுமாக ஒருவித கலாச்சார பரிவர்த்தனை அடிப்படையிலான இணைவு வெளிப்படும் மதிய உணவும் பரிமாறப்பட்டது.

இந்நாட்டின் இன்றையநிலைமையில் தமிழீழ மக்களுக்கான மிகக் காத்திரமான முன்னெடுப்பாக இந்நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றதாக அவதானிகள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

தகவல்:

எஸ்.எஸ்.சிங்கராஜா.

கஸ்தூரி பரதக்கலையரங்கேற்றம்.

தமிழர் கலை பண்பாட்டுக்கழக ஜேர்மனிக் கிளையின் நடன ஆசிரியை வானதி வாணி நர்த்தனாலய அதிபர் நாட்டிய தாரகை, நாட்டிய ஆச்சார்ய மணி, ஈழத் தேசிய வாணி, வானதி தேசிங்குராஜாவின் மாணவி செல்வி கஸ்தூரி இரட்னகுமாரனின் பரத அரங்கேற்றம் Frankenalie Frankfurt கலையரங்கில் 29.04.2000 அன்று அரங்கேறியது.

வர்ணம், கீர்த்தனம், பதம், தமிழன்னை வணக்கம், விசேடமாக கதகளி அவளுடைய ஆடலில் அழகொழித்து அம்சமான ஆடலாகி நின்று தன் சான்றிதழைப் பெற்றனள்.

கஸ்தூரியின் விழாவிற்கு தலைமைதாங்க ஈழகேசரி ஆசிரியர் திரு.ராஜகோபால், டென்மார்க்கிலிருந்து கலைஞர் செல்லத்துரை அவர்கள், சிறப்பு விருந்தினராக சிறப்பேற்ற ஆசிரியை கவிஞை திருமதி கோசல்யா சொர்ணலிங்கம் ஆகியோர் வருகை தந்து தத்தமது மேன்மிகு பேச்சாலும் கவியாலும் செல்வியை வாழ்த்தி சிறப்பூட்டினர்.

பிறந்துள 2000 ஆண்டு புதுயுகத்தில் முதல் நிகழ்வில் தன்னது 26வது மேடையரங்கில் எழுத்தாளரை பெண் கவிஞையை கௌரவித்து இனங்காட்ட வேண்டும் என்பது தன் கலைவாழ்வில் தனது நீண்ட நாள் ஆசையென அதிபர் வானதி அமைதியாக உரைத்தது அருகிருந்த எனக்கும் கேட்டதை இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

ஆடலுக்கான இசைவிருந்து மதுரக்குரலோன் கண்ணன், கனடாவாழ் வித்தகி திருமதி பராசக்தி ஓங்காரஇசையாய் ஒலித்து மனதைக்கொள்ளை கொண்டனர். பக்க வாத்தியமாக சிவருபன், இராமகிருஷ்ணன் தக்கதாய் தரமாய் இசைக்க இக்கலைஞரோடு தனக்கே உரித்தான நற்றமிழ் தொகுப்பில் திரு வலண்டைன் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தளித்தார்.

அனேக தமிழீழ மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்று அன்றைய அரங்கேற்ற விழாவை நர்த்தகி நிறைவாக நிறைவேற்றினாள்.

அயல்மொழி அரங்கு அனேகம் வானதி
செயலது வளத்தில் இருபத்தாறாம் அரங்கிது!

கஸ்தூரி கலை வளர்வு பல்லாண்டு மேம்பாடாக
கற்றிட இன்னுமாய் புதுமையில் புளங்கிட
பெற்றிட பேறுகள் கற்றதை வழங்கிடு
பற்றது மண்ணின் மேலுமாய் கலையிதைப் படைத்திடு!

ஆடற்பொழுதில் அமர்ந்து ரசித்த-
-கிரசிகள்

கஸ்தூரி பரதக்கலையரங்கேற்றம்
29.04.2000

குருவும் மாணவியும்

ஜெர்மனி ஒல்பன் நகரில்
26.03.2000 அன்று நடைபெற்ற தமிழீழ- ஜெர்மன்
மக்களின் ஒன்றுகூடல்நினைவு நடைபெற்ற
வழிபாட்டில்...

கடந்த மாதங்களில் நடைபெற்ற
கலை, இலக்கிய, சமூக நிகழ்வுகளிலிருந்து-
சிவ நிழற்படங்கள்....

பூவரசு நிழலினிலே
பதுப்பாட்டுக் கேட்கிறது!

இசைத்தட்டு வெளியீட்டு விழா 20.04.2000

தமிழ்முதம்

